

KAIS. KON. HOF

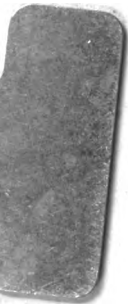

BIBLIOTHEK

54.980-B

Alt-

~~13. Mr. 241~~

54980-B.

~~13. Mr. 21~~

Ungarisch-deutsches und deutsch-ungarisches

M i l i t ä r =
Kunstwörterbuch.

Veröffentlicht von

Karl v. Kiss,

Hauptmann und ord. Mitglied der ung. Akademie.

P e s t b,

Verlag von Gustav Heckenast.

1848.

H A D I MŰSZÓTÁR.

MAGYAR-NÉMETŰL és NÉMET-MAGYARUL.

KÖZRE BOCSÁTJA

KISS KÁROLY,

KAPITÁNY 'S MAGYAR AKADEMIAI RENDES TAG.

PESTEN,

Kiadja Heckenast Gusztáv.

1848.

I.
MAGYAR-NÉMET
R é s z.

Előszó.

A' magyar akadémia' megbiztából annak katona tagjai egy magyar hadi műszótáron dolgoznak; mivel pedig az a' hadi tudomány' és művészség' annyi sok elágazatát magában foglalandja: nem lehet az egy pillanat' eredménye; azért annak közrebocsáthatása több időt 's annál több fáradságot kíván, minél inkább tisztább nyelven szükség azt kiadni. Egy tudomány' ágában sem érezhető a' műszóhiány annyira, mint hadi nyelvünkben; ezen annál inkább felakadhatni, mivel tudjuk azt, hogy nemzetünk' jelleme, szelleme és alkotmányos szerkezete hadias volt; hadi nyelvének is kellett tehát lennie, de jobbadán az elveszett, magyar nyelvrégiségeink alig tudnak néhányat előmutatni; a' feladat tehát: egy hadi nyelvet, a' tudomány' természetéhez alkalmazhatót, előteremtteni nem könnyű, és sok szorgalmat kíván.

Addig is tehát, míg a' magyar akadémia' hadi műszótára napfényre jövendhet, szükségesnek találtam egy ideiglenit, a' közéletben csak a' legszükségesebbre szorítkozott hadi műszótárt kicsinyben közrebocsá-

VI

tani. Zsinórmértékül szolgálhat ez egy részről a nagyobb szótár' kidolgozásában, más részről pedig több hiányossága mellett is, hasznát vehetik némikép ennek azok, kiknek hivatásuk a' hadi munkákkal foglalkozni, és kiknek a' hadi testületekkel levelezés hivatalukban áll.

A' nyomtatás után észrevett hibák' kijobbitása a' könyv' végén megtalálható.

Vorwort.

Im Auftrage der ungarischen Akademie arbeiten die Mitglieder derselben von der Section der Kriegswissenschaften an einem ungarischen Militär-Kunst-Wörterbuch. Da aber die Kriegswissenschaft und Kunst so viele Verzweigungen in sich enthält, kann diese Arbeit nicht das Resultat eines Augenblicks sein, daher seine Veröffentlichung destomehr Zeit und Mühe erfordert, je nothwendiger es ist dasselbe so korrekt und vollständig als möglich herauszugeben. In keinem Zweige des Wissens ist so fühlbar der Mangel an Kunstwörtern, als in unserer Kriegssprache; dies ist um so auffallender, da wir wissen, daß der Charakter, Geist und die constitutionelle Einrichtung unserer Nation seit jeher kriegerisch waren; folglich mußte sie auch eine militärische Sprache haben: diese aber ging größtentheils verloren, und die ungarischen Alterthümer können kaum einiges daraus vorweisen. Die Aufgabe also: eine militärische Kunstsprache, der jetzigen Stufe der Kriegswissenschaft angemessen zu schaffen, ist nicht leicht, und erfordert viel Mühe und Zeit.

So lange also, bis das militärische Kunstwörterbuch der ungarischen Akademie veröffentlicht wird, hielt ich es für noth-

wendig, einstweilen ein, auf das Nothwendigste beschränktes, militärisches Kunstwörterbuch im Kleinen herausgegeben. Dies kann eines Theils der Ausarbeitung des größeren Wörterbuches zur Richtschnur dienen; andern Theils aber können es trotz seiner vielfachen Mangelhaftigkeit, diejenigen einigermassen benützen, deren Beruf es ist, sich mit dem Kriegswesen zu beschäftigen und denen die Correspondenz mit den militärischen Körperschaften als Pflicht obliegt.

Die Verbesserung der nach dem Druck wahrgenommenen Fehler ist am Ende des Buches zu finden.

A.

- Abrak, das Futter.
 Abrakkosár, die FutterSchwinge.
 Abrakolás, die Abfütterung.
 Abrakos-zsák, der Futter sack.
 Abrakrosta, das Futter sieb.
 Abraktorba, der Futtertornister.
 Aczél, die Batterie.
 Aczélosavar, die Batterieschraube.
 Aczél' föde, der Batterie = Deckel.
 Admirál, der Admiral.
 Admirálhajó, das Admiralschiff.
 Admirállibogó, die Admiralsflagge.
 Admirálszék, das Seegericht.
 Admirálest, die Admiralität.
 Aghad-tanya, das Invalidenhaus.
 Agharczos, der Invalide.
 Agyonlövetni (a' hadi törvény' itéletére), arquebustren.
 Aknaág, der Minenzweig.
 Aknaásó, der Erdschaber.
 Aknacsöte, das Auge der Minen.
 Aknakamra, die Minenkammer.
 Aknakamragát, die Verdämmung der Minenkammer.
 Aknakorlát, die Einfassung der Minengänge.
 Aknalég, die Luft in den Minengängen.
 Aknalob, die Minensprengung.
- Aknametszlék, der Abschnitt in den Minengängen.
 Aknanyílás, die Minenöffnung.
 Aknarázkör, der Erschütterungsfreis der Mine.
 Aknatömet, die Minenladung.
 Aknát vájni, die Minen ausgraben.
 Aknaút, die Cascarne.
 Alacsony hegység, das niedere Gebirge.
 Aladmirál, der Viceadmiral.
 Alagút, der Tunnel.
 Alakítás, die Formirung.
 Alakitni, formiren.
 Alap, die Basis.
 Alapsfal, die Grundmauer.
 Alaprajz, der Grundriß.
 Alapszabály, das Reglement.
 Alattas-tisztek, die Subaltern-Officiere.
 Alezredes, der Oberstlieutenant.
 Alfegyver, das Untergewehr.
 Igy nevezetik p. o. a' gyalogságnál a' kard, a' puskáról levett szurony.
 Alhadnagy, der Unterlieutenant.
 Alkapitány, der Capitainlieutenant (a' gyalogságnál).

<p>Alkáplár, der Vicecorporal. Alkarika, der untere Ring (a' puskán). Alku, die Capitulation. Alkudni, capituliren. Alkudozás, die Unterhandlung. Alkudozni, unterhandeln. Alkulevél, der Capitulations-Brief. Alruházat, die kleine Montour des Soldaten. Alsó falga, der Unterwall. Alszázados, der Second-Mittmeister (a' lovasságnál). Alsziykanyar, der untere Riemenbügel (a' puskán).</p>	<p>Altábornagy, der Feldmarschall-lieutenant. Altengernagy, der Viceadmiral. Altiszi, der Unterofficier. Alvezér, der Unterfeldherr. Apró fegyver, das Kleingewehr. Apró harcz, der kleine Krieg. Arczul támadni, in Front angreifen. Arczvédelem, die Frontalvertheidigung. Arczvonali, die Fronte. Arczvonali! Front! Arczvonali-nyújtás, die Ausdehnung der Frontlinie. Arczvonali-változat, die Frontveränderung.</p>
--	--

A.

<p>Ábrahám' keble, der Abrahams-schooß. Ágasakna, die T Mine. Ágyaláb, die Faszine. Ágyazat, die Stückbettung; die Bettung. Ágypénz, das Schlafgeld. Ágyú, die Canone. Ágyúcső, der Lauf einer Canone. Ágyúdörgés, der Canonendonner. Ágyúderék, das Schildzapfenstück. Ágyúfenékszöm, die Bodenverstärkung der Canone. Ágyúfojtás, der Vorschlag. Ágyúfül, die Delphinen am Geschütz.</p>	<p>Álgyúgolyó, die Canonenkugel. Álgyúgömb, die Traube (az álgyún). Álgyúgránát, die Canonengranate. Álgyúlovés, der Canonenschuß. Álgyús, der Canonier. Álgyúszegezés, die Vernagelung der Canone. Álgyútalap, die Lafette. Álgyútalphorog, der Avancirhafen. Álgyútalpkarika, der Avanciring. Álgyútalprúd, die Lafettenstange. Álgyútanya, der Artilleriepark. Álgyút a' lörésbe vonni, das Geschütz in die Schießcharte bringen.</p>
---	---

- Álgyútaraczk**, die Canonen-Haubize.
Álgyútelep, die Canonen-Batterie, Beziehungswaise als eine Verschanzung.
Álgyútorok, die Mündung der Canone.
Álgyútöltés, die Patrone.
Álgyútöltvény, die Canonenpatrone.
Álgyúüteg, eine Canonen-Batterie, Beziehungswaise als eine Abtheilung Canonen.
Álgyúzat, ein Gefecht mit Canonen.
Álgyúzni, canoniren.
Allandó erösítés, die beständige Befestigung.
Allandó hid, die feste Brücke.
Allás, die Stellung (egyész katonák).
Allódás, die Postiren. (egyész hadesoporté).
Allomás, die Station.
Álmars, ein verstellter Marsch.
Álmeztámadás, der falsche Angriff.
Álút, der Schleichweg.
Arka, die Sappe.
Árkász, die Sappeur.
Árkaszerszám, das Sappeurwerkzeug.
Árkolt tábor, das verschanzte Lager.
Árok, der Graben.
Árokbélés, das Grabenfutter.
Ároknyilány, die Grabenöffnung.
Ároknyilás, die Absteigung in den Graben.
Árokszög, der Grabenwinkel.
Ároktalap, die Sohle eines Grabens.
Ároktorok, der Niedergang in den Graben.
Ároktorokásás, die Arbeit an der Hinabsteigung in den Graben.
- Árulássali meztámadás**, der Angriff durch Verrätherei.
Ásóka, der Erdschnuffel.
Átsapni, hinüberstürzen.
Átgázlat, die Furten.
Átgázolni, durchwaten.
Áthágás, die Übersteigung.
Áthajózni, hinüberschiffen.
Áthidalni, eine Brücke schlagen; überbrücken.
Áthúzódni, durchziehen.
Átjárás, die Durchfahrt.
Átkelés, die Übersahrt.
Átkelet, die Übersahrt.
Átkelni, hinübersetzen.
Átlábolható folyó, ein durchwathbarer Fluß.
Átlépni, übertreten, überschreiten.
Átlovagolni, hinüberreiten.
Átlöni, hinüberschießen.
Átmars, der Durchmarsch.
Átmarsolni, durchmarschiren.
Átmenet, der Durchzug.
Átmetszlet pont, der Durchschnittpunct.
Átmozogni, hinüber sich bewegen.
Átnyomulni, hinüberücken.
Átrohanni, herüberstürmen.
Átrontani az ellenségen, durch den Feind brechen.
Átszágdalani, hinüberstreifen.
Átszorongani, debouchiren.
Átszorongás, das Debouchiren.
Átszorulni, nothgedrungen, drüben zu bleiben.
Átszökevény, der Überläufer.
Áttörni, durchbrechen.
Átugratni, hinübersprengen.
Átügetni, hinübertragen.
Átüzni, hinüberjagen.

Átvágni magát az ellenségnek, durch den Feind sich hauen.	Átvergödni, mit Mühe überse- hen.
Átvágtatni, hinübersprengen.	Átvezérleni, herüberleiten.
	Atvitorlázni, hinübersegeln.

B.

Bajnokilag, heldenmüthig.	Beárkolni, sich eingraben.
Bajnoktárs, der Kriegs-Camerad.	Becsdolog, die Ehrensache.
Bajsegéd, der Secundant.	Becsesítni, ehrlich machen.
Bajtárs, der Waffengefährte.	Becsfegyver, das Ehrengewehr.
Bajvívás, der Kampf der Einzelnen.	Becsjel, das Ehrenzeichen.
Bajvivó, der Kämpfer.	Becslegio, die Ehrenlegion.
Bakálgýú, das Boctstück.	Becsmező, das Feld der Ehre.
Baloldalék, die linke Flanke.	Becsszeretet, die Ehrenliebe.
Balra fordulj! links um!	Becsszó, das Ehrenwort.
Balra huzódj! ziehet euch links!	Becstáplálat, die Ehrenversorgung.
Balra kanyarodj! links schwenkt euch!	Becstelenítni, ehrlos machen.
Balra nézz! links schaut!	Befedni a' tüzsötét, die Brand- röhre besapfen.
Balszárny, der linke Flügel.	Befészkelni, sich in Besitz setzen.
Barlang, die Höhle.	Befödél, die Bedeckung.
Bántatlan lövöcsök, die Geschütze auf den nicht angegriffenen Werken.	Befürni magát, sich eingraben.
Bányalőpor, das Bergwerkspulver.	Behajózni, einlaufen in den Hafen.
Bástya, das Bollwerk.	Behidalni, eine Brücke über den Fluß schlagen.
Bástyaél, der Bollwerkspunct.	Behidort nép, zusammengerastes Kriegsvolk.
Bástyás harczzgát, die bastonirte Schanze.	Behordozkodni egy várba, in eine Festung mit Gebäud ein- ziehen.
Bástyaszög, der Bollwerkswinkel.	Behorpozat, eine Vertiefung.
Bástyatorony, der Bollwerksthurm.	Behuzódni egy városba, in eine Stadt mit Truppen einziehen.
Bástyavéd, die Bollwerkswehr.	Beiktatás, die Assentirung.
Bátorság, die Herzhaftigkeit.	Beiktató tiszt, der assentirende Officier.
Bátorságör, die Salvaguard.	
Bátorszivü, beherzt.	
Beállani katonának, sich anwer- ben lass:n.	

- Bejelentés, die Anmeldung.
 Bejelentő, der Anmelder.
 Bekettőzni a' sorokat, die Rotten ein-
 dupliren.
 Bekóborlani egy vidéket, eine
 Gegend durchstreifen.
 Bekorlátozni, mit Planken um-
 geben.
 Belerősítés, die innere Befesti-
 gung.
 Belháború, der Bürgerkrieg.
 Belsőkszögület, der innere Poly-
 gon.
 Bemarsolni, einmarschiren.
 Bemonet, der Einzug.
 Bengyele, das Baquet.
 Benőtt földtér, bedecktes Terrän.
 Benyomulni, eindringen.
 Beroham, das Einstürmen.
 Berohamni, einstürmen.
 Berohanás, die Invasion.
 Berohanni, einstürzen.
 Berontani, einbrechen.
 Berontás, der Einbruch.
 Beseregleni, sich scharenweise ein-
 finden.
 Besorozni, einreihen.
 Beszállásozás, die Einquartirung.
 Beszállitni, einquartiren.
 Beszállni, sich einquartiren.
 Beszegelni az álgút, ein Ge-
 schütz vernageln.
 Betegápoló, der Krankenwärter.
 Betolongani, allmältig eindrin-
 gen.
 Bevágni, einhauen.
 Bevitorlázni, hineinfegeln.
 Bezárgyázat, Blokade.
 Bezárgyázni, blokiren.
 Béke, der Friede.
- Békélab, der Friedensfuß.
 Békésértés, der Friedenbruch.
 Béketüz, der Friedensschuß.
 Belsőfal, die Futtermauer.
 Bélet, die Mauervorfrleidung.
 Bércztó, der Hochgebirgssee.
 Bomba, die Bombe.
 Bombaálgyú, die Bomben-Canone.
 Bombacsöte, der Bombenbrand.
 Bombaék, der Bombenteil.
 Bombagyújtacs, der Zünder zu
 den Bomben.
 Bombahorog, der Bombenhaken.
 Bombamentes, bombenfest.
 Bombanaszád, die Bombardierga-
 liotte.
 Bombárda, die Bombarde.
 Bombász, der Bombardier.
 Bombaszáj, das Bombenloch.
 Bombászkar, das Bombardier-
 Corps.
 Bombát hányni, Bomben werfen.
 Bombázat, das Bombardement.
 Boradag, die Weinportion.
 Bordafák, die Rippenhölzer zu der
 Canonenbettung.
 Boronafog, die Eggen.
 Bozót, der Horst.
 Böröcz, die Proße.
 Böröczhorog, der Proßhafen.
 Böröczkarika, der Proßring.
 Böröczkerék, das Proßrad.
 Böröczláncz, die Proßfette.
 Böröczlánczköt, das Proßfetten-
 band.
 Böröcznyerog, die Sattelproße.
 Böröczre! Proßt auf!
 Böröczről! Proßt ab!
 Böröczszeg, der Proßnagel.
 Böröczszekrény, der Proßkasten.

Böröcz-zsámoly, der Proßschem- mel.	Búcslevél, der Abschiedsbrief.
Böröcz-zsámolyköt, des Bog- schemmelband.	Búcslövés, der Abfahrtschuß.
	Buzogány, die Streitkolbe.

Cz.

Czél, das Ziel.	Czélra venni, auf's Korn fassen.
Czélba löni, nach dem Ziele schie- ßen.	Czélvetése a' segyvernek, der Anschlag des Feuergewehrs.
Czélba venni, anschlagen das Ge- wehr.	Czikatüz, das zerstreute Feuer.
Czélgömb, die Mücke auf dem Gewehr.	Czok-mok, Saß und Paß.
Czellöpor, das Scheibenschießpul- ver.	Czok-mokostul, mit Saß und Paß.
Czélt! schlägt an!	Czölöp, der Pfahl.
Czélt találni, das Ziel treffen.	Czölöphid, die Pfahlbrücke.
	Czölöpvármü, das Pfahlwerk.
	Czövekzár, die Verpfählung.

Cs.

Csajka, die Gaiße.	Csapatvezénd, der Colonnen- führer.
Csajkász, der Gaißist.	Csapinos vonal, eine schräge Linie.
Csajkázható folyó, der Fluß, der einen Rañn trägt.	Csapka, die Gzapka.
Csált vetni az ellenségnek, dem Feinde eine Falle legen.	Csapóajtó, die Fallthür.
Csalút, der Abweg.	Csapóhid, die Zugbrücke.
Csapantyú, die Percussionkapsel.	Csapongani, herumstreifen.
Csapárok, der Abzugsgraben.	Csapongór, eine Streifpatrouille.
Csapás, der Blehweg.	Csappantó, die Percussion.
Csapat, die Colonne, — utója, die Dueue der Colonne.	Csata, das Gefecht.
Csapatid, die Colonnenbrücke.	Csatadal, das Kriegslieb.
Csapatonkint, colonnenweise.	Csatahely, die Wallstatt.
	Csataj, das Getöse.
	Csataló, das Schlachtpferd.

Csatamező, der Kampfplatz.	Csáklázni, ein Schiff entern.
Csatár, der Tirailleur.	Csákó, die Gajdo, — róza, der Gajdofusch, Gajdorosen.
Csatára kelni, das Gefecht beginnen.	Csárda, die Tschardacke.
Csatarázni, sich herumbalken.	Csel, die Embuscade.
Csatarend, die Schlachtordnung.	Cselmozgás, die Demonstration.
Csatarendben állani, in Schlachtordnung stehen.	Cselszerinti megtámadás, der Angriff durch List.
Csatarendben marsolni, in Schlachtordnung marschiren.	Cselút, der Schleichweg.
Csatárharoz, das Tirailleursgefecht.	Csetepat, das Scharmügel.
Csatárláncz, die Plänklerkette.	Csillagharozgát, 1. Csillagvár.
Csatártüz, das Tirailleurfeuer.	Csillagvár, eine Sternschanze.
Csatatér, das Schlachtfeld.	Csillámtüz, das Blickfeuer.
Csatatért tartani, das Feld behaupten.	Csillapodó mozgás, die abnehmende Bewegung.
Csatatüz, das Bataillenfeuer.	Csiszár, der Schwertfeger.
Csatavesztés, die Niederlage.	Csiszárház, die Gewehrsmithede.
Csatazaj, das Schlachtgetümmel.	Csiszhordó, das Poliersaß.
Csatlakozni, sich anschließen.	Csoportonként, truppenweise.
Csatlakozz'! schließt euch!	Csoportosodni, sich anhäufen.
Csavargó, der Trenner.	Csoportozat, Zusammensetzung.
Csavart osó, der gewundene Lauf.	Csordaként, herdenweise.
Csábító, der Embaucher.	Csordánép, eine Horde.
Csákány, der Streithammer.	Csordoga, eine Rinne.
Csáklát hányni, die Entershaken an Bord eines Schiffes werfen.	Csúcs, der Pic, die höchste Spitze eines Felsenberges.
Csáklázat, das Entern.	Csuszamlat, die Abschüßigkeit.
	Csutura, die Feldflache.

D.

Daczolni az ellenséggel, dem Feinde Troß bieten.	Daratüzpor, das Kornpulver.
Dacszövetség, das Troßbündniß.	Dárda, der Speer.
Damaskusi penge, die Damascener Klinge.	Dárdázní, mit dem Speere kämpfen.
Dandár, eine Brigade.	Dereglye, der Ponton.
Dandárnok, der Brigadier.	Dereglyehíd, die Pontonsbrücke.
Dandárségéd, der Brigadadjutant.	Dereglyész, der Pontonier.
	Derék, der Brave.
	Derékhad, die Kerntuppe.

- Deréklövés, der Kernschuß.
 Diadal, der Triumph.
 Diadalív, der Ehrenbogen.
 Diadaljel, das Siegeszeichen.
 Diadalmas, fegreich.
 Diadalmaskodni, triumphiren.
 Diadalzaj, das Siegesgeschrei.
 Dicsteli, ruhmvoll.
 Dicsvágy, die Ruhmsucht.
 Dióágy a' fegyverszerszámban,
 die Stutel im Gewehrschloß.
 Diszhadmenet, der feierliche Aus-
 zug des Militärs.
 Disziték, die Decoration.
 Diszjel, das Ehrenzeichen.
 Diszkard, der Ehrensäbel.
 Diszkedni, paradiren.
 Diszörzet, die Ehrenwache.
 Dobsruha, das Galasleid.
 Dob, die Trommel.
 Dobbör, das Trommelfell.
 Dobfenék, die Bodenseite einer
 Trommel.
 Dobkarika, der Trommelreif.
 Dobkas, der Trommelkasten.
 Dobolás, die Trommlerei.
 Dobolni, das Spiel rühren.
 Dobos, der Tambour.
 Doboskáplár, der Bataillons-
 Tambour.
 Dobosnagy, der Regiments-Tam-
 bour.
 Dobot szijra! hängt Spiel an
 Riemen!
 Dobpergés, der Trommelschlag.
 Dobszijak, die Trommelriemen.
 Dobverő, der Trommelschlägel.
 Dobzsineg, die Trommelschnur.
 Dolmány, der Dolman.
 Dologvédör, die Bedeckung der
 Arbeit.
 Domb, der Hügel.
 Dombhát, der Rücken eines Hügel.
 Domborúság, die Erhabenheit der
 Erde.
 Domború vidék, eine wellenför-
 mige Gegend.
 Dombos, hügelig.
 Dombozat, die Landhöhen.
 Dombtető, die Oberfläche eines
 Hügel.
 Doronghid, die Knüttelbrücke.
 Döfés, der Stich.
 Dragonyos, der Dragoner.
 Dsida, die Lanze.
 Dsidás, die Lanzenreiter.
 Dsidát szegozni, die Lanze fällen.
 Dsidaszij, die Lanzenriemen.
 Dsidaszúrás, ein Lanzenstich.
 Dsidázás, das Stossen mit der Wite.
 Dugába dölt merénylet, eine fehl-
 geschlagene Unternehmung.
 Dúlás, das Verheeren.
 Dúlni, verheeren.
 Durraná, das Knallen.
 Durranolpor, das Knallpulver.
 Durranni, knallen.
 Düllőút, der Ackerweg.

E.

- Egész gátna, die ganze Sappe.
 Egészítöni, ergänzen. | Egyenes kettős gátna, die gerade
 doppelte Sappe.

Egyenes védelem, die gerade Vertheidigung.	Előven sövény, die lebendige He- cke.
Egyenest! Gerad aus!	Elfogás, die Gefangennehmung.
Egyenetlen földtér, ungleiches Terrän.	Elfogdosni, aufheben; einen nach dem andern wegfangen.
Egyenetlen mozgás, die un- gleichförmige Bewegung.	Elfoglalás, das Erobern.
Egyenként, Mann für Mann.	Elfoglalni, erobern.
Egyenközü, parallel.	Elfogni, abfangen.
Egyenlő földtér, gleiches Terrän.	Elfogott, der Gefangene.
Egyenlő mozgás, die gleichförmige Bewegung.	Elfutamlani, sich flüchten.
Egyenlőzni, ebnen.	Elgátolni, verschanzen.
Egyenoldalú, gleichseitig.	Elhagyás, die Räumung.
Egyes cső, der einfache Lauf.	Elhagyni, räumen.
Egyesítés, die Vereinigung.	Elhajtani, vertreiben.
Egyesíteni, vereinigen.	Elindulás, der Abmarsch.
Egyesülni, sich vereinen.	Elindulni, den Marsch antreten.
Egyetemi tüz, eine Decharge.	Elkezdeni a' osatát, das Gefecht beginnen.
Egyezkedni, unterhandeln.	Elköltözni, wegziehen.
Egylábig, bis auf den letzten Mann.	Elkülönözött bástya, das abge- sonderte Bollwerk.
Egymásra bukni, auf einander stoßen.	Ellenadmiral, der Contreadmiral.
Egyszerű akna, die einfache Mine.	Ellenfél, die Gegenpartei.
Egyszerű gátna, die einfache Sappe.	Ellenfutóárok, Gegenlaufgraben.
Elárkolás, die Versperrung durch einen Graben.	Ellengátlás, die Gegenschanzung.
Elárkolni, durch einen Graben versperren.	Ellenhad, das Gegenheer.
Elbocsátást kérni, um seine Ent- lassung bitten.	Ellenkedni, hadern.
Elbocsátni, verabschieden.	Ellenkezés, das Entgegensein.
Elbocsátó levél, der Abankungs- schein.	Ellenmars, der Gegenmarsch.
Elbocsátott, verabschiedet.	Ellenség, der Feind.
Elcözövelni, abspählen.	Ellenséges, feindsich.
Elesábitó, Berleiter zur Desertion.	Ellenségeskedés, die Feindseligkeit.
Elesapni, auspariren.	Ellenségre bukni, auf den Feind stoßen.
Elesüggedni, den Muth verlieren.	Ellenszegülés, die Widersezung.
Eldarabolni, zerstückeln.	Ellentállni, sich widersetzen.
Eléugratni, heransprengen.	Ellentámadás, der Gegenangriff.
	Ellentüzakna, die Gegenmine.
	Ellentüztelop, die Contrebatterie.
	Elléptetés die Desfilirung.
	Elléptetni, desfiliren.

Elmarsolni, abmarschiren.
 Elmegyzni, die Gränze ausstrecken.
 Elnémítni a' tüztelepet, eine Batterie zum Schweigen bringen.
 Elnyargalni, fortgalloppiren.
 Elnyomni, verdrängen.
 Elnyomulni, abrücken.
 Előárok, der Vorgraben.
 Előcsapat, die Vorcolonne.
 Előcsoport, die Vortruppe.
 Előgyorsaság, die Anfangs-Geschwindigkeit.
 Előhad, die Vortruppen.
 Előlegény, der Vordermann.
 Előléptetés, die Beförderung.
 Előnyomulás, das Vorrücken.
 Előőrsök, die Vorposten.
 Előrajz, der Entwurf.
 Előserög, der Vortrab.
 Elővár, das Außenwerk.
 Előváros, die Vorstadt.
 Elővármű, ein vorwärts gelegenes Werk.
 Elővéd, die Avantgarde.
 Elővéd' eleje, die Spitze der Vortruppen.
 Előverekedni, mit Mühe vordringen.
 Elővivás, das Vorfechten.
 Elpártolás, der Abfall eines großen Truppenkörpers.
 Elrendezni, beordnen.
 Elriasztás, die Delogirung.
 Elriasztani, wegiagen.
 Elrombolni, zertrümmern.
 Elsütés, das Abfeuern.
 Elsütő, der Abfeurer.
 Elszéledni, sich zerstreuen.
 Elszórt állás, die zerstreute Stellung.

Elszökés, die Desertion.
 Eltakart tüztelep, die maskirte Batterie.
 Eltértetés, der Abwand.
 Elterülni, sich ausdehnen.
 Eltévedni, sich verlaufen.
 Eltiporni, zertreten.
 Eltolni, wegdrängen.
 Elugraszteni, versprengen.
 Elüzni az ellenséget, den Feind verjagen.
 Elvágatni, vorbeisprengen zu Pferd, oder zu Wagen.
 Elválasztó ütközet, die entscheidende Schlacht.
 Elveszni, umkommen.
 Elvitorlázni, unter Segel gehen.
 Elvonulni, sich wegziehen.
 Elzární, versperren.
 Elzárkozni, sich versperren.
 Elzavarni, verstoren.
 Emelcső, der Hebel beim Geschütze.
 Emeletes tüztelep, die Stocwerk-Batterie.
 Emelőhid, die Zugbrücke.
 Emelt lövés, der Aufschuß.
 Engedelmezés, die Beurlaubung.
 Engedelmezett, beurlaubt.
 Engedmény, der Urlaub.
 Engedményos, der Beurlaubte.
 Enyhely, der Ruheort.
 Erdők által akadékozott vidék, eine durch Wälder durchschnitene Gegend.
 Erdővágás, der Holzschlag.
 Erősítés, die Befestigung.
 Erősítés derékszőgü védelemmel, die Befestigung mit rechtwinkliger Vertheidigung.

Erősítés rézsúti védelemmel, die Befestigung mit schräger Bertheidigung.	Ezredkórház, das Regiments-Spital.
Erősítési tudomány, die Befestigungs-Kunst.	Ezredkormány, das Regiments-Commando.
Erőszakos megtámadás, der gewaltsame Angriff.	Ezred' lelkésze, der Regiments-Caplan.
Esti jelentés, die Abendmeldung.	Ezred' orvosa, der Regiments-Arzt.
Ezred, das Regiment.	Ezredpénztár, die Regiments-Cassa.
Ezredes, der Oberst.	Ezredsegéd, der Regiments-Adjutant.
Ezredfogház, das Regiments-Stodhaus.	Ezredtulajdonos, der Regiments-Inhaber.
Ezredi, zum Regiment gehörig.	

E.

Éberség, die Bereitschaft.	Élmezés, die Verpflegung.
Ébertábor, das Bereitschaftslager.	Élmezni, verproviantiren.
Ébresztőt dobolni, den Tagreveil schlagen.	Élmező tiszti, der Verpflegungsbeamte.
Éjontiroham, der nächtliche Überfall.	Élénk tűz, ein lebhaftes Feuer.
Éjkerengőr, die Nachtrunde.	Élëshajó, das Proviantschiff.
Éjőr, die Nachtwacht.	Élésmester, der Proviantmeister.
Éjszaktő, der Compaß.	Életre halálra vivni, auf Leben und Tod kämpfen.
Ékalakú, keilsförmig.	Épült vállvéd, eine gemauerte Schulterwehr.
Élelem, das Lebensmittel.	Étkönyv, das Menagebuch.
Élelemtár, das Verpflegsmagazin.	Évi szemle, die jährliche Musterung.
Élmesitoni, verproviantiren.	
Élmesítés, die Verproviantirung.	

F.

Fa-gyütőse, die hölzerne Brandröhre.	Faköpönyeg, das Schilderhaus.
Fahid, die hölzerne Brücke.	Falálgyütalp, das Wallflette.
	Falga, der Wall.

Falgakosár, der Wallkorb.
Faltörő, der Mauerbrecher.
Faluközi út, der Dorfweg.
Farakhely, das Holzmagazin.
Farcsavar, die Schwanzschraube.
Farkasverem, die Wolfsgrube.
Fasátor, die Holzbude.
Fatárnok, der Holzmagazineur.
Fedett út, der bedeckte Weg.
Fedett út' tarja, der Kamm des bedeckten Weges.
Fegy, die Mannszucht.
Fegyház, das Zuchthaus.
Fegyver, die Waffe, das Gewehr.
Fegyverbe! Gewehr heraus!
Fegyverbe öltözni, sich waffnen.
Fegyvercsaltogás, das Waffen-geräusch.
Fegyvercsiszár, der Waffen-
schmied.
Fegyvercsörgés, das Waffenge-
raffel.
Fegyverderék, das Panzerkleid.
Fegyveres nép, das bewaffnete
Volk.
Fegyverfogható, waffenfähig.
Fegyverforgatás, die Schwenkung
des Gewehres.
Fegyvergüla, die Gewehrpyra-
mide.
Fegyvergyakorlat, die Waffen-
übung.
Fegyverhámor, die Waffenschmiede.
Fegyverház, die Rüstkammer.
Fegyverkezet, die Bewaffnung.
Fegyverkezni, sich waffnen.
Fegyvernök, der Waffenträger.
Fegyverőr, die Schnarrpost.
Fegyverre! zu den Waffen.
Fegyversátor, der Gewehrman-
tel.

Fegyverszemle, die Waffenschau.
Fegyverszerök, Armaturstücke.
Fegyverszerház, das Rüsthaus.
Fegyverszija, der Gehrriemen.
Fegyverszó, der Waffenruf.
Fegyverszünet, der Waffenstill-
stand.
Fegyvertár, das Zeughaus.
Fegyvertárnagy, der Comman-
dant des Zeughauses.
Fegyvertárs, der Waffenbruder.
Fegyvertelen, wehrlos.
Fegyvertér, der Waffenplatz.
Fegyvert fogni, die Waffen er-
greifen.
Fegyvert lábhoz! beim Fuß!
Fegyvert lerakni, die Waffen
niederlegen.
Fegyvert ölbe! Hahn in Arm!
Fegyvertusa, der Kolben.
Fegyvert vállhoz! Schultert!
Fegyvert vállra! Kolbenhoch!
Fegyverviselés, das Waffentra-
gen.
Fegyverzetszija, das Lederzeug.
Fejledezni, sich entwickeln allmäh-
lig.
Fejlés, die Entwicklung.
Fejlődni, sich entwickeln.
Fekirányos, wagrecht.
Fektanya, der Bivouak, die Bei-
wache.
Feküdni egy városörzeten, in
einer Garnison liegen.
Fekvésrajz, die Situationszeich-
nung.
Feladni a' várat, die Festung
ergeben
Felaknázás, zu Tage miniren.
Felálgyúzni p. o. a' hajót, be-
stücken z. B. ein Schiff.

Felárboozozni, bemasten.
Felárkolni, umgraben.
Felbomlott rend, sich aufgelöste Ordnung.
Felböröczkölni, aufprozen.
Felbuzditása a' seregnék, die Truppe aneifern.
Felcsapni katonának, sich anwerben lassen.
Feldulatni, p. o. egy várost, eine Stadt der Plünderung preisgeben.
Feldulni, verheeren.
Felfutás, das Auflaufen.
Felgátolni, aufschänzen.
Felgöngyölgetni, aufrollen.
Felgyógyult, der Reconvalescirte.
Felhadazni, bemannen.
Felhagyni a' védelemmel, die Vertheidigung aufgeben.
Felhányi a' földet, die Erde aufwerfen.
Felhini, auffordern.
Feljárat, die Auffahrt.
Felkanyarodni, aufschwenten.
Felkanyarulás, das Aufschwenten.
Felkelés, das Aufgebot.
Felkérni, auffordern zur Übergabe.
Felkészítni, ausrüsten.
Felkészület, die Ausrüstung.
Felkészült had, ausgerüstete Truppe.
Felkoczolni, niedermeßeln.
Fellábadó, reconvalescent.
Fellázadás, die Empörung.
Fellázasztás, die Aufwiegelung.
Felléptetés, die Beförderung.
Fellovagolni, hinaufreiten.
Fellődözni, hinausschießen.
Felmarsolás, das Aufmarschiren.

Felmenteni a' várat a' megtáborlattól, eine belagerte Festung bereuen.
Felmentösereg, der Entsatz.
Felnyargalni, hinaufreuen.
Felnyergelni, aufsatteln.
Felpattanás, Aufschlag der Kugel.
Felporozni, Pulver aufschütten.
Felriadás, der Alarm.
Felriasztani, allarmiren.
Felriasztás, die Allarmirung.
Felruházni, adjustiren.
Felsodrani, aufrollen.
Felső fegyver, das Obergewehr.
Felszaladás, das Auflaufen.
Felszaladni sorból vonalban, auflaufen aus Reihen in die Front.
Felszerelni, aufstaceln.
Felszúrnyolni, das Bajonet aufpflanzen.
Feltüzni a' szuronyt, das Bajonet aufpflanzen.
Felvágatni, im Carrier hinaufreiten.
Felvezetni, aufführen.
Felvitorlázni, besegeln.
Felvonóhid, die Aufziehbrücke.
Felzablázni, aufsäumen.
Felzendülés, der Aufruhr.
Ferde mars, der schräge Marsch.
Ferde vonal, die schräge Linie.
Féken tartani, das Pferd wohl im Zaume halten.
Félbalra! halblinks!
Félbástya, das halbe Bollwerk.
Féldandár, die Halbbrigade.
Félfordulat, die halbe Wendung.
Félgátna, die halbe Sappe.
Féljobbra! halbrechts!

- Félreút**, der Abweg.
Félszakasz, die Hälfte eines Zuges.
Féltársulat, die halbe Compagnie.
Figyelem! habt Acht!
Figyelj! habt Acht!
Figyelő had, die Beobachtungs-Armée.
Figyelő sereg, das Observations-Corps.
Figyelő tábor, das Beobachtungslager.
Fogda, der Arrest.
Fogház, das Stockhaus.
Fogházőr, die Stockhauswache.
Foglatok vashól vagy rézből a' fegyveren, die Beschläge des Feuegewehrs.
Fogság, die Gefangenschaft.
Fojtás, der Pfropf, der Vorschlag zur Ladung.
Fojtott golyó, die Pflasterkugel.
Fokos, der Streithammer.
Fokvár, das Bollwerk.
Folyam, der Strom.
Folyamágy, das Flußbett.
Folyam'árka, die Stromrinne eines Flußes.
Folyamvidék, das Gebleth eines Flußes.
Folyamzsin, der Stromstrich.
Folyány, der kleine Fluß.
Folydoga (Patak, szarmataszó) der Bach.
Folyó, der Fluß.
Folyóág, der Flußarm.
Folyóhomok, der Treibsand.
Folyótökervény, die Krümmung eines Flußes.
Fordulat, die Wendung.
Forgó, der Federbusch.
Forgóhid, die Drehbrücke.
Forgonygátna, die Drehsappe.
Forgonyhid, die Drehbrücke.
Forrás, die Quelle.
Foszlány, der Rittel.
Főadmirál, der Oberadmiral.
Főadmirálság, die Oberadmiralschaft.
Főbaromvros, der Oberthierarzt.
Födellen, unbedeckt, dem feindlichen Feuer ausgesetzt.
Födött út, der bedeckte Weg.
Főerösség, die Hauptfestung.
Főhaditármester, l. Hadszernagy.
Főhadkar, das Hauptcorps.
Főhadnagy, Oberlieutenant.
Főhajós, der Hochbootsmann.
Főkapitány, der Hauptmann.
Főkerengőr, die Hauptrunde.
Főkormány, das Obercommando.
Főkormányos, der Obersteuermann.
Főkormányzó, der Oberbefehlshaber.
Földabrosz, die Landkarte.
Földalatti, unterirdisch.
Földalatti holtozat, die unterirdischen Gemölbe in den Festungen.
Földcsúcs, die Erdspeige.
Földemelet, der Anberg.
Földfok, die Landspitze.
Földfuró, der Erdbohrer.
Földkonyulat, der Ablauf.
Földrom, der Erdsturz.
Földszintan, die Terrainlehre.
Földtér, der Terrain.
Földvár, eine Erdverschanzung.
Földvármü, ein bloß mit Erde aufgeführtes Werk.
Főlemelet, der Aufsaß bei der Canone.

Fölemelti szög, der Elevationswinkel.	Fúrott akna, die Bohrmine.
Fölemelt tüztelep, die erhöhte Batterie.	Fürtüzü erösítés, die einbohrende Befestigung.
Fölszövegkeztetni, bewaffnen.	Futam, die Flucht.
Fönök, der Chef.	Futamitni, in die Flucht schlagen.
Főorvos, der Oberarzt.	Futamlani, fliehen anfangen.
Főroham, der Hauptsturm.	Futár, der Freireiter.
Főtanya (a' hadkar vezér' szálása), Hauptquartier eines Armée-corps.	Futás, das Laufen.
Főtársulat, die Leibcompagnie.	Futgolyó, die Lauffugel.
Főtüzér, der Vormeister.	Futni, laufen.
Fővármű, die Hauptwerke in einer Festung.	Futóárok, der Laufgraben.
Fővenyhalom, der Sandhügel.	Futóhid, die Laufbrücke.
Fővenytorlat, die Sandbank.	Futóhomok, der Flugsand.
Fővezér, der Oberfeldherr.	Futótűz, das Lauffeuer.
Fővezérség, die Oberfeldherrnschaft.	Futtában, in der Eile.
Fővonal, das Capitale.	Függagy, die Hangematte.
Főzölyuk, das Kochloch im Lager.	Függirányos, senkrecht.
Frigysereg, die Bundesarmee.	Függönyagy, l. Függagy.
	Fürkésző-örjárat, die Spähpatrouille.
	Füvesláp, die Grasbank.
	Füzcserény, die Weidenflechte.
	Füzcserje, das Weidengebüsch.
	Füzes, der Weidenwald.

G.

Gabarra, die Gabelle.	Gátház, das Blockhaus.
Gallér, der Kragen.	Gátkosár, der Schanzkorb.
Galóta, die Gallotte.	Gátkosárhíd, die Schanzkorbbücke.
Galytöltés, der Knüppeldamm.	Gátna, die Sappe.
Gálya, die Galeere.	Gátnabárd, der Sappeurbell.
Gályahorgony, der Galeerenanker.	Gátnacsáklya, der Sappeurhaden.
Gályanagy, der Galeeren-Capitaine.	Gátnakar, das Sappeurcorps.
Gáteresz, die Beszung.	Gátnász, der Sappeur.
	Gátnyeset, die Scarpirung.

Gátrekesz, die Barriere.
Gáttöltés, der Deich.
Gázlat, der Furtenübergang.
Gázló, die Furte.
Generál, der General.
Generálkar, der Generalstab.
Generálörnagy, der GeneralMajor.
Generálság, die Generalität.
Golyó, die Kugel.
Golyóhuzó, der Kugelzieher.
Golyóminta, die Kugelform.
Golyóöntő, der Kugelgießer.
Golyópart, der Kugelfänger.
Golyópuska, der Kugelbüchse.
Gomoly, die Klumpe.
Gömbölyerősítés, die Rundbe-
festigung.
Gömbörtüzipor, rundförmiges Pul-
ver.
Görbe arczend, die frumme
Front.

Görgő tüztelep, die Rollbatterie.
Görhid, die Rollbrücke.
Görög tűz, das griechische Feuer.
Gőzakna, das Camuslet.
Gőzgolyó, die Dampfugel.
Gőzlövős, das Dampfgeschütz.
Gözös, das Dampfschiff.
Gránát, die Granate.
Gránát-álgú, die Granat-Canone.
Gránátfür, die Granattraufe.
Gránátgömb, die Granatugel.
Gránát-hányini, das Granatwer-
fen.
Gránátraj, der Granathagel.
Gránátos, der Granadier.
Gránátúveg, die Granadier-
Mütze.
Gránátaraczk, das Granatstück.
Gulát rakni, die Gewehr in Pyra-
mide stellen.

Gy.

Gyakorlat, das Exerciren.
Gyakorlóház, das Exercirhaus.
Gyakorlótér, der Exercirplatz.
Gyalogfegyver, das Infanterie-
Gewehr.
Gyaloghad, das Fußvolk.
Gyaloghid, der Steg.
Gyalogkarabélyos, der Karabie-
ner zu Fuß.
Gyalogkatona, der Infanterist.
Gyalogolni, zu Fuß gehen.
Gyalogság, die Infanterie.
Gyalogtűz, das Infanterie-Feuer.
Gyalogút, der Fußweg.

Gyalogvasász, der Jäger zu Fuß
Gyapjüzsák, der Wollsaack.
Gyászhad, das Leichenconduct.
Gyékényhid, die Schiffsbrücke.
Gyengült gyorsaság, die vermin-
derte Geschwindigkeit.
Gyeplüs, das Riemenpferd.
Gyepút, der Feldweg.
Gyorsabbodó mozgás, die zuneh-
mende Bewegung.
Gyorsasága a' kilőtt löketnek.
die Geschwindigkeit abgeschosse-
ner Projectile.

Gyorslépés der geschwinde Schritt.	Gyülukfödél, die Brandlochbede.
Gyorsmars, der Eilmarsch.	Gyúpor, das Zündpulver.
Gyorsparancs, der Eilbefehl.	Gyűröppentyű, die Brandrafette.
Győzelmes, der Sieger.	Gyütöcse, die Schlagröhre.
Győzőkegy, die Gnade des Siegers.	Gyülekezni, sich versammeln.
Gyúgolyó, die Brandkugel.	Gyülevészhad, ein zusammenrafftes Volk.
Gyujtacs, das Zündkraut.	Gyülöhely, der Versammlungsort.
Gyujtag, der Zunder.	Gyülöpont, der Versammlungspunct.
Gyujtalék, das Brandzeug.	Gyülötér, der Versammlungsplatz.
Gyujtógép, die Brandmaschine.	Gyülöt verni, die Vergatterung schlagen.
Gyujtóhajó, das Brandschiff.	Gyülözaj, die Vergatterung.
Gyujtóka, das Anzündbrandchen.	Gyültábor, das Versammlungslager.
Gyujtólap, Cajeur.	
Gyujtólövet, das Brandgeschöß.	
Gyujtónyil, der Brandpfeil.	
Gyujtótüzpor, das Zündpulver.	
Gyüluk, das Zündloch.	

II.

Hadakozás, das Kriegsführen.	Hadépitészet, die Kriegsbaufunst.
Hadakozó, streitbar.	Hadév, die Campagne.
Hadállás, eine Position.	Hadfegy, die Subordination.
Hadállomány, die Militärverfassung.	Hadfenyíték, die Manszucht.
Hadapród, der Kabet.	Hadfi, der Kriegsmann.
Hadastyán, der Veteran.	Hadfogadó, die Werbung.
Hadat fogadni, Soldaten werben.	Hadfogadó kormány, das Werb-Commando.
Hadatüzenni, den Krieg erklären.	Hadfogság, die Kriegsgefangenschaft.
Hadat viselni, Krieg führen.	Hadgyakorlat, das Feldmanöver.
Hadazni, herumfechten.	Hadgyógyszertár, die Feldapotheke.
Hadbiztos, der Kriegs-Commissär.	Hadgyűjtés, das Versammeln des Kriegsvolkes.
Hadbocsátás, Truppenabanken.	Hadház, Militär-Wohnung.
Hadcsaplár, der Marquetender.	Hadi, militärisch.
Hadcsel, die Kiegslift.	
Hadcsoport, die Truppe.	
Haderő, die Kriegsmacht.	

- hadibeccs, die Kriegsschere.
 Hadicsin, ein Handstreich.
 Hadifék, die Mannszucht; Subor-
 dination.
 Hadihajó, das Kriegsschiff.
 Hadihíd, die Kriegsbrücke.
 Hadijáték, das Kriegsspiel.
 Hadikormányzó (fő), der com-
 mandierende General.
 Hadilábon, auf den Kriegsfuß.
 Hadimunka, die militärische Ar-
 beit.
 Hadinyelv, Militärstil.
 Hadiroda, die Feldfanceley.
 Hadirodalom, Militär-Literatur.
 Hadiöv, die Feldbinde.
 Haditanács, der Kriegsrath; (ud-
 vari), der Hofkriegsrath.
 Haditiszt, der Officier.
 Haditörvények, die Militärge-
 setze.
 Hadjárat, der Feldzug.
 Hadjáratot megkezdni, den Feld-
 zug eröffnen.
 Hadjog, das Kriegsrecht.
 Hadkar, Arméecorps.
 Hadkormány, das Militär-Com-
 mando.
 Hadkormányzók (fő), General-
 Commando.
 Hadláb, der Kriegsfuß.
 Hadlevél, der Befehlungsbrief.
 Hadlevéltár, das Kriegsarchiv.
 Hadmező, der Kriegshauptplatz.
 Hadművészet, die Kriegskunst.
 Hadmozgás, eine Truppenbewe-
 gung.
 Hadművész, der Tactiker.
 Hadnagy, der Lieutenant.
 Hadnép, die Miliz.
 Hadoszlop, die Colonne.
 Hadosztálmogye, die Militär-
 Division.
 Hadösszeírás, die Conscription.
 Hadparancsnok, der Militär-
 Commandant.
 Hadpénztár, die Kriegskasse.
 Hadpénztárnok, der Kriegszahl-
 meister.
 Hadrendőr, der Gendarm.
 Hadsébész, der Feldarzt.
 Hadsereg, das Heer; die
 Armée.
 Hadsereget táborba szállítani,
 eine Armée ins Feld stellen.
 Hadsors, das Kriegsgeschick.
 Hadszabálykönyv, das Militär-
 Regulament.
 Hadszállítás, Truppentransport.
 die Zuführen zu einer Ar-
 mée.
 Hadszárny, der Flügel der Trup-
 pe.
 Hadszolgálat, der Militär-Dienst.
 Hadszék, der Kriegsrath.
 Hadszemle, die Musterung.
 Hadszer, das Feldzeug.
 Hadszerencse, das Kriegsglück.
 Hadszerhivatal, das Feldzeug-
 amt.
 Hadszernagy, der Feldzeugmei-
 ster.
 Hadszertár, das Zeughaus.
 Hadszin, der Kriegsschauplatz.
 Hadszó, die Parole.
 Hadszüleség, das Kriegsbedürf-
 niß.
 Hadszünet, der Waffenstillstand.
 Hadtanoda, die Kriegsschule.
 Hadtestület, der Truppenkörper.
 Hadtörténet, die Kriegsgeschichte

- Hadtörvénykönyv**, das Militär-
 gefetzbuch.
Hadtörvénycikk, der Kriegsart-
 tikel.
Hadtudomány, die Kriegswissen-
 schaft.
Hadludós, der Strategist.
Hadút, die Marschstraße.
Hadútlevél, die Marschroutte.
Hadüdv, die Ehrenbezeugung.
Hadügy, das Kriegswesen.
Hadügyvéd, der Auditor.
Hadüzenet, die Kriegserklärung.
Hadvadász, der Feldjäger.
Hadvezér, der Feldherr.
Hadvezérség, die Generalität.
Hagyott tábor, das verlassene La-
 ger.
Hajítónyil, der Wurfspieß.
Hajóálgyutalp, die Schiffslafette.
Hajóállás, die Docke.
Hajóbak, der Stapelblock.
Hajócsapat, das Geschwader.
Hajóépítészet, die Schiffbaukunst.
Hajógyár, die Schiffswerke.
Hajóhad, die Flotte.
Hajóhid, die Schiffbrücke.
Hajókapitány, der Schiffscapi-
 tain.
Hajókázható folyó, ein schiffba-
 rer Fluß.
Hajókészület; die Aebdung.
Hajómester, der Schiffspatron.
Hajónagy, der Schiffslieutenant.
Hajóraszállás, die Einschiffung.
Hajóraszállni, sich einschiffen.
Hajórom, das Wrack.
Hajósereg, die Flotte.
Hajóssereg, die Schiffsmannschaft.
Hajósapród, der Schiffskadet.
Hajóskatona, der Schiffsoldat.
- Hajót szigonyozni**, ein Schiff en-
 tern.
Hajótiszt, der Schiffsofficier.
Hajózás, die Schifffahrt.
Hajózászló, die Flagge.
Hajózászlós, der Schiffsführer.
Hajóvezér, der Commodore.
Hajódárda, der Wurfspieß.
Halálosseb, eine tödliche Wunde.
Halálra löni, erschießen.
Halmozatok, die Landhöhen.
Halmozatpartsél, der Saum ei-
 ner Erhebung des Bodens.
Hamarított gyorsaság, die be-
 schleunigte Geschwindigkeit.
Hantbéllet, die Nasenbekleidung.
Hantdarab, das Nasenstück.
Hantlapozás, das Einlegen der
 Nasen der Breite nach.
Haraszt, das Gehölz.
Harcz, das Gefecht; der Kampf.
Harczállapot, der Belagerungszu-
 stand.
Harczborona, die Egge.
Harczesemény, das Kriegsereig-
 niß.
Harczének, das Kriegeslied.
Harczgát, die Schanze.
Harczhatalom, die Kriegsmacht.
Harczhely, der Kampfplatz.
Harczias, kriegerisch.
Harcziránypont, der Richtpunkt
 des Gefechtes.
Harczjáték, der Turnier.
Harczjátéki fegyver, die Turnirwaf-
 fe.
Harczló, das Streitroß.
Harczmező, das Feld.
Harczolás, das Kämpfen.
Harczolni, kämpfen.
Harczolhatlan, nicht combattant.

Harczolható, combattant.
 Harcos, der Krieger.
 Harczparancs, der Schlachtbefehl.
 Harczra kelni, in den Krieg gehen.
 Harczrándulatot tenni, Streifereyen in Feindes Land machen.
 Harczrend, Ordre de Bataille.
 Harczriadás, das Feldgeschrey.
 Harczszünet, das Abbrechen des Gefechtes.
 Harcztan, die Gefechtslehre.
 Harcztárs, der Kriegsgenosse.
 Harcztérhek, die Kriegsfatiquen.
 Harcztörv, der Plan des Gefechtes.
 Harczvadász, der Feldjäger.
 Harczveszélyek, die Gefahren des Krieges.
 Harczzaj, das Kriegsgetöse.
 Határerősítés, die Grenzbefestigung.
 Határhalom, der Grenzhügel.
 Határház, das Grenzhaus.
 Határjegy, die Grenzbezeichnung.
 Határnagy, der Grenzcommandant.
 Határnok, der Grenzer.
 Határoszlop, die Grenzsäule.
 Határőr, die Grenzwa che.
 Határszél, die Grenzlinie.
 Határörvidék, die Militärgrenze.
 Határút, der Grenzweg.
 Határvár, das Grenzschloß.
 Határvéd, die Grenzwehre.
 Határvédezered, ein Grenzregiment.
 Határvillongás, die Grenzstreitigkeit.
 Határvonal, die Demarcationslinie.
 Hátfogatú, sechs-spännig.

Havas, der Schneeberg.
 Háború, der Krieg.
 Háborúköltségek, die Kriegskosten.
 Háborús, kriegerisch.
 Háborútörv, der Kriegsentwurf.
 Hágosó, der Auftritt.
 Hágosópad, die Fußbank auf den Festungs-Wällen.
 Hágó, ein Bergrückenübergang.
 Háláspénz, das Schlafgeld.
 Hármaskana, die Kleeblatmine.
 Hátasló, das Reitpferd.
 Hátatlan, unreitbar.
 Hátcsapat, der Nachtrab.
 Hátra! Zurück!
 Hátra mars! Rückwärts marsch!
 Hátratűz, das Rückwertfeuer.
 Hátravőrní, zurückschlagen.
 Hátravonulás, die Zurückziehung.
 Hátravonulni, sich zurückziehen.
 Hátrálat, die Retirade.
 Hátról megtámadni, von Rückwärts angreifen.
 Hátserég, die Nachtruppe.
 Hátütztelep, die Rückenbatterie.
 Hátützü erősítés, die Befestigung mit Rückfeuer.
 Hátul belátható vármű, ein Werk was von hinten gesehen werden kann.
 Hátvéd, die Arriergabe.
 Házgunya, der Kittel.
 Hogyálgyű, eine Gebirgs-Canone.
 Hegyalja, der Bergabhang.
 Hegyesűcs, der Berggipfel.
 Hegyeresz, der Abhang eines Berges.
 Hegyes szög, der spitzige Winkel.
 Hegyesvidék, Bergigte Gegend.
 Hegyfok, das Berggebirg.
 Hegygerincz, der Bergrücken.

- Hegyhat**, das Hochland.
Hegyharoz, der Gebirgskrieg.
Hegyköz, eine Gegend zwischen den Bergen.
Hegyláncz, die Bergkette.
Hegylánczolat, die Gebirgskette.
Hegylejtő, der Abfall eines Berges.
Hegylejtőség, der Abhang der Gebirge.
Hegylövész, ein Gebirgsschütz.
Hegynyak, das Gebirgsjoch.
Hegynyílás, die Bergkluft.
Hegyomlás, der Bergfall.
Hegyorom, die Bergkuppe.
Hegysark, der Bergabstz.
Hegység, das Gebirge.
Hegyszoros, der Gebirgspasz.
Hegytető, die Berghante.
Hegytó, der Bergsee.
Hegytó, der Fuß des Berges.
Hegytonk, der Bergstoß.
Hegyüzerség, die Gebirgsartillerie.
Hegyüreg, die Berghöhle.
Hegyzuhanás, der Bergsturz.
Hegyzug, die Schlucht.
Hegyvár, ein Bergschloß.
Hely, der Platz.
Helyettes, der Stellvertreter.
Helyezés, das Stellen.
Helyezet, die Stellung.
Helyezni, stellen.
Helyezkedj! Stellt euch!
Helyfekvés, die Lage eines Orts.
Helyírás, die Topographie.
Helyt állni, den Platz behaupten.
Helyvidék, die Umgebung eines Orts.
Hengerálgýutalp, die Bodenfafette.
Hetestiszt, der Wochen habende Officier.
- Heves megtámadás**, ein ungestümmer Angriff.
Hidlovés, ein Fehlschuß.
Hid, die Brücke.
Hidasz, der Pontonneur.
Hidat szedni, Brücke abbrechen.
Hidfő, der Brückenkopf.
Hidgát, die Brückenschanze.
Hidkészület, die Brückengeräthe.
Hidszekér, der Pontonskarren.
Hirlap, der Avisobrief.
Hirőrs, die Avisopost.
Hivatalrend, die Dienstordnung.
Holt szög, der todte Winkel.
Homok, der Sand.
Homokhegy, der Sandberg.
Homokpuszta, die Sandwüste.
Homoktorlás, die Sandbank.
Honvéd, die Landwehre.
Hordóhid, die Faszbrücke.
Horgony, der Anker.
Horgonykötél, das Ankertau.
Horgonyra szállni, ein Schiff vor Anker legen.
Horgonyt eresztteni, ein Schiff vor Anker legen.
Horgonyt szedni, den Anker lichten.
Horgospuska, die Gabelflinte.
Horhos, die Gebirgseinsattelung.
Horpadék, die Vertiefung.
Horzsolt seb, eine Streifwunde.
Hosszabitás, die Verlängerung.
Hosszabbitni, verlängern.
Hosszantlovó telep, die Enfilirbatterie.
Hosszirány, die verlängerte Richtung.
Hógörgeteg, die Lawine.
Hóomlás, der Schneesturz.
Hópénz, die Gage.

Högyezelt czölöpzet, die gespitzte Pfähle.	Hullórostély, der Fallgitter.
Hős, der Held.	Husadag, die Fleischportion.
Hösdal, das Heldenlied.	Huszárcsin, der Husarnstreich.
Hösi, heldenmüthig.	Huszárló, das Husarnpferd.
Hösileg, heroisch.	Húzódni, sich ziehen.
Hösszellem, der Helbengeist.	Húzodj' jobbra v. balra! Zieht euch rechts oder links!
Höstét, die Heldenthat.	Húzott cső, der gezogene Lauf.
Hullámhögység, Wellenförmiges Gebirge.	Hütökád, der Kühlleimer.

I.

Igazítani, richten.	Ingovány, die Sumpfwiese; das Moor.
Ij, der Pfeilbogen.	Ingyenzsold, die Gratlohnung.
Ijász, der Pfeilschüz.	Irányék, der Richtkeil.
Ikerröppentyü, die Zwillingstrafete.	Iránymester, der Vormeister.
Illetmény, die Gebühr.	Iránypont, der Richtungspunct.
Imajel, die Vestund.	Irányszög, der Richtungswinkel.
Imára! zum Gebet!	Irányváltozat, die Veränderung des Alligiments
Imára térdet hajts! Kniet nieder zum Gebet!	Irányvonal, die Directionslinie.
Imolya, sumpfiger Grund.	Irányzat, die Richtung.
Indulás, der Abmarsch, der Aufbruch.	Iv, der Bogen.
Indulót fuvatni, zum Aufbruch blasen lassen.	Ivlövet, der Bogenschuß.
	Izzógolyó, die glühende Kugel.

J.

Jatagány, ein Türkischer Dolch.	Járható földtér, gangbares Terrain.
Javitótársulat, die Straßcompagnie.	Járkórház, das kleine Feldspital.
Járatlan, ungebahnt.	Járomhid, die Zochbrücke.
Járható, fahrbar.	Járőr, die Patrouille.

Játékür, der Spielraum.
 Jégdúcz, der Gletscher.
 Jégzúzó, der Eisbock.
 Jelelni, marquiren.
 Jelentés, die Meldung.
 Jelentő, der Anmelder.
 Jelnév, die Parole.
 Jelszó, die Losung.
 Jeltüz, das Leuchtfeuer.

Jobbra fordulj! Rechts um!
 Jobbra húzodj! ziehet euch Rechts!
 Jobbra kanyarodj! Rechts
 schwengt euch!
 Jobbra nézz! Recht schauet!
 Jobbra zárkózz! Schließt euch
 rechts!
 Jobbszárny, der rechte Flügel.

K.

Kabát, das Röckel.
 Kaczagány, das Überwurfsgewand
 der königl. ung. Garde.
 Kadét, der Kadet.
 Kákaposvány, die Schilfstache.
 Kalandozni, herumschwärmen.
 Kalóz, der Korsac.
 Kalózhajó, das Kapperschiff.
 Kalózkodni, auf Kopperei fahren.
 Kalpag, der Kalpag.
 Kamrás lövős, der Kammerstück.
 Kanócz, die Lunte.
 Kanóczbot, der Luntenstock.
 Kanóczpuska, die Luntenschloß-
 büchse.
 Kantár, die Halfter.
 Kantárt ereszteti, den Zügel
 nachgeben.
 Kantárt húzni, den Zügel anziehen.
 Kantárfej, das Hauptgestell.
 Kantározni, zäumen.
 Kantárszár, der Zügel.
 Kanyarodás, die Schwenkung.
 Kanyarodáspont, der Schwen-
 kungpunkt.
 Kanyarodj! Schwengt euch!
 Kanyarulat állópont körül, die

Schwenkung um einen stehenden
 Punkt.
 Kanyarulat mozgó pont körül,
 die Schwenkung mit einem be-
 weglichem Pivót.
 Kapitány, der Hauptmann.
 Kapuőr, die Thorwache.
 Kapuzárat, der Thoranschluß.
 Kápa, der Sattelpopf.
 Káplár, der Korporal.
 Káplárbot, der Korporalstock.
 Káplárság, die Korporalschaft.
 Kar, das Corps.
 Karabély, die Karabine.
 Karabélyhorog, der Karabiner-
 haken.
 Karapélyos, der Karabiner.
 Kard, der Degen.
 Kardbojt, das Degenband.
 Kardcsapás, der Schwertstreich.
 Kardcsapás nélkül, ohne Schwert-
 streich.
 Kardél, die Degenschneide.
 Kardfogás, der Säbelgriff.
 Kardfok, der Degenrücken.
 Kardgomb, der Degenknopf.
 Kardhogy, die Degenspitze.

- Kardhüvel, die Degenscheibe.
 Kard kard ellen, Mann gegen Mann.
 Kardlap, die Degenfläche.
 Kardlapozni, fuchtelen.
 Kardmarkolat, der Säbelgriff.
 Kardot kötni, den Säbel umgürten.
 Kardpenge, die Säbelklinge.
 Kardszij, die Degenfuppel.
 Kardszúrás, der Degenstich.
 Kardvágás, der Säbelhieb.
 Karikatal, die Ringfeder.
 Karózat, das Pfahlwerk.
 Karorvos, der Corpсарzt.
 Karszelle, Esprit de Corps.
 Kartács, die Kartätsche.
 Kartácsgömb, die Kartätschensichel.
 Kartácslövés, der Kartätschenschuß.
 Kartácspörsöly, die Kartätschensbüchse.
 Kartácszekerény, der Kartätschenskasten.
 Kartácsütz, das Kartätschensfeuer.
 Karvas, die Armschiene.
 Kaszabolyás, die Masacre.
 Katona, der Soldat.
 Katonának állani, Soldat werden.
 Katonának iktatni, assentiren.
 Katonabün, das militärische Verbrechen.
 Katonakenyér, das Commisbrod.
 Katonanő, das Soldatenweib.
 Katonarend, der Soldatenstand.
 Katonaság, das Militär.
 Katonaszállás, das Militärquartier.
 Katonaszegődés, die Capitulation.
- Katonatanyázás, die Cantontourung.
 Katonartartás, der Unterhalt der Soldaten.
 Katonaújonez, der Recrut.
 Katonaügy, das Soldatenwesen.
 Kavicsosföld, die Kistelerde.
 Kazántüztelep, die Kestelbatterie.
 Keoskeláhid, die Boosbrücke.
 Kefesoprú, der Wischer.
 Kegyelemdij, der Gnabengehalt.
 Kelevész, der Speer.
 Kellék, das Requist.
 Kém, der Spion.
 Kémlet, die Kundtschaft.
 Kémvessző, die Sonde.
 Kémvesszőlni, sondiren.
 Kengyelszár, der Bügelriemen.
 Kengyelvas, der Steigbügel.
 Kénykegy, die Direction.
 Keresztakna, die Kreuzmine.
 Keresztcsavar, die Kreuzschraube.
 Keresztut, der Kreuzweg.
 Keresztül kasul, über Kreuz und Quer.
 Keresztütz, das Kreuzfeuer.
 Keresztütztelep, die Kreuzbatterie.
 Keresztvas, das Quereisen.
 Keringör, die Ronde.
 Késéret, das Geleite.
 Kész! fertig!
 Kétélű kard, ein zweischneidiges Schlachtschwert, zweischneidiger Degen.
 Kétfogatú, zweispännig.
 Kétfontos, der Zweispünder.
 Kétkerekű, zweirädrig.
 Kétkéz kard, ein Degen zum Hieb und Stoß.
 Kétrudú, zweiruderig.

- Kétszer fordított gátna, die doppelte gewandte Sappe.
- Kétszersült, der Zwieback.
- Kettőnként, zwei und zwei.
- Kettős akna, die doppelte Mine.
- Kettős cső, die Doppelflinte.
- Kettős gátna, Sappe double; die doppelte Sappe.
- Kettős őr, die doppelte Schildwache.
- Kettős tüztelep, die doppelte Batterie.
- Kettős végőr, die doppelte webette.
- Kettőztetni, dupliren.
- Kevert had, ein aus verschiedenen Waffenarten zusammengesetzter Kriegshaufen.
- Kevertszerű bástya, das zusammengesetzte Bollwerk.
- Kevert tüztelep, die vermischte Batterie.
- Kézvedző, der Handruder.
- Kézfogás, der Handgriff.
- Kézgranát, die Handgranate.
- Kézpénz, das Handgeld.
- Kéztusa, die Handgemenge.
- Ki a'?! Wer da?!
- Kiállítani, stellen.
- Kiállni a' sikra, sich zum Kampfe stellen.
- Kibonyolódni, deplotren.
- Kidoszkázni, aufschalen.
- Kidobolni, austrommeln.
- Kiegészítő had, die Ergänzungstruppen.
- Kietlen, die Wüstenei.
- Kifejlődni, sich entwickeln.
- Kifürkészni, durchstöbern.
- Kigörbedő szög, der ausgehende Winkel.
- Kihajlósög, der auspringende Winkel.
- Kihánytöld, der Auswurf.
- Kihívás, die Ausforderung.
- Kihívólevél, der Ausforderungsbrief.
- Kindulás, der ausmarsch.
- Kikarózni, auspfählen.
- Kiképezés, die Ausbildung.
- Kikoplaltatni, aushungern lassen.
- Kikötő, der Hafen, der Port.
- Kiküzdeni, erstreiten.
- Kilángítani, ausflammen das Geschütz.
- Kilépni, austreten.
- Kilobbantani a' gyújtólukat, das Ausbrennen des Zündloches.
- Kilőni, herausschießen.
- Kimarsolás, der Ausmarsch.
- Kimarsolni, ausmarschiren.
- Kincstár, das Aerarium.
- Kinyargalni, ausreiten.
- Kinyomulni, sich hinausdrängen.
- Kinyújtott harcrend, die ausgedehnte Schlachordnung.
- Kiosztani, austheilen.
- Kipányvázni, ausbinden.
- Kipázsítozni, berasen.
- Kipihenni, ausruhen.
- Kirándulás, die Excursion.
- Kirohanás, der Ausfall.
- Kirohanni, anffallen.
- Kirohanó, die Ausfallthüre.
- Kirohanó soromp, der Ausfallgatter.
- Kirontani, hervorbrechen.
- Kisefás, das Riemenpferd.
- Kiszállítás, die Landung.
- Kiszélesztett harcrend, die ausgebreitete Schlachordnung.
- Kiszolgálni, ausdienen.

- Kiszolgált szegődő, der ausge-
 diente Capitulant.
 Kiszorítani, verdrängen.
 Kiszorulni, verdrängt werden.
 Kitárulni, debouchiren.
 Kiteleltetni, überwintern lassen.
 Kitömni, ausstopfen.
 Kitörni, ausbrechen.
 Kitrombitálni, austrumpeten.
 Kitüzelni, entladen.
 Kitüzni a' táborn, das Lager
 abstecken.
 Kitüzni a' tüzgátat, eine Bat-
 terie anlegen.
 Kitüzött vonal, eine abgesteckte Li-
 nie.
 Kiüzni, heraustreiben.
 Kivágni magát, sich herausheuen.
 Kivágott út, der Auschnitt.
 Kiválogatni, ausmustern.
 Kiváltani, auswechseln.
 Kivergödni, sich mühsam heraus-
 arbeiten.
 Kiverni, austreiben, delogiren.
 Kivitorlázni, aussegeln.
 Kivivni, ausfechten.
 Kizablázni, abzäumen.
 Kizsákmányolni, erbeuten.
 Kozszakénti megtámadás, der
 sachsörmige Angriff.
 Koha, der Feuerstein.
 Koholt álgúy, eine geschmiedete Ca-
 none.
 Komp, die Fähre.
 Konyhapénz, das Menagegeld.
 Kórház, das Spital.
 Korlát, die Barriere.
 Koronavármű, das Kronwerk.
 Koronavezér, der Kronfeldherr.
 Korvéta, die Korvette.
- Korvétafő, der Corvetten Capitán.
 Korvétanagy, der Korvettenlieu-
 tenant.
 Kosártüztelep, die Schanzforb-
 Batterie.
 Kömozsár, der Steinmörser.
 Könyűfegyveres, der Leichtbe-
 bewaffnete.
 Könyű gyalog, die leichte Infan-
 terie.
 Könyű had, die leichte Truppe.
 Könyű lovas, der leichte Reiter.
 Könyű tüztelep, die leichte Bat-
 terie.
 Köpenyzsák, der Mantelsack.
 Körkorlát, die Einfassung-Ga-
 lerie.
 Körömlő, Auszieher der Brand-
 röhre.
 Köröskör, die Peripherie.
 Körömvas, der Kugelzieher,
 Körtáborlat, Circumballation.
 Körülárkolni, mit einem Graben
 umgeben.
 Körültáborozni, umlagern.
 Körülvitorlázni, umsegeln.
 Körvonal, der Rayon.
 Köszórótüztelep, die Steinboller-
 Batterie.
 Köteke, die Steinfugel.
 Kötélék, eine Verbindung.
 Kötélhid, die Seilbrücke.
 Kötélmester, der Tafelmeister.
 Közbelső, intermediäre.
 Közbensöpont, der Zwischenpunct.
 Közbenvelt állás, die Stellung
 à cheval.
 Közbocsánat, die Amnestie.
 Közegyenes, gleichlaufend.
 Közegyenvonal, die Parallellinie.
 Középfalszög, der Curtinenwinkel.

Középhad, das Centrum des Heeres.	Kurtaly, das Stugrohr.
Középhogység, die Mittelgebirge.	Kurtitott üg, der abgekürzte Trab.
Középló, das Mittelpferd.	Kurtka, das Uhlanentröckel.
Középpontiszög, der Mittelpunktswinkel, der von zwei Halbmessern gemacht wird.	Kütfő, die Quelle.
Közlekedés, die Verbindung.	Külárlkok, die Aussengraben.
Közlépés, der ord. Schritt.	Külerősítés, die äußere Befestigung.
Közöntüz, eine Decharge.	Külgát, die Aussenchanze.
Közös tüztelep, die gemeinschaftliche Batterie.	Különített bástya, das abgesonderte Bollwerk.
Közösülés, die Communication.	Különített had, detachirte Truppen.
Közösülésvonal, die Communicationslinie.	Külsökszögület, der äußere Polygonwinkel.
Közöttös örs, die Zwischenposten.	Kültöbbszög, der äußere Polygonwinkel.
Központ, der Mittelpunkt.	Külvár, die Citadelle.
Közriadalt ütni, den Generalmarsch schlagen.	Külvármű, die Aussenwerke.
Közvitéz, Gemeiner.	Külváros, die Vorstadt.
Kövezett út, die ausgepflasterte Straße.	Külvonal, die Aussenlinie.
Kudarcz, die Schlappe.	Kürtöcső, die Minen-Bure.
Kulacs, die Feldflasche.	Küzdéni, kämpfen.
Kunyhó, die Barake.	Küzdöhely, der Ringplatz.
	Küzdő szekér, der Streitwagen.
	Küzködni, sich herumbalgen.

L.

Labanczép, die Selbateska.	Laktanya, die Kaserne.
Lábadozó, reconvalescent.	Laktanya-csapszék, die Markquetendeberey.
Lábpánczél, die Leiter.	Laktanya-fogda, der Kasernarest.
Lábtó, die Leiter.	Laktanyaőr, die Kasernwache.
Ladik, der Kahn.	Laktanyaügyellő, der Kasernverwalter.
Lánczos golyó, die Kettenkugel.	Láp, das Moor.
Lánsa, die Lanze.	Lapály, die Niederung.
Lánsás, der Lanzenträger.	
Lajstrom, die Kiste.	

- Lapos bástya, das flache Bollwerk.
 Lapos tér, die Niederung.
 Lappangör, die Fleischpatrouille.
 Láternyö, die Blende.
 Láthatár, der Horizont.
 Látpont, Der Gesichtspunkt.
 Látszög, der Gesichtswinkel.
 Látvonal, die Gesichtslinie.
 Lázadás, die Revolte.
 Leárbocozni, entmasten.
 Lebontani a' mellvédet, die Brustwehr abkämpfen.
 Leböröczkölni, abproben.
 Leböröczkölt álygú, die abgeproßte Kanone.
 Leccapoló, Abzugsgraben.
 Leccavarolui, ab= losschrauben.
 Ledöfni, niederstoßen.
 Lefegyverkeztetni, defarmiren.
 Lefékezni, losschulstern.
 Lefolyás, der Abfluß.
 Legelő, die Hutweide.
 Legeltetők, die Reiter, welche Pferde zum Grafen ausführen.
 Legénység, die Mannschaft.
 Légkürt, das Luftloch.
 Legyőzni az ellenséget, den Feind besiegen.
 Lehajlat, die Feldabbachung.
 Lejt, die Böschung, der Abhang.
 Lejebbités, die Degradirung.
 Lejebbitni, degradiren.
 Lejtős, abhängig, abschüssig.
 Lejtős hegység, sanftes Gebirge.
 Lekanyarodni, abschwenken.
 Lekapesolni, losschnallen.
 Lekaszabolni, niedersäbeln.
 Lekoncsolni, niedermachen.
 Leleplezni, demaskiren.
 Lenyesni, scharpiren.
 Leltár, das Inventarium.
- Lepárkánylani, begarniren.
 Lépcsönként, ein Echelon.
 Lépés, der Schritt.
 Leplezni, maskiren.
 Lépmi, schreiten.
 Lerombolni, demoliren, zerstören.
 Les, der Hinterhalt.
 Lesben állani, im Hinterhalt stehen.
 Lesben esni, im Hinterhalt fallen.
 Lest vetni, Hinterhalt legen, ein Versteck legen.
 Lesodritás, das Abkammen einer Brustwehre.
 Leszállni, absitzen.
 Leszúrni, niederstechen.
 Letétel, Degredation.
 Levelezés, die Correspondence.
 Ligetkert, der Park.
 Ló, das Pferd.
 Lóápolás, die Wartung der Pferde.
 Lobgolyó, die Brandfugel.
 Lobogót kilüzni, die Flagge anstecken.
 Lóheveder, der Pferdigungurt.
 Lom, die Bagage.
 Lomló, das Packpferd.
 Lomszekér, der Packwagen.
 Lóorvos, Pferdarzt.
 Lóór, die Pferdewache.
 Lóra! sitzt auf!
 Lóru! sitzt ab!
 Lótakarmány, das Pferdefutter.
 Lótáp, die Fourage.
 Lovagjáték, Caroussel.
 Lovaglás, der Ritt, die Cavalcade.
 Lovaglótér, die Reitschule.
 Lovagolható, reitbar.
 Lovagolni, reiten.
 Lovagszerszám, das Reitzeug.
 Lovas csoport, die Reitertruppe.
 Lovas ezred, das Cavallerieregim.

Lovas general, der Cavallerie-General.	Löpornérték, das Pulvermaaß.
Lovas karabélyos, der Carabineer zu Pferd.	Löportár, das Pulvermagazin.
Lovas lövőcse, das Cavallerie-Geschütz.	Löportülök, das Pulverhorn.
Lovas őrs, die Reiterposten.	Löszer, die Munition.
Lovasság, die Reiterei.	Löszerszekér, der Munitionswagen.
Lovasság' vezére, der General der Cavallerie.	Löszerlárnok, der Munitionär.
Lovas század, Escadron.	Lőtér, der Schießplatz.
Lovas ütög, eine Cavallerie-Batterie.	Lőt seb, die Schußwunde.
Lovas vadász, der Jäger zu Pferd.	Löves, der Schuß.
Lovat betanítani, ein Pferd zu reiten.	Lövésjegyzék, die Schießtabelle.
Lovatlan, unberitten.	Lövéstáv, die Schußweite.
Lovatos, beritten.	Lövész, der Schütz.
Löfegyver, das Schießgewehr.	Löveték, die Projektile.
Lökerő, die Wurfweite.	Lövetvonal, die Schußlinie.
Löketejtő, der den Projektil ins Geschütz einführt.	Lövonal, die Schußlinie.
Lökethordó, der Munitionszugträger.	Lövöcsfürás, das Bohren der Geschütze.
Lökfegyver, eine Wurfwaffe.	Lövöcsögöz, der Dunst des Geschützes.
Lökupak, die Kapsel.	Lövöcsöntés, die Stücklieferung.
Lölukas vármű, ein mit Schießarten versehenes Werk.	Lövöcsür, die Seele des Geschützes.
Löment, schußfrei.	Lövöcsöt rombolni, ein Geschütz unbrauchbar machen.
Löpor, das Schießpulver.	Lövölukak, Grenaur.
Löporgyár, die Pulvermühle.	Lövöpad, die Bank.
	Lövörös, die Schießcharte.
	Lövörösítés, das Einschnneiden der Schießcharten.
	Lövörösnyitás, das Deffnen der Schießcharte.

M.

Magas hegység, das Hochgebirge.	Makacs védelem, die hartneckige Vertheidigung.
Magas róna, die Hochebene.	Málha, das Gepäck.
Magasság, die Anhöhe.	

- Málhaló, das Bagagepferd.
 Málhaszekér, der Packwagen.
 Málházni, bepacken.
 Maradozni, marodiren.
 Maradozó, Marauden.
 Marhacsapás, die Frist.
 Markolatkosár, der Säbelforb.
 Mars, der Marsch.
 Marscsapat, die Marschkolonne.
 Mars fel! aufmarschirt.
 Mars gyakorlat, die Marschübung.
 Marsiránypont, der Direktionspunkt.
 Marsnap, der Marschtag.
 Marsolni, marschiren.
 Marsot verni, Marsch schlagen.
 Marsrend, die Marschordnung.
 Marszabály, die Marschverhaltung.
 Marstábor, der Marschlager.
 Mars-zenge, der Marsch. (Musik.)
 Mart, das Gestad.
 Martalék, die Beute.
 Martalékhajó, die Brise.
 Martálgýútalp, die Küstenlafette.
 Marthosszában vitorlázni, längst der Küste hinsegeln.
 Marttüzérség, die Küstenartillerie.
 Matróz, der Matrose.
 Másodrendű hegység, die Mittelgebirge.
 Meder, das Flußbett.
 Medvegát, der Bär.
 Medvekalpag, die Bärenmütze.
 Megadásjel, die Chamade.
 Megállj — arczot! halt — Front!
 Megbátorodni, Muth fassen.
 Megesonkult, estropirt.
 Megdördülni, erdröhnen.
 Megeröltetett mars, der ange- strengte Marsch.
 Megeröltetett védelem, die ange- strengte Vertheidigung.
 Megerősítни, befestigen.
 Megfutamitni, in die Flucht jagen.
 Megfutamlani, die Flucht ergrei- fen.
 Meghágható rom, ersteigbare Bre- sche.
 Meghágni, ersteigen.
 Megharczolni, bekämpfen.
 Meghódítani, unterjochen.
 Meghódolni, sich unterwerfen.
 Meghosszabbítás, das Verlängern.
 Meghosszabbítani, verlängern.
 Meghosszabbodás, die Verlänge- rung.
 Meghosszabbodni, sich verlängern.
 Megkergetni, verfolgen.
 Megkerülés, die Umgehung.
 Megkerülni, umgehen.
 Meglepetés, das Uiberraschtwerden.
 Meglepés, die Uiberrumpelung.
 Meglopni, überrumpeln.
 Meglesni, belauern.
 Megmászni, erklettern.
 Megnyitása a' futó árkoknak, die Eröffnung der Laufgräben.
 Megrakni, besetzen.
 Megrázott kör, der Erschütterungs- freis.
 Megrendítни, erschüttern.
 Megrendülés, die Erschütterung.
 Megrettenni, erschrecken.
 Megrettenteni, erschreckend machen.
 Megrettentés, das Erschrecken.
 Megrezzenés, die Erschütterung, welche die Lafette eines Geschüt- zes leidet.
 Megrohanás, der Anfall.
 Megrohanni, überfallen, stürmen.
 Megrövidíteni, verkürzen.

Megsemmisíteni, vernichten.
 Megszabadítani, befreien.
 Megszabadulás, die Befreiung.
 Megszabadulni, befreiet werden.
 Megszakadt tábor, ein durchschnit-
 teneß Lager.
 Megszakasztani az arcvonalat,
 abbrechen die Frontlinie, oder die
 Colonne.
 Megszállni a' várat, berennen.
 Megszaporítani, vermehren.
 Mepszaporodni, sich vermehren.
 Megszemlélés, die Besichtigung.
 Megszemlélni, besichtigen.
 Megszökni, durchgehen.
 Megszüntetni az ütközetet. Ein
 Gefecht abbrechen.
 Megtáborlani, belagern.
 Megtáborló, der Belagerer.
 Megtáborlott, der Belagerie.
 Megtámadás, der Angriff.
 Megtámadni, angreifen.
 Megtámadó, der Angreifer.
 Megtámadó arcvonal, die An-
 griffsfrent.
 Megtámadólag, offensiv.
 Megtatarozni, ausbessern.
 Megterhelni, beladen.
 Megtorlasztás, Verbaricadirung.
 Megtorlasztani, verbaricardiren.
 Megtölteni, laden.
 Megütközés, der Anstoß.
 Megütközni, eine Schlacht liefern.
 Megvagdalni, mehrere Hiebe geben.
 Megválni, einen Hieb versetzen.
 Megvetni, schlagen.
 Megvert ellenség, der besiegte Feind
 Megvétel, die Eroberung
 Megviaskodni, einen Kampf be-
 stehen.
 Megvihatlan, uneroberlich.

Megvívás, das Streiten.
 Megvivni, bekämpfen.
 Megzavarni, verwirren.
 Megzavarodni, in Bestürzung ge-
 rathen.
 Megzendülni, ertönen.
 Megzsákmányolni, ausplündern.
 Megye, der Bezirk.
 Megyeszállás, das Cantonirungs-
 Quartier in Friedenszeit.
 Megyetanya, das Cantonirungs-
 Quartier in Kriegszeit.
 Mellédzö, der Brustriemen am Pfer-
 dezeug.
 Mellék, die sich nahe befindliche
 Gegend.
 Mellék folyók, die Nebenflüsse.
 Mellény, Leibel.
 Mellhajtóka, die Klappe.
 Mellpánczél, der Brustharnisch.
 Mellpénz, die Medaille.
 Mellvas, das Brustschild.
 Mellvéd, die Brustwehre.
 Mellvédorom, die Krone der Brust-
 wehre.
 Mellvédtaraj, der Kamm der Brust-
 wehre.
 Mellvért, der Kürass.
 Mélyen behatni, sich tief eindringen.
 Mély folyó, ein tiefer Fluß.
 Mélyút, der Hochweg.
 Menedékvár, die Citadelle.
 Mente, der Pelz.
 Menthetetlen, unrettbar.
 Meuthető, rettbar.
 Meredek, schroff.
 Merény, die Unternehmung.
 Merénykedő, unternehmend.
 Merénylet, das Wagemüth.
 Merénylő, der Unternehmer.
 Merés, das Wagen.

- Merész**, kühn.
Merészkedik, sich erühnet.
Merészség, die Kühnheit.
Mérnök, der Ingenieur.
Mérnöki kar, das Ingenieurcorps.
Mérőláncz, die Meßkette.
Mértan, die Meßkunde.
Mértudomány, die Meßwissenschaft.
Mesgye, die Wechselfurche.
Metszlékgátak, die Abschnitte.
Mező, die Wiese, das Feld.
Mezővár, eine Feldbefestigung.
Mezőváros, der Marktflecken.
Mocsár, der Morast.
Mocsárárok, der morastige Graben.
Mocsáros földtér, sumpfiges Terrain.
Mohaláp, der Moos.
Mordály, eine Saßpistole.
Mozdítani, bewegen.
Mozgásba jönni, sich in Bewegung setzen.
Mozgalom, der Manoeuvre.
Mozgalmi lépés, der Manöversschritt.
- Mozgás**, die Bewegung.
Mozgóhad, ein mobiles Corps.
Mozgóhid, die tragbare Brücke.
Mozgótábor, das fliegende Lager.
Mozogható, beweglich.
Mozogni, sich bewegen.
Mozsár, der Mörser.
Mozsárágyazat, die Mörserbettung.
Mozsárfenékszöm, das Bodenstück des Mörsers.
Mozsártalp, die Mörserlafette.
Mozsártüztelep, die Mörserbatterie.
Mozsárüteg, die Mörserbatterie.
Munkakör, der Wirkungskreis.
Munkálat, die Operation.
Munkálati alap, der Operations-Basis.
Munkálati tárgy, der Operations-Object.
Munkálatiterv, der Operationsplan.
Munkálati vonal, die Operationslinie.
Musketa, die Musquette.
Müvút, die Chaussée.

N.

- Nádas**, das Rohrlicht.
Nagy fővezér, der Generalissimus.
Nagyőr, die Hauptwache.
Nagysereg, Groß d. Armé.
Nagy tanya. (A' főhadvezér' szá-
 lása), das Hauptquartier des Ge-
 nerals en Chef.
Nagyút, die Hochstrasse.
Nagyütközet, die Hauptschlacht.
Nagyriadal, der Generalmarsch.
- Napdij**, das Taggeld.
Napi parancs, der Tagesbefehl.
Napirend, die Tagesordnung.
Napitáp, die tägliche Lieferung.
Napkerengör, die Tagrunde.
Napló, das Tagebuch.
Naposkáplár, der Korporal von Tag.
Napvédbőr, der Sonnenschirm.
Négylóvas, vierspännig.
Négyszög, das Quaree.

Négyszögű, viereckig.	Nemez-sátor, die Filzhütte.
Négyszögű erősítés, die vier- eckige Befestigung.	Nemzetiőr, die Nationalgarde.
Nehéz gyalogság, die schwere In- fanterie.	Nép, das Volk.
Nehéz lovasság, die schwere Ca- vallerie.	Népfelkelés, der Landsturm.
Nehéz lövőcse, das schwere Ge- schütz.	Néphad, die Landmiliz.
Nehéz szolgálát, schwerer Dienst.	Népjog, das Völkerrecht.
Nehéz tüztelep, die schwere Bat- terie.	Népség, die Volksmenge.
Nemez-köpeny, der Filzmantel.	Népzendülés, der Volksaufstand.
	Nevelőház, das Erziehungshaus.
	Nevendék, der Zögling.
	Névjegyzék, Namenverzeichnis.
	Névkönyv, das Namensbuch.
	Névszerint, namentlich.

Ny.

Nyak, die Halsbindestreifel.	Nyeregkápa, der Sattelsattel.
Nyakára törni, im Rücken angreifen.	Nyeregkocsi, der Wurstwagen.
Nyakas, hartnäckig.	Nyeregpárna, der Sattelpolster.
Nyakcsatló, die Halsbinde.	Nyeregszerszám, das Sattelzeug.
Nyakfátyol, der Halsflor.	Nyeregvánkos, das Sattelflissen.
Nyakfödőbőr, der Nackenschirm.	Nyergelés, das Satteln.
Nyakra före, über Hals und Kopf.	Nyergeletlen, ungesattelt.
Nyakratörök, die verdeckt liegenden Kanonen, um den auf der Bre- sche logirten Feind im Rücken zu nehmen.	Nyergelni, satteln.
Nyaláb, das Paquet.	Nyerges, zum Reiten geeignetes Pferd.
Nyargalni, galoppiren.	Nyergesló, das Sattelpferd.
Nyáriút, der Sonnenweg.	Nyergezöt sújni, Signal geben zum Satteln.
Nyársgerely, ein kurzer Wurffpieß.	Nyesőtüztelep, die Scarpirbatterie.
Nyereg, der Sattel.	Nyil, der Pfeil.
Nyeregalj, die Sattelunterlage.	Nyilaj, die Korbe an einer Arm- brust.
Nyeregben ülni, zu Pferd sitzen.	Nyilas, der Pfeilschütz.
Nyeregbőr, der Sattelpelz.	Nyilazni, mit Pfeil schießen.
Nyeregfa, das Sattelholz.	Nyilharozgát, die Fleische.
Nyeregfar, das Akerstück.	Nyilhögy, die Pfeilspitze.
Nyeregső, der Sattelpopf.	Nyillövés, der Pfeilschuß.
Nyereghevodor, der Sattelturt.	Nyilt, eine geöffnete Reihe.

Nyilt gátna, die unbedeckte Sappe.	Nyomulás, das Dringen.
Nyilt parancs, die offene Ordr.	Nyomulni, dringen.
Nyilt vármü, ein offenes Werk.	Nyugállapot, der Ruhestand.
Nyilt vidék, die offene Gegend.	Nyugalmazás, die Pensionirung.
Nyilvánítás, die Publication.	Nyugalmazás, pensioniren.
Nyilvánítni, publiciren.	Nyugalmazott, pensionirt.
Nyilvas, die Pfeilstenge.	Nyugdij, die Pension.
Nyilvessző, der Bolzen.	Nyugiv, der Pensionbögen.
Nyitány, der Schlüssel, z. B. einer Position.	Nyuglövés, der Abendschuß.
Nyom, ein Schuh, (Maß.)	Nyugnap, der Ruhetag.
Nyomába akadni, auf die Spur kommen.	Nyugra! Hahn in die Ruhe! (parancs-szó).
Nyomában lenni, auf dem Fuße nachfolgen.	Nyugtábor, das Kaslager.
Nyomadékos, nachdrücklich.	Nyugtalan, unruhig.
Nyomakodni, sich nachdrängen.	Nyugtalanítás, die Beunruhigung.
Nyomban, auf der Stelle.	Nyugtalanítni, beunruhigen.
Nyomos, wichtig.	Nyugtatvány, die Duittung.
Nyomosság, die Wichtigkeit.	Nyugvó (dobjel), der Zapfenstreich.
Nyomozni, auf der Spur nachfolgen.	Nyugvóra, die Zapfenstreichzeit.
Nyomozólevél, der Steckbrief.	Nyugvóra dobolni, Zapfenstreich schlagen.

0.

Oktatás, der Unterricht.	Oldalékos vármü, ein Werk mit Flanken.
Oktató, der Abrihter.	Oldalék támasz, die Flankenbedeckung.
Oktató szabály, das Abrihtungs-Regulament.	Oldaléktüz, das Flankenfeuer.
Olajtülök, das Dehlfläschchen.	Oldalfegyver, das Seitengewehr.
Olálkodni, nachstellen.	Oldalgó tüztelep, die Flankenbatterie.
Oldal, die Seite.	Oldalhatás, die Flankenwirkung.
Oldalaslag, seitwärts.	Oldalkép, das Profil.
Oldalát védni, sich die Flanken decken.	Oldallépés, der Seitenschritt.
Oldalcsapás, der Seitenangriff.	Oldalmars, der Flankenmarsch.
Oldalék, die Flanke oder Flanque.	Oldalozás, die Cotoyirung.

Oldalozni, flankiren, cotoyiren.
 Oldalszög, der Flankenwinkel.
 Oldalt belöveshethö vármü, ein
 Werk, was schräg beschossen wer-
 den kann.
 Oldalti védelem, die Seitenver-
 theidigung.
 Oldalút, der Seitenweg.
 Oldalvärmü, ein Seitenwerk.
 Ollósgát, die Tenailen.
 Ollósgátszög, der Tenailenwinkel.
 Ólomgömb, die Bleikugel.
 Ólór, die Stallwache.
 Oltalom, der Schutz.
 Oltalomlevél, Salvus conductus.
 Oltalomörs, der Aufnahme-Posten.
 Oltókad, die Löschtonne.
 Ónfoglalék, die Bleifütterung.
 Ormó, der Stiebel.

Ormozás, die Krönung der Werke.
 Ormozni a' takart útat, fröncen
 den bedeckten Weg.
 Ormozott vármü, das gekrönte
 Werk.
 Oromgát, das Kronwerk.
 Orvos, der Arzt.
 Orvoskovács, der Hufschmied.
 Orvosszor, das Arzneymittel.
 Ostorhögyes, das Schmießpferd.
 Osztály, eine Division.
 Osztályárok, der Abtheilungsgra-
 ben.
 Osztályfő, der Divisionschef.
 Osztály-general, Divisions-Ge-
 neral.
 Osztályonként, divisionsweise.
 Óvár, die alte Festung.

Ö.

Öböl, die Bucht.
 Öltöny, der Uiberrock.
 Öltözet, Adjustement.
 Öltözködés, die Adjustirung.
 Ömlés, die Strömung.
 Önálló, selbstständig.
 Önállóság, die Selbstständigkeit.
 Önkénytes, der Freiwillige.
 Önvédelem, die Selbstvertheidigung.
 Ór, die Wache.
 Órálló, die Schildwache.
 Órbutyka, das Schilderhaus.
 Órdiszlet, die Wachtparade.
 Óregálgýú, die Karttaune.
 Órő, das Plquet, die Feldwache.

Órgúnya, der Wachtmantel.
 Órhad, die Garde.
 Órhajó, das Wachtschiff.
 Órhalom, der Wachtbügel.
 Órház, das Wachtthaus.
 Órhely, der Wachtplatz.
 Óridő, die Wachzeit.
 Órizet, die Wachtmannschaft.
 Órizetlen, unbewacht.
 Órizni, bewachen.
 Órjáró, die Patrouille.
 Órkerülés, die Ronde o. Runde.
 Órkiséret, die Bedeckung.
 Órködés, die Aussicht.
 Órláncz, die Postenkette.

Örment, wachefrei.
 Örmentesség, die Wachefreiheit.
 Örmeister, der Wachtmeister.
 Örnagy, der Oberwachmeister.
 Örnök, der Feldwebel.
 Örököt kiállítani, Wachen aufstellen.
 Örömlövés, der Freudenschuß.
 Örparancsnok, der Wacht-Commandant.
 Örre menni, auf die Wache ziehen.
 Örrend, die Wachordnung.
 Örs, der Posten (nämlich der zu bewachende Platz).
 Örsesata, das Postengefecht.
 Örség, der Posten (nämlich die Wache haltende Mannschaft).
 Örsereg, die Besatzung, Garnison.
 Örshagyás, das Verlassen eines Postens.
 Örskör, die Umgebung eines Postens.
 Örsor, die Wachreihe.
 Örsre! Auf eure Posten!
 Örst foglalni, einen Posten eintnehmen.
 Örsszabályzat, Postenverhaltung.
 Örsütítés, die Räumung eines Postens.
 Örszemle, die Wachrevue.
 Örszó, die Losung.
 Örszoba, die Wachstube.
 Ört állani, Wache stehen.
 Örtanya, Corps de Garde.
 Ört járni, patrouilliren.
 Örtorony, der Wachthurm.
 Örtüz, das Wachfeuer.
 Örutasítás, die Wachinstruction.
 Örváltás, die Ablösung der Wache.
 Örvény, der Wirbel, Abgrund.
 Örvényes, voller Schlünde.

Öryezető, der Auführer.
 Örvonal, die Wachenlinie.
 Örzés, das Bewahren.
 Ösvény, der Fußsteig.
 Össze! Ruf! (parancs-szó).
 Összeállítás, die Zusammenstellung.
 Összeállítani, zusammenstellen.
 Összeállni, zusammentreten.
 Összebonyolítani, verwirren.
 Összebonyolódni, sich verwickeln.
 Összecsapni, an einander gerathen.
 Összecsoporlozni, sich haufenweise versammeln.
 Összedobolni, zusammentrommeln.
 Összeesküvés, die Verschwörung.
 Összeesküvő, der Verschwörer.
 Összefüggés, der Zusammenhang.
 Összegázolni, niederrennen.
 Összegyűjteni, zusammenrufen.
 Összegyűlni, versammeln.
 Összeháborítani, entzweien.
 Összehatni, zusammenwirken.
 Összehúzni, zusammenziehen.
 Összeírás, die Conscriptio.
 Összeírtt, der Conscriptirte.
 Összekapni, sich überwerfen.
 Összekeverni, vermengen.
 Összeparancsolni, aufbieten.
 Összeriasztani, vergattern.
 Összerombolni, zernichten.
 Összeseregleni, sich schaaren.
 Összetartani, zusammenhalten.
 Összetartás, die Zusammenhaltung.
 Összetörni, zermalmen.
 Összeütközés, der Zusammenstoß.
 Összeütközni, zusammengelassen.
 Összevagdálni, zusammenhauen.
 Összeválni, zusammenstoßen.
 Összevergödni, sich mühsam versammeln.

Összeverekedni, ein Treffen liefern.	Összezüdulni, lärmend sich zusammenrotten.
Összeverni, über den Haufen schlagen.	Összezúzni, zerschmettern.
Összevonulni, sich zusammenziehen.	Ötszög, das Fünfeck.
Összezavarni, verwirren.	Öv, der Gürtel.
Összezendülni, über einander kommen.	Özön, die Fluth.
	Özönleni, strömen, fluthen.

P.

Pad, die Bank.	Parittyázni, schleudern.
Padálgýútalp, die Banklafette.	Parlag, die Lehde.
Padtüztelep, die Bankbatterie.	Part, das Ufer.
Pagony, der Forst.	Partatlan, uferlos.
Paizs, der Schild.	Parthajó, der Küstenfahrer.
Paizshordozó, der Schildknappe.	Parthid, die Landbrücke.
Pajtás, der Kamerad.	Partjog, das Strandrecht.
Pajtásság, die Kameradschaft.	Partnak, Hügel auf.
Palánk, die Balanke.	Parton le, Hügel ab.
Pallos, das Schlachtschwert.	Partos, hügelig.
Pallosjog, das Jus gladii.	Partozás, die Ueberholung eines Orts.
Pallos és kegyelemjog, Jus gladii et aggratiandi.	Partör, die Küstenwache.
Pandúrhád, die Panduren.	Partörhajó, das Küstenwachtschiff.
Parancs, der Befehl.	Partraszállás, die Anlandung.
Parancsbot, der Commandostab.	Partvidék, das Küstenland.
Parancsnok, der Commandant, Befehlshaber.	Paszomány, die Borde.
Parancsör, die Ordonanz.	Pata, der Pferdehuf.
Parancsörtiszt, der Ordonanzoffizier.	Patács, der Hufschmied.
Parancs-szó, das Commandowort.	Patak, der Bach.
Parancsúr, der Dictator.	Patkó, das Hufeisen.
Paraszt-háború, der Bauernkrieg.	Patkolni, ein Pferd beschlagen.
Parasztnép, das Bauervolk.	Patkolatlan, unbeschlagen.
Paraszt-zendülés, Bauernaufstand.	Patkós, beschlagen.
Parittya, die Schleuder.	Patkószeg, der Hufnagel.
Parittyakő, der Schleuderstein.	Pattanni, prallen.
Parittyász, der Schleuderer.	Pattanni a' lóra, sich auf das Pferd schwingen.
	Pattantyú, l. Löwöcse, das Geschütz.

- Pattanyás**, der Constabel.
Pattogó akna, die Flabbermine.
Pattogó tüztelep, die Nicoschett-
 batterie.
Pattogzás, das Aufspringen.
Pányvakötél, die Halfterleine.
Párkány, der Bord.
Párkányon áthányini, über den
 Bord werfen.
Párt, die Partei.
Pártfél, der Anhänger.
Pártolni, Partei nehmen.
Pártütés, die Rebellion.
Pártütő, der Rebell.
Párviadal, der Zweikampf.
Párvívó, der Duellant.
Pázsit, der Rasen.
Penge, die Klinge.
Pihenj! Nyhjt! (parancs-szó).
Pihenni, rasten.
Pihenő, das Ausrasten, während
 des Marsches, oder der Arbeit.
Pihenőnap, der Rasttag.
Pihenőtanya, das Erholungsquar-
 tier.
Pihenőt dobolni, die Rast schla-
 gen.
Pikkelyes vért, der schuppige
 Harnisch.
Pisztoly, die Pistole.
Pisztolylovés, der Pistolenschuß.
Pisztolytok, die Pistolenhalter.
Pofadék, die Backen am Gewehr-
 kolben.
Poggyász, die Bagage.
Poggyász-szekér, der Bagage-
 wagen.
Pokrócz, die Koge.
Polgárháború, der Bürgerkrieg.
Polgárhad, die Bürgermiliz.
Polgárörzet, die Bürgerwache.
- Porkoláb**, der Profoß.
Porond, die Sandbank.
Porondra verni a' hajót, ein
 Fahrzeug auf den Sand setzen.
Porozd! Pulver auf die Pfanne!
Portázni, auf einen Streifzug aus-
 gehen.
Portázás, die Streiferei.
Portázó, der Parteigänger.
Portömlő, die Pulverwurfst.
Portülök, das Pulverhorn.
Porüreg (az apró fegyverben),
 die Pulverkammer des kleinen
 Gewehrs.
Postaut, die Poststraße.
Pótlékhad, die Ergänzungsstruppe.
Pótléklő, die Remonte.
Pótolni, nachtragen, ergänzen.
Pótpénz, der Nachtrag, die Zula-
 ge.
Pös, die Faszine.
Pöspad, die Faszinenbank.
Pöstüztelep, die Faszinenbatterie.
Puffanó, der Pöller.
Puhaföld, das Weichland.
Puska, die Flinte.
Puskaagy, der Flintenschafst.
Puskacső, der Flintenlauf.
Puskagolyó, die Flintenkugel.
Puskalövés, der Flintenschuß.
Puskamüves, der Büchsenmacher.
Puskapor, das Pulver.
Puskasárkány, der Hahn auf die
 Flinte.
Puskaserpeny, die Zündpfanne.
Puskaszerszám, das Flintenschloß.
Puskatöltés, die Gewehrpatrone.
Puskatusa, der Gewehrkolbe.
Puskás, der Fusilier.
Puskázás, das Flintenschießen.
Puskázni, mit Flinten schießen.

Pusztá, die Heide.
 Pusztaság, die Wüsteney.
 Pusztítás, die Verheerung.

Pusztulás, die Verwüstung.
 Puzdra, der Röcher.

R.

Rajróppentyű, die Schwärmer-
 rakete.

Rajta! darauf loß! (parancs-szó)

Rajtaütés, der Überfall.

Rajtaütöni, über einen herfallen.

Rajtüz, der Brennschwarm als
 Raketenfeuer.

Rajz, die Zeichnung.

Rajzolás, das Zeichnen.

Rajzolni, zeichnen.

Rajzolat, der Abriß.

Rajzón, das Reißblei.

Rajzvázlat, der Umriß einer Zeich-
 nung.

Rakas, der Verschlag.

Rakhajó, das Ladeschiff.

Rakhely, das Depot.

Raklegény, der Packknecht.

Raknyereg, der Packsattel.

Rakolni, packen, laden.

Rakrendszer, die Packordnung.

Rakszekér, der Rüstwagen.

Raktár, das Magazin.

Raktárnok, der Magazineur.

Rang, der Rang.

Rangjegyzék, die Rangliste.

Rangsor, die Rangordnung.

Ravas (a' puskaszerszámon),
 der Drucker am Gewehrschloß.

Ravaszasavar, die Stangenschraube.

Ravaszpöc, der Schneller.

Ravaszpöcösavar, die Schneller-
 schraube.

Ravaszugosavar, die Stangel-
 federschraube.

Ravaszugony, die Stangelfeder
 am Gewehrschloß.

Rácskapu, das Gitterthor.

Rácsos, gegittert.

Rácsozat, die Vergitterung.

Rákiáltani, anrufen.

Rándulás, der Ausflug.

Rándulni, sich begeben.

Ráütni, anfallen.

Rejthely, das Versteck.

Rekeszgát, der Fangdamm.

Rend, die Ordnung, der Orden;
 das Glied bei der Aufstellung
 der Truppen.

Rendbe szedni, in Ordnung bringen

Rendelet, die Verordnung.

Rendesen, richtig.

Rendetlen, unordentlich.

Rendetlenség, die Unordnung.

Rendet nyitni, die Glieder öffnen.

Rendezni, ordnen.

Rendjel, das Ordnzeichen.

Rendkereszt, das Ordnkreuz.

Rendláncz, die Ordenskette.

Rendlovag, der Ordensritter.

Rendosztály, die Kategorie.

Rendör, der Gen d'arme.

- Rendszalag**, das Ordensband.
Rendszeres bástya, das regelmäßige Bollwerk.
Rendszeres erősítés, die regelmäßige Befestigung.
Rendszeres táborlat, eine regelmäßige Belagerung.
Rendtűz, das Gliederfeuer.
Rengéskör, der Erschütterungskreis einer Mine.
Repülő gátna, die fliegende Sappe.
Repülő hid, die fliehende Brücke.
Repülő tüzérség, die fahrende Artillerie.
Régharczos, der Veteran.
Régi gátna, die alte Sappe.
Réstörő tüztelep, die Breschbatterie.
Részlet, das Detail.
Rét, die Wiese.
Rétvölgy, das Wiesenthal.
Rév, der Hafen.
Réváros, die Hafenstadt.
Révgát, der Hafendamm.
Révhely, die Ausländer.
Révkalauz, der Lothse.
Révpart, die Rhebe.
Rézsunt löni, im Diagonale schießen.
Rézsut, schräg.
Rézsutlépés, der schräge Schritt.
Riadal, das Reveillzeichen mit Trommel oder Trompeten.
Riadalt verni, vagy süni, Reveill schlagen oder blasen.
Riadás, die Reveill.
Riadni, alarmirt zu seyn.
Riafa, die Alarmstange.
Riasztani, erschrecken.
Riasztótűz, der Alarmschuß.
Rigya, der Berghau.
- Robaj**, das Getöse, Gubléé.
Rodafejsze, die Panthacke.
Roham, der Anfall, Sturm.
Rohamborona, das Sturmbret.
Rohamcsapat, die Sturm-Colonne.
Rohamczövek, der Sturmpfahl.
Rohamdal, Attaque-Zeichen.
Rohamerő, die Choc.
Rohamhágcsó, die Sturmleiter.
Rohamhenger, die Sturmwalze, die Sturmwalze.
Rohamhid, die Sturmbrücke.
Rohamkád, das Sturmfaß.
Rohamkaszár, die Sturmense.
Rohamlépés, der Sturmschritt.
Rohammali meglamadás, ein Angriff mit Sturm.
Rohammars, der Sturmmarsch.
Rohamsisak, die Sturmhaube.
Rohamszìj, der Sturmband.
Rohamzaj, das Sturmgeschrey.
Rohanni, anfallen.
Rohany, der Sturm; rohanyt futni, Sturm laufen.
Rohanyozni, erstürmen.
Rohoncz, der Stürmer.
Rom, die Trümmer.
Rombolni, zerstören.
Rombolóakna, die Demolierungsmine.
Romboló tüztelep, die Demontirbatterie.
Romlás, das Verderben.
Romrás, die Breche.
Romrést löni, eine Breche schießen.
Róna, die Ebene.
Roncsa, die Petarde.
Roncsát, ein Petardier.
Roncsolni, zertrümmern.
Roppantó, die Ruff am Gewehr-schloß.

Roppantó csavar, die Nusschraube.	Röppentyűteg, die Raketenbatterie.
Rovat, die Rubrik.	Röpvonal, die Fluglinie.
Rovatékos tüztelep, die Schar- tenbatterie.	Rövid eső, der Stuß.
Rovatolni, rubriciren.	Rövidke, die Kurtka.
Rozzant. haufällig.	Rövidvágta, ein kurzer Galop.
Rögesapás, Coup de main.	Rözse, das Reisholz.
Röglöntörvény, das Standrecht.	Rözsegát. das Senkwerk.
Röperő, die Flugkraft.	Rözsekévék, die Batteriewürfte.
Röperőmű, die Flugmaschiene.	Rudas, das Deichsel Pferd.
Röpgátna, die flüchtige Sappe.	Rugony, die Springfeder.
Röppentyű, die Rakete.	Rugonycsavar, die Federschraube.
Röppentyűbot, der Raketenstod.	Rugonyseszítő, der Federspanner.
Röppentyűt gyujtani, eine Rakete anfeuern.	Ruházat, die Montirung.
Röppentyűt kötni, die Raketen an den Stab binden.	Ruházati biztosság, die Monturs- Commission.
	Ruhatár, das Montursdepot.

S.

Sajka, das Boot.	Saruszij, die Schuhriemen.
Sajkás, der Tschekist.	Sarutalp, die Schuhsohle.
Sajkás zászlóalj, das Tschekisten- Bataillon.	Sarutlan, ohne Schuh.
Sanyarlövés, der Nothschuß	Savastó, der Salzsee.
Sarcz, die Brandschätzung.	Sáncz, l. harczgát, die Schanze.
Sarczolni, brandschätzen.	Sárkány, der Hahn einer Flinte.
Sarkalni, nachsetzen.	Sárkánycsavar, die Hahnschrau- be.
Sarkantyú, der Sporn.	Sárkányórr, das Hahnenmaul an dem Gewehrschloß.
Sarkantyűgát, der Moló.	Sárkányt húzni, den Hahn aufzie- hen.
Sarkantyűszij, das Spornleder.	Sárkányt nyugban! den Hahn in die Ruhe! (parancs-szó).
Sarkantyűtaraj, das Spornrüb- chen.	Sátor, das Zelt.
Sarkpont, der Pivot.	Sátorczövek, der Zeltbloß.
Sarokba szoritani, in die Enge treiben.	
Saru, der Schuh.	

- Sátorcsavar, die Griffbrügel-
schraube.
Sátorfa, die Zeltstange.
Sátorfát fölszedni, sich aus dem
Staub machen.
Sátorgomb, der Zeltknopf.
Sátorkanyar, der Griffbrügel am
Feuergewehr.
Sátorkaró, der Zeltpfahl.
Sátorkötél, die Zeltschnur.
Sátorvonal, die Zeltlinie.
Seb, die Wunde.
Sebes folyó, ein reisender Fluß.
Sebes vágatva, im gestreckten
Galopp.
Sebesz, der Wundarzt.
Sebezni, verwunden.
Sebhetetlen, unverwundbar.
Sebir, die Wundsalbe.
Sebkötési kórház, das Verband-
spital.
Sebtapasz, das Wundpflaster.
Sebzet, die Verwundung.
Segéd, der Adjutant.
Segedelem, die Hülfe, Unterstüt-
zung.
Segedelmi'pénzek, die Substiden-
gelder.
Segédeszköz, das Hilfsmittel.
Segédhad, die Hilfsarmee.
Segédkapu, das Hilfsthor.
Segédnép, die Hilfsvölker.
Segédserög, die Hilfstruppen.
Segélni, helfen.
Segély, die Hülfe.
Segélyörs, der Unterstützungsposten.
Segítés, das Beihelfen.
Segitni, beistehen.
Segítő, der Helfer.
Segítség, die Beihülfe.
- Sekély, die Untiefe.
Sekélyes, feicht.
Sereg, die Schaar.
Sereg' java, die Kerntruppe.
Seregenként, scharenweis.
Seregrom, die Trümmer einer
Armée.
Seregszárny, der Flügel einer
Armée.
Seregtartás, der Unterhalt der
Truppen.
Seregüz, die Decharge.
Seregváz, die Cabres.
Serpeny, die Pfanne auf dem Ge-
wehrschloß.
Serpenyosavar, die Pfannenschrau-
be.
Serpenyfödél, der Pfannendeckel.
Serpenylob, das Abbrennen der
Zündpfanne.
Serpenyre port! Pulver auf die
Pfanne! (parancs-szó).
Serpenyt nyiss! öffnet die Pfan-
ne! (parancs-szó).
Serpenyt zárj! schließt die Pfan-
ne! (parancs-szó).
Sik, die Ebene.
Sikárhordó, das Polterfaß zu den
Flinten-Kugeln.
Sikmező, die Flur.
Sikra szállni, auf den Kampfplatz
auftreten.
Siktenger, die offene See.
Sio, der Bach.
Sisak, der Helm.
Sisakdisz, der Helmschmuck.
Sisakkötő, die Helmbinde.
Sisakszem, das Visir am Helme.
Sisaktaréj, der Helmstamm.
Siványhomok, der Flugsand, die
Sandschelle.

Sivatag, die Wüste.
 Sivatagó, der Steppensee.
 Sodronycsó, der Drathlauf.
 Sodrott osó, der gedrehte Lauf.
 Sodrótüz, das rasirende Feuer.
 Sodró tüztelep, die rasirende Batterie.
 Sokszög, das Vieleck.
 Sor, die Reihe, die Rotte.
 Sorbagyülni, realliren.
 Sorezred, ein Linienregiment.
 Sorhadak, die Linientruppen.
 Sorhajó, das Linienschiff.
 Soromp, der Schlagbaum.
 Sorompör, die Schnurpost.
 Soronként, gliederweise.
 Sortüzelés, das Gliederfeuer.
 Sorzani, rangiren.
 Sorzójegyzék, die Rangirliste.
 Sövény, die Hecke.

Sövénygát, ein Flechtwerk.
 Spanyoltóvis, die spanische Reiter.
 Sugárálgúy, eine Feldschlange.
 Sugárszög, der Einfallswinkel.
 Suriány, ein junger eingehägter Wald, die Schonung.
 Sülyegyenbe! in die Balance!
 Süllesztett tüztelep, die unterbaute Batterie; eine gesenkte Batterie.
 Süppedék, der Sumpf.
 Süppesztett tüztelep, die gesenkte Batterie.
 Süppesztőálgúyálp, Depressions-Lafette.
 Sürgöny, ein Eilbrief.
 Sütőház, die Bäckerei.
 Sütőszoba, die Backstube.

SZ.

Szabadhad, das Freicorps.
 Szabadoncz, der Volontär.
 Szabados, der Gefreyte.
 Szabály, die Regel.
 Szabályelleni, gegen das Reglament.
 Szabályos had, das reguläre Militär.
 Szabályszerüleg, nach dem Reglament.
 Szabálytalan erősítés, die unregelmäßige Befestigung.
 Szabálytalan had, die unreguläre Truppe.

Szabda, die Vorschriften.
 Szablya, der Säbel.
 Szakadozni, abfallen.
 Szakadozók, die Nachzügler.
 Szakadozott tüztelep, die gebrochene Batterie.
 Szakályas, der Doppelhaften.
 Szakaszc, ein Zug, der Peloton.
 Szakaszonként, zugweise.
 Szakaszcztüz, das Pelotonfeuer.
 Szakaszcvezénd, der Pelotonführer.
 Szaladás, das Laufen.

Szalasztani, in die Flucht schla-
gen.
Szapora lépés, der geschwinde
Schritt.
Szaporodás, der Zuwachs.
Szaporodni, sich vermehren.
Szarukő, der Hornstein.
Szarvasvármü, das Hornwerk.
Száguldani, herumstreifen.
Száguldó, der Parteygänger.
Száguldó had, das Streif-Com-
mande.
Száguldozás, die Streiferey.
Szálaserdő, der Hochwald.
Szállhid, die Floßbrücke.
Szállás, das Quartier.
Szállásbér, das Quartiergeb.
Szállásjegy, das Quartierzeichen.
Szálláslap, der Quartierzettel.
Szállásmester, der Quartiermei-
ster.
Szállásolni, cantoniren.
Szállásozni, einquartiren.
Szállítani, transportiren.
Szállitás, die Transportirung.
Szállítmány, die Lieferung, der
Transport.
Szállító, der Lieferant.
Szállítóhajó, das Transportschiff.
Számerő, die Zahlstärke.
Szám és szolgálat' táblás-jegy-
zéke, die Stand- und Dienst-
tabelle.
Számfeletti, überzählig.
Számnagyítás, die Augmentation.
Számoló, der Fourier.
Számvetés, die Abrechnung.
Számvevő, der Rechnungsführer.
Szárak takarmány, die trockene
Fourage.
Szárny, der Flügel.

Szárnylegény, der Flügelmann.
Szárnysegéd, der Flügeladjutant.
Század, Escadron, Compagnie.
Százados-kapitány, Escadrons-
rittmeister.
Szegődség, die Convention.
Szekercze, die Handhacke.
Szekerezés, das Fuhrwesen.
Szekerezők, die Fuhrwesen-Mann-
schaft.
Szekérfogat, die Bespannung.
Szekérmester, der Wagenmeister.
Szekérút, der Fahrweg.
Szekérvár, die Wagenburg.
Szembeszállni, die Spitze bieten.
Szemcsapás, Coup d' Veil.
Személyzet, das Personale.
Szemirány, Point de oue.
Szemle, die Musterung.
Szemleasztal, der Mustertisch.
Szenlebiztosság, die Musterungs-
Commission.
Szemlejegyzők, die Revisionsliste.
Szemlélni, mustern.
Szemletér, der Musterplatz.
Szemlészet, die Inspection.
Szemmel tartani, im Auge behal-
ten.
Szemmérték, das Augenmaß.
Szempont, der Gesichtspunct.
Szemrevenni, recognosciren.
Szemrevétel, die Recognoscirung.
Szemrevétőrzárát, die Recognos-
cirungspatrouille.
Szemrevétpont, der Recognosci-
rungspunct
Szemszög, der Augenwinkel.
Szemügylet, der Augenmerk.
Szemügyre venni, beaugenschei-
nigen.
Szemvonal, die Gesichtslinie.

Szerszámlap, die Schloßplatte.
 Szertesztét, auseinander.
 Széledezni, sich allmählig zerstreuen.
 Széledni, sich zerstreuen.
 Szélméc, das Windlicht.
 Szélpuska, die Windbüchse.
 Szélszóradék, die Windbriffe.
 Széltörés, der Windbruch.
 Szénatár, das Heumagazin.
 Szétbontani, zer Sprengen.
 Szétfutni, sich verlaufen.
 Széthányni, auseinander werfen.
 Széthelyhezni, dislociren.
 Szétkergetni, auseinander jagen.
 Szétosztalni, dissolviren.
 Szétrombolni, zertrümmern.
 Szétszedni, p. o. a' fegyvert, zerlegen, ein Gewehr auseinander legen.
 Szétszóratás, die Debandade.
 Szétszórni, versprengen.
 Szétszóródva, ein Debandade.
 Szétszórt csatarend, die zerstreute Schlachtordnung.
 Szétszórt támadás, der zerstreute Angriff.
 Szétűzni, vertreiben.
 Szétvagdalni, zerhauen.
 Szétverni, auseinander prügeln.
 Szétzavarni, derangiren.
 Szétzúzni, zerschmettern.
 Sziget, die Insel.
 Szigetcsoport, die Inselgruppe.
 Szigetelni, isoliren.
 Szigettenger, das Inselmeer.
 Szijkanyar, alsó és felső, der Riemenbügel, der obere und der untere.
 Sziklafal, die Felsenwand.
 Sziklahát, der Felsenrücken.

Sziklásvidék, die Felsengegend.
 Sziklatalaj, die Felsbank.
 Sziklataraj, der Felsenkamm eines Bergguges.
 Sziklatüztelep, eine Felsenbatterie.
 Sziklaüreg, die Felsenhöhle.
 Sziklavár, die Bergfeste.
 Szilárd ágyazat, eine feste Bettung.
 Szirtes hegy, ein klippiger Berg.
 Szivatyőr, der Pompier.
 Szivatyúskar, das Pompierscorp.
 Szivorga, der Sider, der Ausfluß sehr kleiner Quellen.
 Szobafogda, der Stubenarrest.
 Szolgálat, der Dienst.
 Szolgálatkor, die Dienstzeit.
 Szolgálatrovat, die Dienstroster.
 Szolgálatvét, die Dienstleistung.
 Szolgálni, dienen.
 Szorgos, dringend.
 Szorongás, die Bebrängniß.
 Szoros, ein enger Paß.
 Szoros út, ein enger Weg.
 Szórtábor, das zerstreute Lager.
 Szórtüzű erősítés, die bestreichende Befestigung.
 Szorulás, die Verengung.
 Szorulat, der Defilé.
 Szorulat' nyitja, der Eingang des Engpasseß.
 Szorulat' torka, der Ausgang des Engpasseß.
 Szorulni, verengen.
 Szóvita, das Raisonnement.
 Szög, die Ecke, der Winkel.
 Szögbástya, das Eckbollwerk.
 Szögerősítés, die zangenförmige Befestigung.
 Szöggát, die Flesche.

Szögletes, eßig.
 Szögletkő, der Eckstein.
 Szökés, die Desertion.
 Szökevény, der Deserteur.
 Szőlőhegy, der Weinberg.
 Szőlőkertek, die Weingärten.
 Szövetség, die Allianz.
 Szövetséges, verbündet.
 Szövevényes vidék, eine cupirte Gegend.
 Szug, der Winkel.
 Szurdok, der Schlupfwinkel.
 Szurkáló, die Raumnadel.
 Szúrlap, das Stichblatt.
 Szürni, stechen.
 Szurófegyver, das Stoßgewehr.
 Szurokfüzér, der Pechstranz.
 Szurokpös, die Pechschne.
 Szurokszövetnek, die Pechschafel.
 Szurony, das Bajonet.
 Szuronycső, der Bajonetgriff.
 Szuronyhög, die Bajonetspitze.

Szuronyhüvely, die Bajonetscheide.
 Szuronynyak, der Bajonethals.
 Szuronynyali megtámadás, der griff mit den Bajonet.
 Szuronypengo, die Bajonettlinge.
 Szuronyrugó, die Bajonetsfeder.
 Szuronyt! fällt das Bajonet!
 Szuronyt fel! pflanzt auf das Bajonet! (paranos szó).
 Szuronyt le! Pflanzt das Bajonet ab! (parancs-szó).
 Szuronyt szegzeni, das Bajonet fällen.
 Szúrópengo, die Stoßklinge.
 Szügyelő, der Brustriemen.
 Szüleség, der Borrath.
 Szünetjel, das Abschlagen, als Trommelzeichen.
 Szünnap, der Kafftag.

T.

Takarmány, die Fourage.
 Takarmányozni, fouragiren.
 Takarmány-szalma, das Futterstroh.
 Takarmányzó-tanyák, die Fouraschirungs-Quartiere.
 Takarni, decken.
 Takarodni, sich wegtrollen.
 Takarodó, der Zapfenstreich.
 Takart út, der bedeckte Weg.
 Takart útat ormozni, den bedeckten Weg krönen.

Találkozni, sich begegnen.
 Talapatni az álgút, die Canone auf die Lafette legen.
 Taligaszekér, der Gabelwagen.
 Tanya, der Aufenthaltsort.
 Tanyahelyzete egy bizonyos hadcsopornak, der Aufenthaltsort einer Truppe.
 Tanyaosztás, die Vertheilung der Quartiere.
 Tanyázni, sich irgendwo aufhalten.

- Taraczk**, die Haubitze.
Taraczkgránát, die Haubitze-granate.
Taraczkalp, die Haubitze-lafette.
Taraczküteg, die Haubitzen-Batterie.
Tarajka, die Cocarde.
Tarisznya, der Tornister.
Tarsoly, die Säbeltasche.
Tarsolszj, der Säbeltaschenriemen.
Tartalék, die Reserve.
Tartalékcsoport, die Reservetruppe.
Tartalékörs, der Reserveposten.
Tartaléksereg, das Reservecorps.
Tartaléktüzérség, die Reserv-Artillerie.
Tartalék üteg, die Reserv-Batterie.
Tartomány, das Gebieth.
Tábor, das Lager, das Heer.
Táborba szállni, ins Feld ziehen.
Táborbalta, die Feldhaue.
Táborerősítés, die Feldbefestigung.
Táborfő, der Feldherr.
Tábori, das Feld, das Lager betreffend.
Tábori álgyutalp, die Feldlafette.
Táboripap, der Feldpater.
Tábori üteg, die Feldbatterie.
Táborjárás, der Feldzug.
Táborkórház, das Feldspital.
Táborküldés, die Expedition.
Táborlat, die Belagerung.
Táborlati álgyutalp, die Belagerungslafette.
Táborlati gátok, die Verschanzungen der Belagerer.
Táborlati üteg, eine Belagerungsbatterie.
- Táborlattanya**, der Belagerungsparc.
Táborlatvonal, die Parallele bei einer Belagerung.
Táborló lövőese, das Belagerungsgeschütz.
Táborló tüzérség, die Belagerungs-Artillerie.
Táborló tüztelap, die Belagerungsbatterie.
Tábornagy, der Feldmarschall.
Tábornok, der Generalquartiermeister.
Tábornoki test, der Generalquartiermeisterstab.
Táborozás, das Lagern, der Feldzug.
Táborozni, campiren.
Táborőr, die Lagerwache.
Táboröv, die Feldbinde.
Táborrend, die Lagerordnung.
Táborsapka, die Lagermütze.
Táborsütő, der Feldbäcker.
Táborszem, die Feldwachen.
Táborszér, das Heergeräth.
Tábortan, die Lagerkunde.
Tábort szedni, das Lager abbrechen.
Tábort ütni, lagern, das Lager aufschlagen.
Táborzenge, die Feldmusik.
Táj, die Gegend.
Tájazás, tájékozás, die Orientirung.
Tájazni, v. tájékozni, orientiren.
Tájék, die Landschaft.
Tájirás, die Topographie.
Támadás, der Angriff.
Támadáspont, der Angriffspunct.
Támadó, der Angreifer.

- Támadó akna, die Angriffsmine.
 Támadó csapat, die Angriffscolonne.
 Támadó fegyverek, die Angriffswaffen.
 Támadólag, offenstve.
 Támasz, der Anhalt.
 Támaszék, der Hemmfeil.
 Támaszkodás, die Anlehnung.
 Támaszpont, der Anlehnungspunct.
 Támasztani, anlehnen.
 Táp, die Etappe.
 Tápalafa, die Etappenportion.
 Tápház, das Provianthaus.
 Tápla, die Verpflegung.
 Táplajegyzék, die Verpflegliste.
 Táplálni, verpflegen.
 Tápszüléség, der Mundvorrath.
 Táptanya, die Etappenstation.
 Tár, das Magazin.
 Tárca, die Scheibe.
 Tárcaalövés, das Scheibenschießen.
 Tárház, das Vorrathshaus.
 Tároгатó, die Feldtrompete.
 Tároгатós, der Trompeter.
 Társulat, die Compagnie.
 Társulatső, der Compagniechef.
 Társulatköz, die Compagnie-Casse.
 Társulatparancsnok, der Compagnie-Commandant.
 Tárügyelő, der Magazinsaufseher.
 Tárvinnye, die Feldschmiede.
 Tátong, eine tiefe Kluft.
 Távcső, das Fernrohr.
 Táviró, der Telegraph.
 Távoli, absent.
 Távolköz, die Distanz.
 Távopont, der Distanzpunkt.
 Tegez, der Köcher.
 Teke, die Kugel.
 Tekegomoly, der Kugelhaufen.
 Tekeminta, der Kugelobel.
 Tekeöntés, die Kugelgießerey.
 Teke-pattanás, der Aufschlag der Kugel.
 Tekervényút, der Umweg.
 Telephegy, der Flözberg.
 Teljes, complet.
 Teljes állvány, der complete Stand.
 Tenger, das Meer.
 Tengerabrosz, die Seekarte.
 Tengerág, der Meeresarm.
 Tengerapály, die Ebbe.
 Tengerár, die Meeresfluth.
 Tengerész, der Seemann.
 Tengerészeti, die Marine, das Seewesen.
 Tengerfolyás, der Meerstrom.
 Tengeri, vom Meere.
 Tengerjárás, die Seefahrt.
 Tengerleírás, die Seebeschreibung.
 Tenger mellék, das Littorale.
 Tengernagy, der Admiral.
 Tengeröböl, der Meerbusen.
 Tengerpart, die Seeküste.
 Tengerparti tüztelö, die Küstenbatterie.
 Tengerre szállni, in die See stehen.
 Tenggerrév, der Seehafen.
 Tengersik, die Meeresfläche.
 Tengerszoros, die Meerenge.
 Tengtár, das Arsenal.
 Tengtörvény, das Seegesetz.
 Tengtörvénytörvény, das Admiralgericht.
 Tengtudomány, die Seekunde.
 Tengtüzérség, die Seeartillerie.
 Tengerügy, das Seewesen.

Terehajó, das Frachtschiff.
Törhellő, der Satteltgurt.
Termesztményi szállítmány, die Natural-Lieferung.
Termesztményi tápla, die Natural-Verpflegung.
Terv, der Entwurf.
Tervezni, entwerfen.
Tervrajz, der Plan.
Testgyakorlás, die Leibesübung.
Testgyakorlat, körperliche Übung.
Testi tulajdonság, die körperliche Beschaffenheit.
Testőr, der Leibgardist.
Testőrhad, die Leibgarde.
Testület, die Corporation.
Tető, der Gipfel.
Tetőleg, vertical.
Tetőtől talpig fegyverbe, von Kopf bis zum Fuß bewaffnet.
Tett, die That.
Tettleg, factisch.
Tevőleg, positiv.
Téli tanya, das Winterquartier.
Tépet, die Charpie.
Tér, der Platz.
Térdelj! kniet nieder zum Gebet! (parancs-szó).
Térföld, die Ebene.
Térvény, der Revers, Gegensein das Receptisse.
Térkapitány, der Platzhauptmann.
Térköz, das Intervall.
Térmerés, die Flächenmessung.
Térmező, ein freyes Feld.
Térnagyság, der Flächeninhalt.
Térőrnagy, der Platzmajor.
Térség, eine weite Ebene.
Térút, ein ebener Weg.
Térütközet, die Feldschlacht.
Tévút, der Irrweg.

Tiszt, der Officier.
Tisztteleg! praesentirt! (par szó).
Tisztikar, das Officier-Corps.
Tisztitoll, der Geschäftsstyl.
Tiztség, die Officiers-Stelle.
Tiztségosztás, die Cassation.
Tizedelni, decimiren.
Tó, der Teich.
Toborzani, werben mit Musik.
Toborzás, das Werben.
Toborzó, der Werber.
Tócsa, die Luche.
Tokmány, die Patrontasche.
Tokmányka, die Cartusche.
Tolakodni, sich andrängen.
Toldadag, der Nachtrag.
Tolongás, das Gedränge.
Tolórud, die Avancierstange.
Torkolat, die Ausmündung.
Torlasztani, barricadiren.
Torlat, die Barricade.
Tornyos erősítés, die Befestigung mit Thürmen.
Toronyőr, die Thurmwache.
Többsétni, verstärken durch Zahl.
Többszörítni, vervielfachen.
Töbör, ein Gul de Sac.
Töcsavar, die Schwanzschraube.
Tölcsérkarika, der Trichterring.
Tölte, die Patrone.
Tölteni, laden; tölts! ladet!
Töltés, der Damm.
Töltésút, der Dammweg.
Töltet, die Ladung.
Töltetlen, ungeladen.
Töltvény, die Chauffée.
Töltőrúd, die Ladstange.
Töltött, geladen.
Töltövessző, der Ladestod,
Tölts, ladet! (parancs-szó).
Tömedék, die Füllung.

Tömög, die Mäse.
 Tömögbeni állás, eine Massenaufstellung.
 Tömögbástya, ein massives Bollwerk.
 Tömlöhíd, die Schlauchbrücke.
 Tömö, der Anseher.
 Tömöcs a' röppentyühöz, der Seher zu den Raketen.
 Tömörúd, der Antreiber zu den Bomben.
 Tönkrejutás, eine Niederlage.
 Tönkrejutni, zu Grunde gehen.
 Tönkreverni, zu Grunde richten.
 Tör, der Dolch.
 Törlöbunkó, der Wischerkolben.
 Törpont, der Brechpunkt.
 Törzs, der Stab.
 Törzsállomás, die Stabstation.
 Törzstiszt, der Stabs-Officier.
 Trombita, die Trompete.
 Trombitabojt, die Trompetenquaste.
 Trombitahang, der Trompetenschall.
 Trombitahars, der Trompetenstoß.
 Trombitálni, Trompete blasen.
 Trombitás, der Trompeter.
 Trombitásnagy, der Stabstrompeter.
 Tülszárnyalni, überflügeln.
 Turjány, ein sumpfiger Grund.
 Tusanyak, der Kolbenhals.
 Tusapánt, das Kolbenblech.
 Tutaj, das Floß.
 Tutajhíd, die Floßbrücke.
 Tüntetés, die Demonstration.
 Tüz, das Feuer.
 Tüzakna, die Mine.
 Tüzaknás erösítés, die Befestigung mit Minen.

Tüzaknász, der Mineur.
 Tüzaknászkar, das Mineurcorps.
 Tüzaknászövet, das Minengewerbe.
 Tüzálló, feuerfest.
 Tüzanyag, der Feuerstoff.
 Tüzbogrács, die Feuerpfanne.
 Tüzső, das Feuerrohr.
 Tüzsöte, die Brandröhre.
 Tüzsopor, der Feuertopf.
 Tüzelés, die Chargirung.
 Tüzelj! Feuer! (parancs-szó).
 Tüzelni, feuern.
 Tüzér, der Artillerist.
 Tüzér egyentüz, das gerade Artillerief Feuer.
 Tüzér egyenes becsapótüz, das gerade einschlagende Artillerief Feuer.
 Tüzér furótüz, das bohrende Artillerief Feuer.
 Tüzér iránytüz, das directe Artillerief Feuer.
 Tüzér oldaléktüz, das flankirende Artillerief Feuer.
 Tüzérség, die Artillerie.
 Tüzér sodróttüz, das rasirende Artillerief Feuer.
 Tüzérszüleség, Artillerie-geräthe.
 Tüzértanya, der Artilleriepark.
 Tüzérterem, die Artilleriewerkstatt.
 Tüzér tetőleges tüz, das verticale Artillerief Feuer.
 Tüzértudomány, die Artillerief kunst.
 Tüzértüz, das Artillerief Feuer.
 Tüzér rözsuttüz, das schräge Artillerief Feuer.
 Tüzet! Feuer! (parancs-szó).
 Tüzescskendö, die Feuerspritze.

Tüzfedél, der Deckel.
Tüzfegyver, das Feuergewehr.
Tüzgerely, die Feuerlanze.
Tüzgömb, die Feuerkugel.
Tüzhely (a' táborban), die Feuerstätte.
Tüzhelyőr, die Brandwache.
Tüzkád, die Feuertonne.
Tüzkő, der Flintenstein.
Tüzköz, die Brandgasse.
Tüzlépés, der Chargirschritt.
Tüzmentes, feuerfest.
Tüzmiv, das Feuerwerk.
Tüzmivész, der Feuerwerker.
Tüznélküli hadgyakorlat, die Waffenübung ohne Pulver.
Tüznyl, der Feuerpfeil.
Tüzoldal, die Enfilade.

Tüzoltó, der Feuerlöcher.
Tüzör, die Brandwache.
Tüzria, der Feuerlärm.
Tüzsabály, die Feuerlöschordnung.
Tüzszekrény, die Cofire.
Tüzszer, die Munition.
Tüzszerzertalyka, die Munitionskarte.
Tüzszüntetés, das Feuereinstellen.
Tüztelep, eine Batterie.
Tüztelepborda, die Batterierippe.
Tüztelepszabály, der Batteriefornel.
Tüztövis, der Dorn zu den Kaseten.
Tüztvész, die Feuergefahr.
Tüztvonal, die Feuerlinie.

U.

Ugrótüz, der Rifoschetschuß.
Ugrótüztelep, die Rifoschetbatterie.
Uszadéköld, der Anschutt.
Utalvány, die Anweisung.
Utalványazó, der Anweiser.
Utasítás, die Instruction.
Utasító, der Anleiter.
Utasítvány, die Verhaltung.
Utasítványadó, der die Verhaltung gibt.
Utász, der Pionier.

Utászkar, das Pioniercorps.
Utógyulás, das Nachbrennen.
Utóharozvonal, das hintere Treffen.
Utóloom, der Nachzug einer Armée.
Utolsó csöp vérig, bis auf den letzten Blutstropfen.
Utóoldal, der hintere Flanke.
Utóserog, der Nachtrab.
Utóvéd, die Arriergarde.

Újoncz, der Recrut.
Újonczállítás, die Recrutenstellung.

Újonczoktatás, die Abrihtung der Recruten.

Újonczszállitmány, der Recru- ten-Transport.	Útilépés, der Reiseschritt.
Úrdalni, eine Gegend beherrschen.	Útirány, die Richtung der Straße.
Úrdallópont, ein dominirender Punct.	Útját állani, jemanden den Weg hemmen.
Úrdalló vidék, eine dominirende Gegend.	Útját vágni, den Weg abschneiden, dem Feinde.
Úszósoromp, ein schwimmender Schlagbaum.	Útnak indulni, sich auf den Weg machen.
Úszótüztelep, die schwimmende Batterie.	Útközben, unterwegs.
Út, der Weg.	Útlevel, der Reisepaß.
Útárok, der Straßengraben.	Útmutató, der Wegweiser.
Útsinálás, der Wegbau.	Úttörés, das Bahnbrechen.
Útfél, die Hälfte des Weges.	Útvesztés, das Abweichen von dem Weg.
	Útvezéud, der Wegweiser.

Ü.

Üdvlövés, eine Salve.	Ürmérő, der Caliberstab.
Üdvözlet, die Salutirung.	Üstdob, die Pauke.
Üdvözölj! praesentirt! (par. szó.)	Üteg, eine Batterie als eine ge- wisse Abtheilung der Geschütze.
Üg, der Trab.	Ütegvédör, die Bedeckung einer Batterie.
Ügetni, im Trab reiten oder fahren.	Ütközés, der Zusammenstoß.
Ügetve, trabend.	Ütközet, die Schlacht.
Ügyellő, der Aufseher.	Ütközethely, das Schlachtfeld.
Üldözés, das Verfolgen.	Ütközetnap, der Schlachttag.
Üledék, der Niederschlag.	Ütközni, sich schlagen.
Ünnepély, die Feyerlichkeit.	Üzent parancs, der avertirte Be- fehl.
Ür, 1) der innere Raum, 2) Ca- liber.	
Üreges bástya, das hohle Boll- werk.	

V.

Vadász, der Jäger.	Vadász-zászlóalj, das Jäger- Bataillon.
Vadászkar, das Jägercorps.	Vadösvény, die Wildbahn.
Vadászkürt, das Jagdhorn.	

- Vadzuhony, der Wildbach.
 Vagdalkozás, das Herumhauen.
 Vagyontár, die Vorrathskammer.
 Vakitó a' harcsgáton, die Blendung auf den Schanzen.
 Vakilövés, der Blindschuß.
 Vaktöltény, die blinde Patrone.
 Vallatás, der Verhör.
 Vallatott, der Inquist.
 Vasálgýú, eine eiserne Canone.
 Vasas, der Kürassier.
 Vasföveg, die Bichelhaube.
 Vágás, der Hieb.
 Vágfegyver, die Hauwaffe.
 Vágta, der Galopp.
 Vágtatás, der Galopp.
 Vágtatni, galopiren.
 Vájtpege, die Hohlflinge.
 Választó pont, der Theilungspunkt.
 Vállalat, die Unternehmung.
 Vállalkozás, das Unternehmen.
 Vállalkozó, der Unternehmer.
 Vállalni, unternehmen.
 Vállbojt, das Achselband.
 Vállrojt, die Epoulette.
 Vállszijj, der Uberschwungriemen.
 Vállszög, der Schulterwinkel.
 Vállvéd, die Schulterwehre.
 Vállvédes vármü, ein geschultertes Werk.
 Válogatott, auserlesen.
 Válópont, der Scheidepunkt.
 Válólamadás, ein wirklicher Angriff.
 Válóút, der Scheideweg.
 Váltóór, die aufkommende Wache.
 Váltott ór, die abkommende Wache.
 Váltáság, die Auslösung.
 Váltáságdíj, das Lösegeld.
 Váltásági szerződés, der Auslieferungsvertrag.
- Váltva, abwechselnd.
 Vár, das Schloß, die Festung.
 Váracs, die Redoutte.
 Várad, der Fort.
 Várárok, der Festungsgraben.
 Váregyház, die Schloßkirche.
 Várépítés, der Festungsbau.
 Várfal, die Festungsmauer.
 Várfok, der Kempart.
 Várhalom, der Cavalier.
 Várhegy, der Schloßberg.
 Várkapitány, d. Schloßhauptmann.
 Várkapolna, die Burgkapelle.
 Várkapu, das Festungsthor.
 Várkatona, der Garnisonsoldat.
 Várkert, der Schloßgarten.
 Várkormányzó, der Festungsgouverneur.
 Várkörnyék, der Burgbahn.¹
 Várkörzet, die Umfassung einer Festung.
 Várközép, der Mittelpunkt einer Festung.
 Várlak, die Burg, das Kastell.
 Várlakos, der Festungsbewohner.
 Vármögye, der Festungsbezirk.
 Vármező, die Festungswiesen.
 Vármü, das Festungswerk.
 Vármüomlítás, die Werke einer Festung demoliren.
 Vármüvet rombolni, die Festungswerke beschädigen.
 Várnagy, der Festungs-Commandant.
 Várnok, ein Individuum von Geniewesen.
 Várnoktest, das Geniecorps.
 Várnoktiszt, der Genieofficier.
 Várnokvezér, der Generalingenieur.
 Város, die Stadt.

- Városnegyed, das Stadtviertel.
 Várórség, die Besatzung.
 Vársikam, das Glacis.
 Várszög, das Festungseck.
 Várterem, der Schloßsaal.
 Vártér, die Esplanade.
 Vártorok, die Kehl.
 Vártorony, die Burgwarte.
 Vártömlöcz, das Burgverließ.
 Vártörvényszék, das Belagerungsgericht.
 Vártüzérség, die Festungsartillerie.
 Vártüztelep, die Festungsbatterie.
 Várudvar, der Schloßhof.
 Várüreg, die Casematte.
 Várvédelem, die Bertheidigung einer Festung.
 Várvivás, die Beschießung einer Festung.
 Várzászlóalj, das Garnisons-Bataillon.
 Vázlat, die Skizze.
 Vázlatos, skizzirt.
 Vázolni, skizziren.
 Verekedés, die Schlägerei, Scharmügel.
 Verekedő, Käufer.
 Vergödni, sich mühsam durcharbeiten.
 Veszedelem, die Gefahr.
 Veszedelmes, gefährlich.
 Veszedelmeztetni, einer Gefahr aussetzen.
 Veszély, die Gefahr.
 Veszélyes, gefährvoll.
 Veszélyesség, die Gefährlichkeit.
 Veszélyeztetni, einer Gefahr aussetzen.
 Veszélytelen, gefahrlos.
 Veszendék, dem Verderben nahe.
 Veszendő, hinfällig.
- Veszendő örs, ein verlornen Posten.
 Vesszőfutás, das Gassenlaufen.
 Vesszöt futni, Gassen laufen.
 Vesztegház, das Contumazhaus.
 Vesztegidő, die Contumazzeit.
 Vesztegitézet, eine Contumazanstalt.
 Vesztegleni, contumaziren.
 Vesztes, der Verlierende.
 Veszteség, der Verlust.
 Vesztes fél, der verlierende Theil.
 Vezér, der General, Anführer.
 Vezérbot, der Commandostab.
 Vezérelni, anführen.
 Vezéri, felbherrlich.
 Vezérkar, der Generalstab.
 Vezérkedni, einen Anführer abgeben.
 Vezérlet, die Anführung.
 Vezérlő, anführend.
 Vezérparancs, der Generalsbefehl.
 Vezérség, die Anführerstelle.
 Vezetéklő, das Handpferd.
 Véd, die Wehr.
 Védállapot, der Bertheidigungszustand.
 Védárok, die Boyau.
 Védelmi, zur Bertheidigung gehörend.
 Védelmi akna, die Bertheidigungsmine.
 Védelmi lövöcsök, die Geschütze auf den Werken, welche bei einer Belagerung angegriffen werden.
 Védelmileg, vertheidigungsweise.
 Védelmi tanács, der Bertheidigungsrath.
 Védni, vertheidigen.
 Véderőség, die Bertheidigungsbefestigung.
 Védészköz, das Bertheidigungsmittel.

Védetlen, wehrlos.
 Védfegyver, die Bertheidigungs-
 Waffe.
 Védfrigy, die Defensivallianz.
 Védgát, die Wehrschanze.
 Védháború, der Bertheidigungs-
 krieg.
 Védkéséret, die Bedeckung.
 Védlő, der Bertheidiger.
 Védmű, das Bertheidigungswerk.
 Védőfegyver, die Schutzwaffe.
 Védőr, die Salvagardia.
 Védőrs, eine Bertheidigungspost.
 Védrács, das Fallgitter.
 Védrend, der Wehrstand.
 Védtorony, der Donjon.
 Védútlevél, der Geleitsbrief.
 Védvonal, die Bertheidigungslinie,
 die Defensivlinie.
 Végek, die Grenzen.
 Véggyorsaság, die Endgeschwin-
 digkeit.
 Véghely, der Grenzort.
 Végoldalék, die Flanken der Vor-
 posten.
 Végőr, die Webette.
 Végőrláncz, die Vorpostenfette.
 Végőrs, ein Grenzposten.
 Végrehajtás, die Vollstreckung.
 Végrehajtó, der Vollstrecker.
 Végromlás, der Untergang.
 Vépső leheletig, auf's Aufferste.
 Vég tanya, das Piquet.
 Végvár, die Grenzfestung.
 Vékony állás, die dünne Stellung.
 Véletlen csata, ein unvermuthet-
 es Gefecht.
 Véletlen támadás, ein unvermu-
 theter Angriff.
 Vérengzés, das Blutvergießen.

Vérözön, der Blutstrom.
 Vért, der Panzer, der Kürass.
 Vértés, der Gepanzerte, der Kür-
 rassier.
 Vértgát, das Ravelin.
 Vértíng, das Panzerhemd.
 Vész, die Gefahr.
 Vészharang, die Sturmglöcke.
 Vészhely, ein unsicherer Ort.
 Vészlovés, der Nothschuß.
 Vészmerénylet, eine Unterneh-
 mung auf Gerathewohl.
 Viadal, der Kampf.
 Viadalbíró, der Kampfrichter.
 Viadalo, streitbar.
 Viárok, der Laufgraben.
 Viaskodás, der Kämpfer.
 Vidékekvés, die Lage einer Ge-
 gend.
 Vidékrajz, die Situations - Zeich-
 nung.
 Villámróppentyű, die Blitzrakete.
 Villogó fegyver, die blanke Waffe.
 Villogó megtámadás, der Angriff
 mit blanken Waffen.
 Villongás, die Zwietracht.
 Viradó (dobjel), das Zeichen der
 Tagwache.
 Viradólövés, der Morgenschuß.
 Viselet, die Conduit.
 Viselet-jegyzék, die Conduit-
 Liste.
 Visszahatás, die Gegenwirkung.
 Visszahatni, zurückwirken.
 Visszaható, zurückwirkend.
 Visszahátrálni, zurückweichen.
 Visszahíni, abrufen.
 Visszahívás, die Abberufung.
 Visszahódítani, wiedererobern.
 Visszahúzni, zurückziehen.

- Visszahúzódni, sich zurückziehen.
 Visszamar! rückwärts marsch!
 Visszanyomás, die Zurückdrückung.
 Visszanyomni, zurückdrücken.
 Visszaparancsolni, einen Gegenbefehl geben.
 Visszapattanni, zurückprallen.
 Visszatorlás, die Repressalien.
 Visszatorlani, wiedervergelteln.
 Visszaugró lövés, ein Driftschuß.
 Visszavonulás, das Zurückziehen.
 Visszavonulni, sich zurückziehen.
 Visszavonult, zurückgezogen.
 Visszaüzni, zurückjagen.
 Visszavágni, zurückhauen.
 Visszaverni, zurückschlagen.
 Vít-noda, die Fechtschule.
 Vitéz, der Kriegsmann; tapfer.
 Vitézi, tapferhaft.
 Vitézileg, herzhast.
 Vitézkedés, tapferes Streiten.
 Vitézkedő, tapfer streitend.
 Vitézkötés, ein Schnurband.
 Vitézlő, tapfer streitbar.
 Vitézöv, die Schärpe.
 Vitézrend, der Ritterorden.
 Vitézség, die Tapferkeit.
 Vitézül, tapfer.
 Vitorla, das Segel.
 Vitorlakötél, das Segeltau.
 Vitorlarúd, die Segelstange.
 Vitorlázás, unter Segel fahren.
 Vivárok' megnyitása, die Eröffnung der Laufgräben.
 Vivárokör, die Laufgrabenwache.
 Vívás, das Fechten, Stürmen.
 Vivó, fechtend.
 Vivóbárd, die Streitart.
 Vívócsel, die Finte.
 Vívódni, ringen.
- Vivófogás, der Fechterstreit.
 Vivóhely, der Fechtboden.
 Vivókard, der Fechtbogen.
 Vivókesztyű, der Fechthandschuh.
 Vivómeister, der Fechtmeister.
 Vivómesterség, die Fektkunst.
 Vivópálya, die Fechtbahn.
 Vivópenge, das Rappier.
 Vivószökés, der Fechtersprung.
 Viz, das Wasser, der Fluß.
 Vizabrosz, die Wasserarte.
 Vizágy, das Flussbett.
 Vizállás, der Wasserstand.
 Vizár, die Wasserfluth.
 Vizárok, der Wassergraben.
 Vizbocsátás, das Wasser aus dem Festungsgraben ablassen.
 Vízözölöpszet, die Ballfabrik im Wasser.
 Vízcsapolás, die Wasserabzapfung.
 Vizellen, stromaufwärts.
 Vizen szárazon, zu Wasser und zu Land.
 Vízépités, der Wasserbau.
 Vizerőtan, die Hydraulik.
 Vizellen, wasserlos.
 Vízakadás, die Wasserquelle.
 Vízfogó, die Cisterne.
 Vízfolyás, der Lauf eines Wassers.
 Vízforगतag, die Wasserhose.
 Vízforrás, die Quelle.
 Vízgát, das Wehr.
 Vízirány, der Wasserzug.
 Vízirányos, horizontal.
 Vízkanaryulat, die Bindung eines Wassers.
 Vízkelet, der Born.
 Vízköz, ein Raum zwischen zwey Gewässer.

Vízmagasság, die Wasserhöhe.	Vízüreg, die Wasserschlucht.
Vízmedence, der Bassin.	Vízválópont, der Theilungspunkt der Gewässer.
Vízmelléki, neben Wasser befind- lich.	Vízvár, das Wasserhloß.
Vízmély, die Wassertiefe.	Vízvezetés, die Wasserleitung.
Vízmentében, stromabwärts.	Vízvonal, die Wasserlinie.
Vízmértan, die Hydrometrie.	Vízsgálat, die Untersuchung.
Vízmosás, der Wasserriß.	Vízsgáló, der Untersuchende.
Vízmű, das Wasserwerk.	Vízsgabjárát, die Wasser- patrouille.
Vízműtan, die Hydrotechnik.	Vonal, die Linie.
Vízodor, der Wasserchlund.	Vonalka, ein Strich.
Vízoszlás, die Wasserscheide.	Vonóhid, die Zugbrücke.
Vízörvény, der Wirbel.	Vonóhorog, der Avancierhaken.
Vízpart, das Gestade.	Vonókötél, das Avanciertau.
Vízrekesz, der Wasserkasten.	Vontaték, der Vorspann.
Vízröppentyű, die Wasserrafete.	Vontató, der Vorspannsfuhrer nn.
Víz'sodra, der Faden des Flusses.	Vonulni, sich hinziehen.
Vízszino, die Oberfläche des Wassers.	Völgy, das Thal.
Vízszinleg, wasserflächlich.	Völgyelöges, voll Vertiefungen.
Vízszivattyú, die Wasserpumpe.	Völgyes, thalicht.
Víztan, die Wasserlehre.	Völgyszoros, die Verengung eines Thales.
Víztorkolat, die Einmündung eines Flusses.	Völgytorok, der Ausgang eines Thales.
Víztorlás, die Anschoppung des Wassers.	

Z.

Zabló, der Futtertrog.	Zavar, der Wirrtwar, Verwirrung.
Zabola, das Zaumgebiß.	Zavarni, verwirren.
Zabolni, füttern mit Hafer.	Zavartrendű megtámadás, der zerstreute Angriff.
Zaj, das Getöse.	Záporlövés, der Hagelschuß.
Zajtér, der Alarmplatz.	Zár, der Riegel, das Schloß eines Feuergewehrs.
Zajtérlepcső, die in den Lärm- plätze führende Treppe.	Zárkozott állás, die geschlossene Stellung.
Zaklatás, das Plagen.	
Zaklatni, antreiben.	

Zárkozott csapat, die geschlossene Colonne.	Zászlósark, der Standartenschuh.
Zárkozott csoport, die geschlossene Truppe.	Zászlósor, die Fahnenrotte.
Zárközz! (par. szó) schließt euch!	Zászlótiszt, der Cornet.
Zárlak, das Blockhaus.	Zászlószakasz, der Fahnenzug.
Zárlani, blockiren.	Zászlószentelés, die Fahnenweihe.
Zárlat, die Blockade.	Zászlótartó, der Fähnrich.
Zárni, sperren.	Zászlótok, das Fahnenfutter.
Zárt csatarend, eine geschlossene Schlachtordnung.	Zátony, die Sandbank.
Zárt vármű, ein geschlossenes Werk.	Závár, der Schieber.
Zárvonal, der Gorden.	Zendülés, die Empörung.
Zászló, die Fahne, Standarte.	Zendülni, sich empören.
Zászlóalj, ein Bataillon.	Zene, die Musik.
Zászlóhordó, der Führer.	Zenenagy, der Kapellmeister.
Zászlólebegés, der Fahnen- schwung.	Zenész, der Hautboist.
Zászlónégyszög, das Bataillons- quare.	Zöldtakarmány, die grüne Fou- rage.
Zászlónyél, die Fahnenstange.	Zömökállás, die tiefe Stellung.
Zászlóőr, die Schildwache bei der Fahne oder Standarte.	Zömökbástya, das volle Bollwerk.
Zászlóörs, die Fahnen oder Stan- dardwacheposten.	Zömökföld, der Continent.
	Zömöksége a' zászlóaljnak, die Tiefe eines Bataillons.
	Zuhany, der Strom.
	Zuhatag, der Stromfall.

Zs.

Zsarolás, das Erpressen.	Zsilipelés, der Schleusenfall.
Zsarolni, erpressen.	Zsilipkapu, das Schleusenthor.
Zsarrendszér, das Requisitionen- System.	Zsobrák, die Satteldecke.
Zsákmány, die Beute.	Zsold, der Sold, die Löhnung.
Zsákmányolás, das Plündern.	Zsoldlevél, der Löhnungszettel.
Zsákmányolni, Beute machen.	Zsoldnap, der Löhnungstag.
Zsákmányoló, der Plünderer.	Zsoldos, der Söldner.
Zsegenye, eine kleine Wasserader.	Zsoldráadás, die Solbzulage.
Zsilip, die Schlense.	Zsombláp, der Torfgrund.

II.

NÉMET - MAGYAR

R é s z.

A.

- Abbrechen des Gefechtes, *n* harc-
szünet.
- Abbrechen die Frontlinie, *v. n.* ob.
die Colonne. megszakasztani
az arcvonalat vagy csapatot.
- Abbrennen der Zündpfanne, *n.* ser-
penylob.
- Abdankungsschein, *m.* elbocsátó
levél.
- Abendmeldung, *f.* esti jelentés.
- Abendschuß, *m.* nyuglövés.
- Abfahrtschuß, *m.* búcsilövés.
- Abfall eines Berges, *m.* hegy-
lejtő.
- Abfall eines großen Truppenför-
pers, *m.* elpártolás.
- Abfallen, *v. n.* szakadozni.
- Abfangen, *v. a.* elfogni.
- Abfeuern, *v. a.* elsütni. *p. o.* ál-
gyút.
- Abfeuern, *n.* elsütés
- Abfeurer, *m.* elsütő.
- Abfluß, *m.* lefolyás.
- Abfütterung, *f.* abrakolás.
- Abgeben (einen Anführer), *v. a.*
vezérkedni.
- Abgehürzter Trab, *m.* kurtított üg.
- Abgefondertes Vollerf, *n.* külö-
nített bástya.
- Abgesteckte Linie, *f.* kitűzött vo-
nal.
- Abgrund, *m.* örvény.
- Abhang, *m.* lejt.
- Abhang der Gebirge, hegylejtő-
ség
- Abhang eines Berges, hegyeresz.
- Abhängig, *adj.* lejtős.
- Abfämen einer Brustwehre, *v. a.*
lesodrani a' mellvédet.
- Ablauf, *m.* földkonyulat.
- Ab- oder loschrauben, *v. a.* lecsa-
varolni.
- Ablösung der Wache, *f.* őrváltás.
- Abmarsch, *m.* indulás; elindulás.
- Abmarschiren, *v. n.* elmarsolni.
- Abnehmende Bewegung, *f.* csilla-
podó mozgás.
- Abfählen, *v. a.* elcözövelni.
- Abproben, *v. a.* leboröczkölni.
- Abrahamschuß, *m.* Ábrahám'
keble.
- Abrechnung, *f.* számvetés.
- Abriechter, *m.* oktató.
- Abriechung der Recruten, *f.* újoncz-
oktatás.
- Abriechungs-Regulament, *m.* ok-
tató szabály.
- Abriß, *m.* rajzolat.

Abrufen, *v. a.* visszahíni.
 Abrücken, *v. n.* elnyomulni.
 Abschiedsbrief, *m.* búcsulevél.
 Abschlagen als Trommelzeichen, *n.* szünetjel.
 Abschlagen den Sturm, *v. a.* viszsza-
 szaverni a' rohamat.
 Abschnitt in den Minengängen, *m.*
 aknametszlék.
 Abschnitte, *m. plur.* metszlekgá-
 tak.
 Abschüssig, *adj.* lejtős, sikamlós.
 Abschüssigkeit, *f.* csuszamlat.
 Abschwanken, *v. n.* lekanyarodni.
 Absehen auf dem Gewehr, *n.* cél-
 gömb.
 Abient, *adj.* távoli.
 Abiszen, *v. n.* leszállni.
 Absteigung in den Graben, *f.*
 ároknyílás.
 Abtheilungsgraben, *m.* osztály-
 árok.
 Abwand, *m.* eltértetés.
 Abwechselnd, *adv.* váltva.
 Abweichen von dem Wege, *n.* út-
 vesztés.
 Abweg, *m.* félreút, csalút.
 Abzäumen, *v. a.* kizablázni.
 Abzuggraben, *m.* csapárok, le-
 csapoló.
 Adjelband, *n.* vállbojt.
 Aderweg, *m.* düllő út.
 Adjustement, *n.* öltözet.
 Adjustiren, *v. a.* felruházni.
 Adjustirung, *f.* öltözködés.
 Adjustirungs-Vorschrift, *f.* öltözeti
 szabály.
 Adjustirung nach der Vorschrift.
f. szabályszerinti öltözködés.
 Adjutant, *m.* segéd.

Admiral, *m.* tengernagy, admi-
 rál.
 Admiralgericht, *n.* tengertörvény-
 szék.
 Admiralität, *f.* admirálestest.
 Admiralschiff, *n.* admirálhajó.
 Admiralsflagge, *f.* admirállobo-
 gó.
 Aerarium, *n.* kincstár.
 Aferstück, *n.* nyeregfar.
 Alarm, *m.* felriadás.
 Alarmiren, *v. a.* felriasztani.
 Alarmirt zu seyn, *v. p.* riadni.
 Alarmirung, *f.* felriasztás.
 Alarmplatz, *m.* zajtér.
 Alarmirschuß, *m.* riasztótüz.
 Alarmirstange, *f.* riasfa.
 Allianz, *f.* szövetség.
 Almählig eindringen, *v. fr.* beto-
 longani.
 Almählig sich zerstreuen, *v. n.* szé-
 ledezni.
 Anfestung, *f.* óvár.
 Amnestie, *f.* közbocsánat.
 Anberg, *m.* földemelet.
 Andrängen (sich), *v. n.* tolakod-
 ni.
 Aneifern (die Truppe), *n.* felbuzdí-
 tása a' seregnek.
 Anfall, *m.* roham, megrohanás.
 Anfallen, *v. a.* rohanni, ráütni.
 Anfangs-Geschwindigkeit, *f.* elő-
 gyorsaság.
 Anführen, *v. a.* vezérelni.
 Anführend, *adj.* vezérlő.
 Anführer, *m.* vezér, einen Anfüh-
 rer abgeben, vezérekodni.
 Anführerstelle, *f.* vezérség.
 Anführung, *f.* vezérlés.
 Angreifen, *v. a.* megtámadni.

Angreifen (im Rücken), nyakára törni.
 Angreifer, *m.* támadó, megtámadó.
 Angriff, *m.* támadás, megtámadás.
 Angriff durch List, *m.* cselszerinti megtámadás.
 Angriff durch Verrätherey, *m.* árulással megtámadás.
 Angriff (falscher), *m.* álmegtámadás.
 Angriff (gewaltsamer), *m.* erőszakos megtámadás.
 Angriff mit blanken Waffen, *m.* villogó megtámadás.
 Angriff mit dem Bajonet, *m.* szuronyali megtámadás.
 Angriff mit Sturm, *m.* rohammal megtámadás.
 Angriff (schürmiger), *m.* koczkakénti megtámadás.
 Angriffscolonne, *f.* támadó csapat.
 Angriffsfrent, *f.* megtámadó arcvonal.
 Angriffsmine, *f.* támadóakna.
 Angriffspunkt, *m.* támadáspont.
 Angriffswaffen, *f. pl.* támadó fegyverek.
 Angriff (ungestümer), *m.* heves megtámadás.
 Angriff (unvermutheter), *m.* véletlen támadás.
 Angriff (wirklicher), *m.* való támadás.
 Angriff (zerstreuter), *m.* szétszórt támadás, zavart rendű megtámadás.
 Anhalt, *m.* támasz.
 Anhänger, *m.* pártfél.

Anhäufen (sich), *v. a.* csoportosodni.
 Anhöhe, *f.* magasság.
 Anker, *m.* horgony; ein Schiff vor Anker legen, horgonyt eresztetni; horgonyra szállni.
 Anker lichten, *cs.* horgonyt szedni.
 Anfertau, *n.* horgonykötél.
 Anlandung, *f.* partraszállás.
 Anlehnen, *v. a.* támasztani.
 Anlehnen (sich), *v. a.* támaszkodni.
 Anlehnung, *f.* támaszkodás.
 Anlehnungspunkt, *m.* támaszpont.
 Anleiter, *m.* utasító.
 Anmelber, *m.* bejelentő.
 Anmeldung, *f.* bejelentés.
 Anrufen, *v. a.* rákiáltani.
 Anschlag des Feurgewehrs, *m.* célvetése a' fegyvernek.
 Anschlagen (das Gewehr), *v. a.* célba venni.
 Anschließen (sich), *v. n.* csatlakozni.
 Anschoppung des Wassers, *f.* viztorlás.
 Anschutt, *m.* uszadékföld.
 Anseher, *m.* tömő.
 Anstoß, *m.* megütközés.
 Antreiben, *v. a.* zaklatni.
 Antreiber zu den Bomben, *m.* tömőrud.
 Anweiser, *m.* utalványozó.
 Anweisung, *f.* utalvány.
 Anwerben (sich lassen), *v. n.* beállani katonának, felcspapni katonának.
 Anziehen den Zügel, *v. a.* kantárt húzni.
 Anzündbrändchen, *n.* gyújtóka.

- Arbeit an der Hinabsetzung in den Graben, ároktorokásás.
- Armaturstücke, *n. pl.* fegyverszerek.
- Armée, *f.* hadsereg; Armée in's Feld stellen, hadsereget táborba szállítani.
- Arméecorps, *n.* hadkar.
- Arméedivision, *f.* hadosztály.
- Armschiene, *f.* karvas.
- Arquebustren, *v. a.* agyonlövetni, a' hadi törvényi ítéletére.
- Arrest, *m.* fogda.
- Arrestant, *m.* rab.
- Arrestirn, *v. a.* elfogatni.
- Arriergarde, *f.* hátvéd, utóvéd.
- Arsenal, *n.* tengertár.
- Artillerie, *f.* tüzérség.
- Artillerie (sahrende), *f.* repülő tüzérség.
- Artilleriefeuer, *n.* tüzértüz.
- Artilleriefeuer (bohrendes), *n.* tüzérfurótüz.
- Artilleriefeuer (directes), *n.* tüzériránytüz.
- Artilleriefeuer (flankirendes), *n.* tüzéroidaléktüz.
- Artilleriefeuer (gerades), *n.* tüzér egyentüz.
- Artilleriefeuer (gerade einschlagendes), *n.* tüzér egyenes becsapótüz.
- Artilleriefeuer (rastrendes), *n.* tüzérsodróttüz.
- Artilleriefeuer (schrages), *n.* tüzérrézsuttüz.
- Artilleriefeuer (verticales), *n.* tüzértetőlegestüz.
- Artillerie-Geräthe, *n.* tüzérszükség.
- Artilleriekunst, *f.* tüzértudomány.
- Artilleriepark, *m.* álgútanya, tüzértanya.
- Artillerie-Werkstatt, *f.* tüzértörem.
- Artillerist, *m.* tüzér.
- Arzeneymittel, *n.* orvosság.
- Arzt, *m.* orvos.
- Affentirung, *f.* beiktatás.
- Attaquezeichen, *n.* rohamdal.
- Auditor, *m.* hadügyvéd.
- Aufbieten, *v. a.* összeharancsolni.
- Ausbruch, *m.* indulás; zum Ausbruch blasen lassen, *v. f.* indulót fuvatni.
- Aufenthaltort, *m.* tanya; (einer Truppe), tanyahelyzete egy bizonyos hadcsoporthoz.
- Auffahrt, *f.* feljárt.
- Auffordern, *v. a.* felhíni.
- Auffordern zur Übergabe, *v. a.* felkérni a' feladásra.
- Aufführen, *v. a.* felvezetni.
- Aufführer, *m.* őrzetető.
- Aufgeben die Bertheibigung, *v. a.* felhagyni a' védelemmel.
- Aufgebot, *n.* felkérés.
- Aufhalten sich irgendwo, *v. n.* tanyázni.
- Aufheben, *v. a.* elfogdosni.
- Auflaufen, *n.* felszálás, felszaladás.
- Auflaufen aus Reihen in die Front, felszaladni sorból vonalban.
- Aufmarschiren, *n.* felmarsolás.
- Aufmarschirt! mars fel! (Commandowort).
- Aufnahme-Posten, *m.* oltalomörs.
- Aufpflanzen das Bajonet, feltűzni a' szuronyt, felszurnyolni.
- Ausproben, *v. a.* febrőözkölni.

- Aufrollen, v. a.** felsodrani, felgöngyölgetni.
Aufbruch, m. felzendülés.
Auf's Auserste, végső lehetőleg.
Auffatteln, v. a. felnyergelni.
Auffaß bei der Canone, főlemelet.
Auffaßschuß, m. emelt lövés.
Auffchanzen, v. a. felgátolni.
Auffschlag des Kugels, m. tekepattanás.
Auffschwenken, v. n. felkanyarodni, das —, felkanyarulás.
Auffseher, m. ügyelő.
Aufficht, f. őrködés.
Auffspringen, m. pattogzás.
Auftafeln, v. a. felszerelni.
Auftreten auf den Kampfplatz, v. n. sikra szállni.
Auftritt, m. hágszó.
Aufwerfen die Erde, v. a. felhányni a' földet.
Aufwiegelung, f. fellázasztás.
Aufzäumen, v. a. felzablázní.
Aufziehbrücke, f. felvonóhid.
Auge, n. szem; im Auge behalten, szemmel tartani.
Auge der Minen, n. aknacsőte.
Augenmaß, n. szemmérték.
Augenmerk, n. szemügylet.
Augenwinkel, m. szemszög.
Augmentation, f. számnagyítás.
Ausbessern, v. a. megtatarozni.
Ausbildung, f. kiképezés.
Ausbinden, v. a. kipányvázni.
Ausbrechen, v. n. kitörni.
Ausbrennen (das Zündloch), v. a. kilobbantani a' gyújtólukat.
Ausdehnen (sich), v. n. elterülni.
Ausdehnung der Frontlinie, f. arcvonal-nyújtás.
Ausbienen, v. a. kiszolgálni.
- Auseinander, adv.** szertesztét.
Auseinander jagen, v. a. szétkergetni.
Auseinander prügeln, v. a. szétverni.
Auseinander werfen, v. a. széthányni.
Auserlesen, adv. válogatott.
Ausfall, m. kirohanás.
Ausfallen, v. a. kirohanni.
Ausfallgitter, n. kirohanó soromp.
Ausfallthüre, f. kirohanó.
Ausfechten, v. a. kivívni.
Ausflammen das Geschütz, v. a. kilángítani.
Ausflug, m. kirándulás.
Ausforderung, f. kihívás.
Ausforderungsbrief, m. kihívó levél.
Ausgang des Engpasses, m. szorulat' torka.
Ausgang eines Thales, m. völgytorok.
Ausgebreitete Schlachtordnung, f. kiszélesített harcrend.
Ausgedehnte Schlachtordnung, f. kinyújtott harcrend.
Ausgebierter Capitulant, m. kiszolgált szegődő.
Ausgehender Winkel, m. kigörbedő szög.
Ausgerüstete Truppe, f. felkészült had.
Aushungern lassen, v. f. kiokplaltatni.
Auslände, f. révhely.
Auslieferungsvertrag, m. váltásági szerződés.
Auslösung, f. váltáság.

<p>Ausmarsch, <i>m.</i> kiindulás, kimar- solás. Ausmarschiren, <i>v. n.</i> kimarsolni. Ausmustern, <i>v. a.</i> kiválogatni. Ausmümbung, <i>f.</i> torkolat. Auspariren, <i>v. a.</i> elcsapni. Auspfählen, <i>v. a.</i> kikarózni. Ausplündern, <i>v. a.</i> megszákma- nyolni. Ausreiten, <i>v. n.</i> kinyargalni. Ausruhen, <i>v. n.</i> kipihenni. Ausrüsten, <i>v. a.</i> felkészíteni. Ausrüstung, <i>f.</i> felkészület. Auschnitt, <i>f.</i> kivágott út. Aussetzen, <i>v. n.</i> kivitorlázni. Auffengraben, <i>pl.</i> külárlkok. Auffenlinie, <i>f.</i> külvonal. Auffenschanze, <i>f.</i> külgát. Außenwerk, <i>n.</i> elővár, külvármű. Aussehen (einer Gefahr), <i>v. a.</i> veszedelmezletni, veszélyez- tetni.</p>	<p>Auspringender Winkel, <i>f.</i> kihajló szög. Ausstopfen, <i>v. a.</i> kitömni. Austheilen, <i>v. a.</i> kiosztani. Austreiben, <i>v. a.</i> kiverni. Austreten, <i>v. n.</i> kilépni. Austrommeln, <i>v. a.</i> kidobolni. Austrompeten, <i>v. a.</i> kitrombi- tálni. Auswechselfn, <i>v. a.</i> kiváltani. Auswurf, <i>m.</i> kihányt föld. Auszieher der Brandröhre, <i>m.</i> kö- römlő. Avancirhaden, <i>m.</i> álgútalphorog, vonóhorog. Avancirring, <i>m.</i> álgútalpkarika. Avancirstange, <i>f.</i> tolórúd. Avancirtau, <i>n.</i> vonókötel. Avantgarde, <i>f.</i> elővéd. Avisobrief, <i>m.</i> hírlap, hiradólap. Avisopost, <i>f.</i> hírörs.</p>
---	---

<p>Bach, <i>m.</i> patak, sió, folydogá. Baden am Gewehrfolben, <i>m.</i> po- fadék. Bachstube, <i>f.</i> sütőszoba. Bäckerey, <i>f.</i> sütőház. Bär, <i>m.</i> medvegát. Bärenmütze, <i>f.</i> medvekalpag. Bagage, <i>f.</i> pogyász, málya, lom. Bagagepferd, <i>n.</i> málháló. Bagagewagen, <i>m.</i> pogyászsze- kér. Bahnbrechen, <i>n.</i> úttörés. Bajonet, <i>n.</i> szurony.</p>	<p>Bajonet fällen, <i>v. a.</i> szuronyt szeg- zeni. Bajonetsfeder, <i>f.</i> szuronyrugó. Bajonetgriff, <i>m.</i> szuronycső. Bajonethals, <i>m.</i> szuronynyak. Bajonetklinge, <i>f.</i> szuronypenge. Bajonetscheibe, <i>f.</i> szuronyhüvely. Bajonetspiße, <i>f.</i> szuronyhög. Bank, <i>f.</i> pad, lövőpad. Bankbatterie, <i>f.</i> padtűztelep. Bankhaße, <i>f.</i> rodafesze. Banklafette, <i>f.</i> padálgútal. Barade, <i>f.</i> kunyhó.</p>
---	---

Barricade, *f.* torlat.
 Barricadiren, *v. a.* torlasztani.
 Barrière, *f.* korlát, gátrekesz.
 Barrièreprung, *m.* gátugrás.
 Bass, *f.* alap.
 Bassin, *n.* vizmedercze.
 Bataille *f.* ütközet.
 Bataillenfeuer, *n.* csatatüz.
 Bataillon, *n.* zászlóalj.
 Bataillons-Commandant, *m.* zászlós parancsnok.
 Bataillonsquare, *n.* zászlónégy-szög.
 Bataillons-Lambour, *m.* dobos káplár.
 Batterie (jede Verschanzung, worin eine Anzahl Geschütze steht.), *f.* harozgát.
 Batterie (jede Stelle im Felde, oder beim Belagerungen, wo einige Geschütze aufgestellt sind), *f.* tüztelep.
 Batterie (als Geschütz-Abtheilung von einer gewissen Anzahl Geschütze), *f.* üteg.
 Batterie am Gewehrschloß, aczél.
 batterie anlegen, *v. a.* kitüzni a' tüzgátat.
 batterie-Deckel, *m.* aczél'föde.
 batterie (doppelte) *f.* kettős tüztelep.
 batterie (erhöhte), *f.* fölemelt tüztelep.
 batterieformel, *f.* tüztelepszabály.
 batterie (gebroschene), *f.* szakadozott tüztelep.
 batterie (gemeinschaftliche), *f.* közös tüztelep.
 batterie (gesenkte), *f.* süllesztett v. süplesztett tüztelep.

Batterie (leichte), *f.* könnyü tüztelep.
 Batterie (maszkirte), *f.* eltakart tüztelep.
 Batterieerippe, tüztelepborda.
 Batteriegeschraube, *f.* aczélcsavar.
 Batterie (schwere), *f.* nehéz tüztelep.
 Batterie (schwimmende), *f.* uszó tüztelep.
 Batterie (unterbaute), *f.* süllesztett tüztelep.
 Batterie (vermischte), *f.* kevert tüztelep.
 Batteriewürste, *pl.* rözsekóvék.
 Batterie zum Schweigen bringen, *v. a.* elnémíteni a' tüztelepet.
 Bauernaufstand, *m.* parasz zendülés.
 Bauernkrieg, *m.* parasztháború.
 Bauernvolk, *n.* parasztnép.
 Banfällig, *adj.* rozszant.
 Beaugenscheinigen, *v. a.* szemügyre venni.
 Bedecktes Terrän, *n.* benőtt földtér.
 Bedeckung, *f.* befödöt, örkiséret, védkiséret.
 Bedeckung der Arbeiter, *f.* dologvédör.
 Bedeckung einer Batterie, *f.* ütegvédör.
 Bebrängniß, *f.* szorongás.
 Befehl, *m.* parancs.
 Befehl (avertirter), üzent parancs.
 Befehlshaber, *m.* parancsnok.
 Befehlungsbrief, *m.* hadlevél.
 Befestigen, *v. a.* megerősíteni.
 Befestigung, *f.* erősítés.
 Befestigung (äußere), *f.* külerősítés.

- Befestigung** (beständige), *f.* állandó erősítmény.
Befestigung (bestreichende), *f.* szórítüzű erősítés.
Befestigung (innere), *f.* belerősítés.
Befestigungskunst, *f.* erősítési tudomány.
Befestigung mit Minen, *f.* tűzaknás erősítés.
Befestigung mit Rückfeuert, *f.* hátüzű erősítés.
Befestigung mit rechtwinkliger Bertheidigung, *f.* erősítés derékszögű védelemmel.
Befestigung mit schräger Bertheidigung, *f.* erősítés rézsuti védelemmel.
Befestigung mit Thürmen, *f.* tornyos erősítés.
Befestigung (unregelmäßige), *f.* szabálytalan erősítés.
Befestigung (viereckige), *f.* négy-szögű erősítés.
Befestigung (zangenförmige), *f.* szögerősítés.
Befindlich (neben Wasser), *adj.* vizmelléki.
Beförderung, *f.* előléptetés, felléptetés.
Befreyen, *v. a.* megszabadítani.
Befreyet werden, *vp.* megszabadulni
Befreyung, *f.* megszabadulás.
Begeben (sich), *v. n.* rándulni.
Begegnen (sich), *v. n.* találkozni.
Beginnen das Gefecht, *v. a.* elkezdenni a' csatát.
Behalten (im Auge), *v. a.* szemmel tartani.
Beherrschen eine Gegend, *v. a.* tájan uralkodni.
- Beherzt**, *adj.* bátorszívű.
Beihelfen, *n.* segítés.
Beihilfe, *f.* segítség
Beinharnisch, *m.* lábpancél.
Beistehen, *v. a.* segíteni.
Beiwache, *f.* fektanya.
Bekämpfen, *v. a.* megvívni, megharcolni
Beladen, *v. a.* megterhelni.
Belagerer, *m.* megtáborló.
Belagern, *v. a.* megtáborlani.
Belagert, *adj.* megtáborlott.
Belagerung, *f.* táborlat.
Belagerung (regemäßige), *rendszeres táborlat.*
Belagerungsartillerie, *f.* táborló tüzérség.
Belagerungs-Batterie, *f.* táborló tüztelep, táborlati üteg.
Belagerungsgericht, *n.* vártörvényszék.
Belagerungs-Geschütz, *n.* táborló lövőese.
Belagerungs-lafette, *f.* táborlati álgýtalp.
Belagerungspark, *m.* táborlattanya.
Belagerungs-zustand, *m.* harczállapot.
Belauern, *v. a.* meglesni.
Bemannen, *v. a.* felhadazni.
Bemasten, *v. a.* felárboozni.
Beobachtung-armée, *f.* figyelő had.
Beobachtungslager, *n.* figyelő tábor.
Beordnen, *v. a.* elrendezni.
Bepacken, *v. a.* málházni.
Berufen, *v. a.* kípázsitozni.
Bereitschaft, *f.* éberség.
Bereitschaftslager, *n.* ébertábor.

Berennen, *v. a.* megszállni a' várat.

Befreien eine Belagerte Festung, *v. a.* felmenteni a' várat a' megtáborlattól.

Bergabhäng, *m.* hegy' alja.

Berg (stüppiger), *m.* szirtes hegy.

Bergfall, *m.* hegyomlás.

Bergfeste, *f.* sziklavár.

Berghöhle, *f.* hegyüreg.

Bergigte Gegend, *f.* hegyes vidék.

Berggipfel, *m.* hegycsúcs.

Bergkante, *f.* hegytető.

Bergkette, *f.* hegyláncz

Bergkluft, *f.* hegynyílás.

Bergkuppe, *f.* hegyorom.

Bergrüden, *m.* hegygerincz.

Bergrüdenübergang, *m.* hágó.

Bergschloß, *n.* hegyvár.

Bergsee, *m.* hegytó.

Bergspitze, *f.* hegytető, hegycsúcs.

Bergstod, *m.* hegytönk.

Bergsturz, *m.* hegyzuhanás.

Bergwertspulver, *n.* bányalőpor.

Beritten, *adj.* lovatos.

Befagung, *f.* őrsereg, várőrség.

Beschaffenheit (körperliche), *f.* testi tulajdonság.

Beschleßung einer Festung, *f.* várivás.

Beschlagen, *adj.* patkós.

Beschlagen (ein Pferd), *v. a.* patkolni.

Beschläge des Feuertemehrs, *pl.* foglatok vashól vagy rézhól a' fegyveren.

Befegeln, *v. a.* felvitortlázni.

Befegen, *v. a.* megrakni.

Befichtigen, *v. a.* megszemlélni.

Befichtigung, *f.* megszemlélés.

Befiegen den Feind, legyőzni az ellenséget.

Besitz, *m.* birtok, birás, elfoglalás; sich im Besitz setzen, befészkelni magát valami' birtokába.

Bespannung, *f.* szokérfogat.

Beständige Befestigung, *f.* állandó erősítmény.

Bestehen (einen Kampf) *v. a.* megviaskodni.

Bestücken z. B. ein Schiff, *v. a.* felágyúzni, p. o. a' hajót

Bestürzung, *f.* zavarodás, in — gerathen, megzavarodni.

Bestunde, *f.* imajel, imaóra.

Bettung (eine feste), *f.* szilárd ágyazat.

Beunruhigen, *v. a.* nyugtalanítani.

Beunruhigung, *f.* nyugtalanítás.

Beurlaubung, *f.* engedelmzés.

Beurlaubt, *adj.* engedelmzett.

Beute, *f.* zsákmány, martalék.

Beutmachen, *v. a.* zsákmányolni.

Bewachen, *v. a.* őrizni.

Bewaffnen, *v. a.* fölfegyverkeztetni; — sich, *v. n.* fölfegyverkezni.

Bewaffnetes Volk, *n.* fegyveres nép.

Bewaffnet von Kopf bis zum Fuß, *adj.* tetőtől talpig fegyverbe.

Bewaffnung, *f.* fegyverkezet.

Bewahren, *n.* őrzés

Bewegen, *v. a.* mozdtítani, sich —, *v. n.* mozogni.

Bewegen (sich hinüber), *v. f.* átmozogni.

Beweglich, *adj.* mozogható.
Bewegung, *f.* mozgás; sich in —
 setzen, mozgásba löni.
Bewegung (abnehmende), *f.* csil-
 lapodó mozgás.
Bewegung (gleichförmige), *f.* e-
 gyenlő mozgás.
Bewegung (ungleichförmige), *f.* e-
 gyenetlen mozgás.
Bewegung (zuhnehmende), *f.* gyor-
 sabbodó mozgás.
Bezirk, *m.* megye.
Bis auf den letzten Mann, egy lá-
 big.
Bis auf den letzten Blutstropfen,
 utolsó cseppvérig.
Bitten um seine Entlassung, el-
 bocsátást kérni.
Bivoual, *l.* Beiwache.
Blende, *f.* láternyő.
Blendung auf den Schanzen, *f.*
 vakító a' harczáton.
Bliefütterung, *f.* önfoglalék.
Bleifügel, *f.* ólomgömb.
Blitzfeuer, *n.* csillámtűz.
Blindschuß, *m.* vaklövés.
Blitzrafete, *f.* villámroppentyű.
Blockade, *f.* zárlat, bezárgyá-
 zat.
Blockadecorps, *n.* zárlókar.
Blockhaus, *n.* zárlak, gátház
Blockiren, *v. a.* zárlani, bezár-
 gyázni.
Blockafette, *f.* tuskóalgyutalp.
Blutstrom, *m.* vérözön.
Blutvergießen, *n.* vérengezés,
 vérontás.
Bockbrüde, *f.* kecskeláhhid.
Bockstüd, *n.* bakálgýű.
Bodenfette einer Trommel, *f.* dob-
 fonék.

Bodenfüß der Mörser, *n.* mozsár-
 fenékszöm.
Bodenverstärkung der Canone, *f.*
 álgýűfenékszöm.
Bogen, *m.* iv.
Bogenschuß, *m.* ivlövet.
Bohren der Geschütze, *n.* lövöcs-
 furás.
Bohrmine, *f.* fúrott akna.
Bollwerk, *n.* bástya, fokvár.
Bollwerk (abgesondertes), *n.* kü-
 lönitett bástya.
Bollwerk (flach), *n.* lapos bäs-
 tyá.
Bollwerk (höhl), *n.* üreges bäs-
 tyá.
Bollwerk (massives), *n.* tömeg-
 bástya.
Bollwerk (regelmässiges), *n.* rend-
 szeres bástya.
Bollwerk (volles), *n.* zömök bäs-
 tyá.
Bollwerkspunkt, *m.* bástyaél.
Bollwerksturm, *m.* bástyato-
 ron.
Bollwerkwehr, *f.* bástyavéd.
Bollwerkswinkel, *m.* bástyaszög.
Bolzen, *m.* nyilvessző.
Bombarde, *f.* bombárda.
Bombardement, *n.* bombázat.
Bombardier, *m.* bombász.
Bombardiercorps, *n.* bombász-
 kar.
Bombardiergallotte, *f.* bombana-
 szád.
Bombe, *f.* bomba.
Bombenbrand, *m.* bombacsöte.
Bomben-Canone, *f.* bombaálgýű.
Bombenfest, *adj.* bombamentes.
Bombenfüllen, *n.* bombatöltés.
Bombenhasen, *m.* bombahorog.

Bombentell. *m.* bombaék.
Bombenloch, *n.* bombaszáj.
Bombenwerfen, *n.* bombázás.
Bomben werfen, *v. a.* bombát
 hányni.
Borb, *m.* párkány; über den —
 werfen, párkányon áthányi.
Borbe, *f.* paszomány.
Born, *m.* vizkelet.
Boot, *n.* sajka.
Boyau *m.* védárok' hossza.
Böller, *m.* puffanó.
Böschung, *f.* gáteresz, lejt.
Brandgasse, *f.* tűzköz.
Brandgeschöß, *m.* gyújtólövet.
Brandfugel, *f.* lobjolyó, gyúgo-
 lyó.
Brandlochbede, *f.* gyúlukfödél.
Brandmaschine, *f.* gyújtógép.
Brandpfeil, *n.* gyújtónyil.
Brandrafette, *f.* gyüróppentyü.
Brandröhre, *f.* tűzcsöte.
Brandröhre besappen, *v. n.* befed-
 ni a' tűzcsötét.
Brandröhre (hölzerne), *f.* fagyú-
 töcse.
Brandschäzen, *v. a.* sarczolni.
Brandschabung, *f.* sarcz.
Brandschiff, *n.* gyújtóhajó.
Brandwache, *f.* tűzör, tűzhelyör.
Brandzeug, *m. n.* gyújtalék.
Brav, *adj.* derék.
Breche, *f.* romrés; eine — schie-
 ßen, *v. a.* romrést löni.
Brechpunkt, *m.* törpont.
Bienenschwarm als Kettenfeuer,
m. rajtüz.
Brescbatterie, *f.* réstörő tüzte-
 lep.

Bresche (ersteigbare), *f.* meghágha-
 tó rom.
Bricolschuß, *m.* visszaugrólövés.
Brigade, *f.* dandár.
Brigadadjutant, *m.* dandárségéd.
Brigadier, *m.* dandárnok.
Brustharnisch, *m.* mellpánczél.
Brustriemen, *m.* szügyelő.
Brustriemen am Pferdzeug, *m.* mel-
 ledző.
Brustschild, *n.* mellvas.
Brustwehre, *f.* mellvéd.
Brustwehr abfammen, *v. a.* le-
 bontani a' mellvédet.
Brücke, *f.* hid.
Brücke (feste), *f.* állandó hid.
Brücke (liegende), *f.* repülő hid.
Brücke (hölzerne), *f.* fahid.
Brücken abbrechen, *v. a.* hidat
 szedni.
Brückengeräthe, *pl.* hidkészület.
Brückenkopf, *m.* hidfő.
Brückenschanze, *f.* hidgát.
Brücke schlagen, *v. a.* áthidalni.
Brücke (tragbare), *f.* mozgóhid.
Brücke über den Fluß schlagen, *v. a.*
 behidalni.
Bucht, *f.* öböl.
Bundesarmee, *f.* frigysereg.
Burg, *f.* várlak.
Burgbann, *m.* várkörnyék.
Burgkapelle, *f.* várkapolna.
Burgvertief, *m.* vártömlöcz.
Burgwarte, *f.* vártorony.
Büchsenmacher, *m.* puskamüves.
Bügelriemen, *m.* kengyelzsár.
Bürgerkrieg, *m.* polgárháború.
Bürgermiliz, *f.* polgárhad.
Bürgerwache, *f.* polgárörzet.

C.

- Cadres**, *m.* seregváz.
Casseur, *m.* gyújtóláp.
Caliber, *m.* ür.
Caliberstab, *m.* ürmérő.
Camasche, *f.* szárharisnya.
Camerad, *m.* pajtás.
Cameradschaft, *f.* pajtasság.
Campagne, *f.* hadév.
Campiren, *v. n.* táborozni.
Camuslet, *m.* gözakra.
Canone, *f.* álgú.
Canone (abgeproßte), *f.* leböröczkölt álgú.
Canone auf die Lafette legen, *v. a.* talapítani az álgút.
Canone (eiserne), *f.* vasálgú.
Canone (geschmiedete), *f.* koholt álgú.
Canonen-Batterie, *f.* álgúüteg.
Canonendonner, *m.* álgúdörgés.
Canonengranate, *f.* álgúgránát.
Canonen-Haubtze, *f.* álgútarack.
Canonenfugel, *f.* álgúgolyó.
Canonenpatrone, *f.* álgútöltvény.
Canonenschuß, *m.* álgúlövés.
Canonier, *m.* álgús, pattantyús.
Canoniren, *v. a.* álgúzni.
Cantoniren, *v. a.* szállásolni.
Cantonirung, *f.* katonatanyázás.
Cantonirungsquartier (in Kriegszeit), *n.* megyetanya.
Cantonirungsquartier in Friedenzeit, *n.* megyeszállás.
Capitainlieutenant, *m.* alkapitány (a' gyalogságnál).
- Capitale**, *n.* fővonal.
Capitulation, *f.* alku.
Capitulationsbrief, *m.* alku levél.
Capituliren, *v. n.* alkudni.
Carabiner zu Pferd, lovas karabélyos.
Carosfel, *n.* lovagjáték.
Cartusche, *f.* tokmányka.
Cascané, *f.* aknakút.
Casematte, *f.* várüreg.
Cassation, *f.* tisztségfosztás.
Cassern-Arrest, laktanyafogda.
Casserne, *f.* laktanya.
Cassernenverwalter, *m.* laktanyaügyelő.
Cassernenwache, *f.* laktanyaőr.
Castrametation, *f.* tábortudomány.
Categorie, *f.* rendosztály.
Cavalcade, *f.* lovaglás.
Cavalier, *m.* várhalom.
Cavallerie-Batterie, *f.* lovasüteg.
Cavallerie-General, *m.* lovasgenerál.
Cavallerie-Geschütz, *n.* lovas lövőcse.
Cavallerie-Regiment, *n.* lovas ezred.
Cavallerie (schwere), *f.* nehéz lovaság.
Centrum des Heeres, *n.* közep-had.
Chamade, *f.* megadásjel.
Chargirung, *f.* tüzelés.
Chargirschritt, *m.* tüzlépés.
Charpie, *f.* lépet.
Chaussée, *f.* töltvény, művút.

Chef, *m.* főnök.
Choc, *n.* rohamerő.
Circumvallation, *f.* körtáborlat.
Cisterne, *f.* vízfogó.
Citabelle, *f.* külvár, menedékvár, felvár.
Cocarbe, *f.* tarajka.
Coffre, *m.* tüzszekrény.
Colonne, *f.* csapat, hadoszlop
Colonne (geschlossene), *f.* zá-
 kozott csapat.
Colonnenbrücke, *f.* csapathíd.
Colonnenführer, *m.* csapadve-
 zénd.
Colonnenweise, *adv.* csapaton-
 ként.
Combattant, *adj.* harcolható;
 nicht combattant, *adj.* harcol-
 hatlan.
Commandant, *m.* parancsnok.
Commandirender General, *m.* fő-
 hadi kormányzó.
Commandostab, *m.* parancsbot,
 vezérbot.
Commandowort, *n.* parancsszó.
Commandant des Zeughauses, *m.*
 fegyvertárnagy.
Commisbrod, *n.* katonakenyér.
Commodore, *m.* hajóvezér.
Communication, *f.* közösülés.
Communicationslinie, *f.* közösü-
 lésvonal.
Compagnie, *f.* társulat, század a'
 gyalogságnál
Compagnie-Chef, *m.* társulatső.
Compagnie-Commandant, *m.* tár-
 sulat-parancsnok.
Compagnie-Casse, *f.* társulatköz.
Compagnie (halbe), *f.* fél tár-
 sulat.

Compass, *m.* éjszaktő.
Complet, *adj.* teljes.
Complet Stand, teljes állvány.
Conduit, *f.* viselet.
Conduittiste, *f.* viseletjegyzék.
Congrev'sche Rakete, *f.* congre-
 v-röppentyű.
Conscribirt, *m.* összeirt, ujjonc.
Conscription, *f.* összeírás, had-
 összeírás.
Constabel, *m.* pattantyús.
Continent, *m.* zömökföld, szá-
 razföld.
Contreadmiral, *m.* ellenadmirál.
Contrebatterie, *f.* ellentűztelep.
Contumaz-Anstalt, *f.* veszteglő-
 intézet.
Contumazhaus, vesztegház.
Contumaciren, vesztegleni.
Contumazzeit, *f.* veszteg idő.
Convention, *f.* szegedség.
Cordon, *m.* zárvonat.
Cornet, *m.* zászlóstiszt.
Corporal von Tag, *m.* napos káp-
 lár.
Corporation, *f.* testület.
Corps, *n.* kar.
Corpsarzt, *m.* karorvos.
Corps de Garde, *n.* őrtanya.
Corps (mobiles), *n.* mozgóhad.
Cotoyiren, *v. a.* oldalozni.
Cotoyirung, *f.* oldalozás.
Coup de main, *m.* rögcsapás.
Coup d' Deil, *m.* szemcsapás.
Courtinen-Winkel, *m.* középfal-
 szög.
Crenaur, *m.* lövölukak.
Cul de Sac, *m.* töbör.
Czajke, *f.* csajka.
Czajkist, *m.* csajkász.

Éjáfó, *f.* osákó.

Éjáfóbusch, *m.* Éjáfórosen, osákórózsa.

Éjapfa, *f.* csapka, lengyel főveg.

D.

Damasccener Klinge, *f.* damaskusi penge.

Damm, *m.* töltés.

Dammweg, *m.* töltésút.

Dampfgeschütz, *n.* gőzlövőcs.

Dampfbugel, *f.* gőzgolyó.

Dampfschiff, *n.* gőzös, gőzhajó.

Darauf los! rajta!

Debandade, *f.* szétszórás.

Debouchiren, *v. n.* kitarulni; átszorongani.

Debouchiren, *n.* átszorongás, kitolongság.

Decharge, *f.* közöntüz, seregtüz, egyetemitüz.

Decimiren, *v. a.* tizedelni.

Defel, *m.* tüzfédél.

Defen. *u. a.* takarni.

Decoration, *f.* díszíték.

Defensionslinie, *f.* védvonal.

Defensiv-allianz, *f.* védfrigy.

Defilé, *n.* szorulat.

Defiliren, *elléptetni.*

Defilirung, *f.* elléptetés.

Degarniren, *v. a.* lepárkánylani.

Degen, *m.* kard.

Degenband, *n.* kardbojt.

Degenfläche, *f.* kardlap.

Degenknopf, *m.* kardgomb.

Degenkuppel, *f.* kardszíj.

Degenrücken, *m.* kardfok.

Degenschneide, *f.* kardhüvel.

Degenschneide, *f.* kardél.

Degenspitze, *f.* kardhőgy.

Degenstich, *m.* kardszurás.

Degen (zweischneidiger), *m.* kétélű kard.

Degen zum Hieb und Stoß, *m.* kétkézű kard.

Degradation, *f.* letétel.

Degradiren, *v. a.* lejjebbíteni.

Degradirung, *f.* lejjebbités.

Deich, *m.* gáttöltés.

Deichselpferd, *n.* rudas.

Definen am Geschütz, *álgyűfűl.*

Delogiren, *v. a.* kiverni.

Delogirung, *f.* elriasztás.

Demarcationslinie, *f.* határvonal.

Demastiren, *v. a.* leleplezni.

Demoliren, *v. a.* lerombolni.

Demolirungsmine, *f.* romboló akna.

Demonstration, *f.* tüntetés, cselmozgás.

Demonster-batterie, *f.* romboló tüztelep.

Deploiren, *v. n.* kibonyolódni.

Depot, *n.* rakhely.

Depressions-Lafette, *f.* süppestű álgyűtelep.

Derangiren, *v. a.* szétzavarni.

Desarmiren, *v. a.* lefegyverkeztetni.

Desertion, *f.* szökés, elszökés.

Deserteur, *m.* szökevény.
 Detachirte-Truppen, *pl.* különített had.
 Detail, *n.* részlet.
 Diagonallinie, *f.* rézsuntvonal;
 — *im* Diagonalen schießen, *v. a.* rézsunt löni.
 Dictator, *m.* parancsur.
 Dienen, *v. n.* szolgálni.
 Dienst, *m.* szolgálat.
 Dienstleistung, *f.* szolgálattét.
 Dienstordnung, *f.* hivatalrend.
 Dienstroster, *f.* szolgálatrovat.
 Dienst (schwerer), *m.* nehézszolgálat.
 Dienstzeit, *f.* szolgálatkor.
 Directionslinie, *f.* irányvonal.
 Directionspunkt, *m.* marsiránypont.
 Discretion, *f.* kénykegy.
 Dislociren, *v. a.* széthelyezni.
 Dissolviren, *v. a.* szétosztatni.
 Distanz, *f.* távolköz.
 Distanzpunkt, *m.* távolpont.
 Division, *f.* osztály.
 Divisionščef, *m.* osztályfő.
 Divisions-General, *m.* osztálygenerál.
 Divisionsweise, *adv.* osztályonként.
 Docte, *f.* hajóállás.
 Dolch, *m.* tör.
 Dolch (türkischer), *m.* jatagány.
 Dolman, *m.* dolmány.
 Donjon, *m.* védtorony.
 Doppelflinte, *f.* kettős cső.

Doppelhaufen, *m.* szakályas.
 Doppeltewebette, *f.* kettős végőr.
 Doppelt gewandte Sappe, ketszerfordított gátna.
 Dorn zu den Klafeten, *m.* tüztövis.
 Dragoner, *m.* dragonyos.
 Drathlauf, *m.* sodronycső.
 Drehbrücke, *f.* forgonyhid, forgóhid.
 Drehsappe, *f.* forgonygátna.
 Dringen, *v. a.* nyomulni.
 Dringend, *adj.* szorgos.
 Drucker am Gewehr(schloß), *m.* ravasz a' puskaszerszámon.
 Duellant, *m.* párvívó.
 Dunst der Geschütze, *m.* lövöcsgöz.
 Dupliren, *v. a.* kettőztetni.
 Durchbrechen, *v. a.* áttörni, átrontani.
 Durchfahrt, *f.* átjárás.
 Durchgehen, *v. n.* megszökni.
 Durchmarsch, *m.* átmar.
 Durchmarschiren, *v. n.* átmarsholni.
 Durchschneidpunkt, *m.* átmetszletpont.
 Durchstöbern, *v. a.* kifürkészni.
 Durchstreifen eine Gegend, *v. a.* bekóborlani egy vidéket.
 Durchwaubarer Fluß, *m.* átlábolható folyó.
 Durchwaten, *v. a.* átgázolni.
 Durchziehen, áthuzódni.
 Durchzug, *m.* átmenet.
 Düne Stellung, *f.* vékonyállás.

- Ebbe**, *f.* apály, tengerapály.
Ebene, *f.* sík, térföld, róna, rónaföld.
Ebene (eine weite), *f.* térség, rónaság.
Ebenen, *v. a.* egyenlőzni.
Eckbollwerk, *n.* szögbástya.
Ecke, *f.* szög.
Eckig, *adj.* szögletes.
Eckstein, *m.* szögletkő.
Egge, *f.* harczborona.
Ehre, *f.* becs, becsület.
Ehrenbezeugung, *f.* hadüdv.
Ehrenbogen, *m.* diadalív.
Ehrengewehr, *u.* becsfegyver.
Ehrenlegion, *f.* becslegio.
Ehrenliebe, *f.* becsszeretet.
Ehrensache, *f.* becsdolog.
Ehrensäbel, *m.* diszkard.
Ehrenversorgung, *f.* becs táplálat.
Ehrenwache, *f.* diszörzet.
Ehrenwort, *n.* becsszó.
Ehrenzeichen, *n.* diszjel, becsjel.
Ehrlieh machen, *v. a.* becsesíteni.
Ehrlieh machen, *v. a.* becssteleníteni.
Eiland, *n.* szigecsk.
Eilbefehl, *m.* gyors parancs.
Eilbrief, *m.* sürgöny.
Eile, *f.* gyorsaság; in der Eile, futtában.
Eilends, *adv.* gyorsan, hamar.
Eilmarsch, *m.* gyors mars.
Eindäschern, *v. a.* felperzselni.
Einbohrende Befestigung, *f.* fűrtüzű erősítés.
- Einbrechen**, *v. a.* berontani.
Einbruch, *m.* berontás.
Einbringen, *v. a.* benyomulni.
Eindruck, *m.* benyomás, beto-
 longás.
Eindupstren, *v. a.* (die Rotten),
 bekettőzni a' sorokat.
Einfacher Lauf, *m.* egyes cső.
Einfache Mine, *f.* egyszerű ak-
 na.
Einfache Sappe, *f.* egyszerű gát-
 na.
Einfallswinkel, *m.* sugárszög.
Einfassung der Minengänge, *f.*
 aknakorlát.
Einfassungsgallerie, *f.* körkor-
 lát.
Eingang des Engpasse, *m.* szo-
 rulat' nyitja.
Eingraben, *v. a.* beárkolni.
Eingraben (stch), *v. n.* befúrni ma-
 gát.
Einhaufen, *v. a.* bevágni.
Einigfeit, *f.* egyetértés.
Einsagen (schreden), *v. a.* meg-
 rettenteni.
Einkleidung, *f.* felöltöztetés.
Einlaufen (in den Hafen), *v. n.*
 behajózni.
Einlegen der Rasen der Breite nach,
n. hantlapozás.
Einlefern, *v. a.* beszállítani.
Einmarschiren, *v. n.* bemarsolni.
Einmauern, *v. a.* befalazni.
Einmündung eines Flusses, *f.* viz-
 torkolat.

- Einmüthig**, *adj.* egy szívvvel 's lélekkel.
Einnehmen (einen Posten), *v. a.* őrst foglalni.
Einquartiren, *v. a.* beszállítani, szállásolni.
Einquartiren (sich), *v. n.* beszállni.
Einquartirung, *f.* beszállásozás.
Einreihen, *v. a.* besorozni.
Einrücken, *v. n.* beérkezni.
Einrückung, *f.* beérkezés.
Einsattelung des Gebirgszuges, *f.* horhos.
Einschiffen (sich), *v. n.* hajóra szállni.
Einschiffung, *f.* hajóra szállás.
Einschießen, *z. B.* eine Festung. *v. a.* körülfogni, körülvenni, bekeríteni, *p. o. a'* várát.
Einschließung einer Festung, *f.* körülfogása egy várnak.
Einschneiden der Schießarten, *n.* lövőrésítés.
Einspannig, *adj.* egyfogatu.
Einsperrung, *f.* bezáratás.
Einstürmen, *v. a.* berohanni,
Einstürmen, *n.* beroham.
Einsturz, *m.* beomlás, betódulás.
Einstürzen, *v. n.* berohanni.
Einteilung, *f.* elosztás, részletezés.
Eintreffen, *v. n.* odaérni.
Einverleibung, *f.* összesítés.
Einzäumung, *f.* besövényezés.
Einzug, *m.* bemenet.
Eisbock, *m.* jégzúzó.
Elevationswinkel, *m.* fölemelti szög.
Embaucher, *m.* csábító.
Emblée, *f.* robaj, reátörés.
Embucade, *f.* csel.
- Empören** (sich), *v. n.* felzendülni.
Empörung, *f.* zendülés, fellázadás.
En debandade, *adv.* szétszórodva.
En echelon, *adv.* lépcsőnként.
Endgeschwindigkeit, *f.* véggyorsaság.
Enfilade, *f.* tűzoldal.
Enfilirbatterie, *f.* hosszant lövő telep.
Enge, *f.* szoros, szorosút, in die Enge treiben, *v. a.* sarokba szorítani.
Enger Paß, *m.* szoros köz.
Enger Weg, *m.* szorosút.
Enterhaken (an Bord eines Schiffes werfen), *v. a.* csáklát hanyítani.
Entern, *n.* csáklázat.
Entern (ein Schiff), *v. a.* hajót szigonyozni, csáklázni.
Entgegengehen, *v. n.* ellenemenni.
Entgegensein, *v. n.* ellenkezés.
Entgegenstellen, *v. a.* ellenállani.
Entgehen, *v. n.* elillantani.
Entladen, *v. a.* kitüzelni.
Entlaufen, *v. n.* elszökni.
Entmasten, *v. a.* leárbocozni.
Entronnen, *adj.* eliramló.
Entsaz, *m.* felmentő sereg.
Entscheidende Schlacht, *f.* elválasztó ütközet.
Entsehung, *f.* felszabadulás a megtáborlat alól.
Entvölkern, *v. a.* népteleníteni.
Entwaffnen, *v. a.* lefegyverkeztetni.
Entwaffnung, *f.* lefegyverkeztetés, fegyvertelenítés.

- Entwerfen, *v. a.* tervezni.
 Entwickeln (sich), *v. n.* fejlődni, kifejlődni.
 Entwickeln (sich allmählig) *v. fr.* fejledezni.
 Entwicklung, *f.* fejlődés.
 Entwurf, *m.* előrajz, terv.
 Entzweien, *v. a.* összeháborítani; sich entzweien, *v. n.* összeháborodni.
 Epaulette, *f.* vállrojt.
 Erbeuten, *v. a.* kizsákmányolni.
 Erdbohrer, *m.* földfuró.
 Erdröhnen, *v. n.* megdördülni.
 Erdschaber, *m.* aknaásó.
 Erdschnuffel, *f.* ásókapa.
 Erdspeige, *f.* földcsúcs.
 Erdsturz, *m.* földrom.
 Erdverschanzung, *f.* földvár.
 Erfechten, *v. a.* kiküzdeni.
 Ergänzen, *v. a.* egészíteni, kiegészíteni.
 Ergänzungstruppe, *f.* pótlékhad, kiegészítő had.
 Ergeben (die Festung), *v. a.* feladni a' várat.
 Erhabenheit der Erde, *f.* domborúság.
 Erhöhungs-quartier, *n.* pihenőtanya.
 Erkämpfen, *v. a.* kivívni.
 Erklettern, *v. a.* megmászni.
 Erskhnet (sich), *v. n.* merészkedik.
 Ermuntern, *v. a.* fölkedvitni.
 Ermüthigen, *v. a.* megbátorítani.
 Eroberer, *m.* hódító.
 Erobern, *v. a.* elfoglalni; das Erobern, elfoglalás.
 Eroberung, *f.* megvétel.
 Eröffnen (den Feldzug), *v. a.* hadjáratot megkezdeni.
 Eröffnung der Laufgräben, *f.* megnyitása a' futóárkoknak, vivárkok' megnyitása.
 Erpressen, *v. a.* zsarolni; das Erpressen, zsarolás.
 Erretten, *v. a.* megmenteni.
 Errichten, *v. a.* felállítani, ujanítani.
 Erfaß, *m.* pótlék.
 Erschießen, *v. a.* halálra löni.
 Erschröcken, *v. a.* riasztani, megmententeni.
 Erschreckend machen, *v. n.* megmententeni.
 Erschüttern, *v. a.* megrendíteni.
 Erschütterung, *f.* megrendülés.
 Erschütterung, welche der Lafette eines Geschüßes beim Abfeuern leidet, *f.* megrezzenés.
 Erschütterungskreis, *m.* megrázott kör.
 Erschütterungskreis einer Mine, *m.* rengéskör, aknarázkör.
 Erstechen, *v. a.* halálra döfni.
 Ersteigbare Drefche, *f.* meghágható rom.
 Ersteigen, *v. a.* meghágni.
 Erstreiten, *v. a.* kiküzdeni.
 Erstürmen, *v. a.* rohanyozni.
 Ertönen, *v. n.* megzendülni.
 Escadron, *m.* lovasszákad.
 Escadrons-Mittmeister, *m.* százados kapitány.
 Esplanade, *f.* vartér.
 Esprit de Corps, *m.* karszellem.
 Estropirt, *adj.* megcsönkült.
 Etappe, *f.* táp,
 Etappenportion, *f.* tápalafa.
 Etappenstation, *f.* táptanya.

Exerciren, *n.* gyakorlat.
 Exercirha, *s, n.* gyakorlólház.
 Exercirplatz, *m.* gyakorlótér.
 Expediren, *v. a.* elküldeni.
 Expedition, *f.* táborküldés.

Extraposten, *pl.* különörsök.
 Erziehungsbaus, *n.* nevelőláz'
 nevelőintézet.
 Erziehungsfnab, *m.* nevendék.

Factisch, *adv.* tetteleg.
 Baden des Flußes, *m.* viz' sodra.
 Fahne, *f.* zászló.
 Fahnenfutter, *n.* zászlótok.
 Fahnen oder Standarwacheposten,
pl. zászlóörs.
 Fahnenrotte, *f.* zászlósor.
 Fahnenchwung, *m.* zászlólebegés.
 Fahnenstange, *f.* zászlónyél.
 Fahnenweiße, *f.* zászlószentelés.
 Fahnenzug, *m.* zászlószakasz.
 Fährrieh, *m.* zászlótartó.
 Fahrbaht, *adj.* járható.
 Föhre, *f.* komp.
 Fahren auf Kapperei, *v. n.* ka-
 lózkodni.
 Fahrwasser, *n.* hajózható viz.
 Fahrweg, *m.* szekerút.
 Fahrzeug auf den Sand setzen, *v. a.*
 porondra verni a' hajót.
 Fallbrücke, *f.* hullóhid.
 Fallgitter, *n.* hullórostély, véd-
 rács.
 Füllen das Bajonet, *v. a.* szuronyt
 szegzeni. Füllt das Bajonet!
 szuronyt! (Commandowort).
 Fallthüre, *f.* csapóajtó.
 Fangdamm, *m.* rekeszgát.
 Faszine, *f.* pözs, ágnyaláb.
 Faszinenbank, *f.* pözspad.

Faschinenbatterie, *f.* pözstüztelep.
 Faßbrücke, *f.* hordóhid.
 Fectbahn, *m.* vivópálya.
 Fectboden, *m.* vivóhely.
 Fectdegen, *m.* vivókard.
 Fecten, *v. a.* vivni; das Fecten,
n. vivás.
 Fectend, *adj.* vivó.
 Fecterstreit, *m.* vivófogás.
 Fectersprung, *m.* vivószökés.
 Fecthandschuh, *m.* vivókeztü.
 Fectkunst, *f.* vivómestorség.
 Fectmeister, *m.* vivómester.
 Fectschule, *f.* vitanoda.
 Federbusch, *m.* forgó.
 Federschraube, *f.* rugonycsavar.
 Federspanner, *m.* rugonyfeszítő.
 Fehlgeschlagene Unternehmung, *f.*
 dugába dölt merénylet.
 Fehlschuß, *m.* hiblövés.
 Fehlstos, *m.* hibszurás.
 Fehlstreich, *m.* hibcsiny.
 Feig, *adj.* gyáva, félénk.
 Feigheit, *f.* gyávaság, félénk-
 ség.
 Feigherzig, *adj.* nyúl szívű.
 Feind, *m.* ellenség; auf den Feind
 stoßen, *v. n.* ellenségre bukni.
 Feind bestegen, *v. a.* legyözni az
 ellenséget; dem Feinde eine Falle

- legen, *v. a.* csalt vetni az ellenségnek; den Feind verjagen, *v. a.* elüzni az ellenséget; durch den Feind brechen, *v. a.* átrontani az ellenségen; durch den Feind sich hauen, *v. n.* átvágni magát az ellenségen.
- Feind (der besiegte), megvert ellenség.
- Feindlich, *adj.* ellenséges.
- Feindseligkeit, *f.* ellenségeskedés.
- Feld, *n.* mező, harczmező; ins Feld ziehen, *v. n.* táborba szállni.
- Feld, ober Lager betreffend, *adv.* tábori.
- Feld der Ehre, *n.* becsmező.
- Feldabbachung, *f.* lehajlat.
- Feldapothek, *f.* hadgyógyszertár.
- Feldarzt, *m.* hadsebész.
- Feldbäcker, *m.* táborsütő.
- Feldbatterie, *f.* táboriüteg.
- Feldbefestigung, *f.* mezővár, táborerősítés.
- Feld behaupten, *v. n.* csatatért tartani.
- Feldbett, *n.* táborágy.
- Feldbinde, *f.* had.öv, táboröv.
- Feld (ein freies), *n.* természet.
- Feldflasche, *f.* csutora, kulacs.
- Feldgeschrei, *n.* harczriadás.
- Feldhaufe, *f.* táborbaltá.
- Feldherr, *m.* hadvezér, hadur, táborfő.
- Feldherrlich, *adj.* vezéri.
- Feldjäger, *m.* hadvadász, harczvadász.
- Feldkanzelei, *f.* hadiroda.
- Feldlafette, *f.* tábori álgyútalp.
- Feldmanöver, *n.* hadgyakorlat.
- Feldmarschal, *m.* tábornagy.
- Feldmarschalllieutenant, *m.* altábornagy.
- Feldmuster, *f.* táborzenge.
- Feldpater, *m.* táboripap.
- Feldschlacht, *f.* térütközet.
- Feldschlange, *f.* sugárálgú.
- Feldschmiede, *f.* tárvinnye.
- Feldspital, *n.* táborkórház.
- Feldspital (das kleine), *n.* járkórház.
- Feldstück, *n.* táborlövöcs.
- Feldtrompete, *f.* tárogató.
- Feldtrompeter, *m.* tárogató.
- Feldwache, *f.* őrfő, táborzem.
- Feldwebel, *m.* őrnök.
- Feldweg, *m.* gyeput.
- Feldzeug, *n.* hadszer.
- Feldzeugamt, *n.* hadszerhivatal.
- Feldzeugmeister, *m.* hadszernagy.
- Feldzug, *m.* hadjárat, táborjárás, táborozás.
- Feldzug eröffnen, *v. n.* hadjáratot megkezdeni.
- Feldbank, *f.* sziklatalaj.
- Felsenbatterie, *f.* sziklatüztelep.
- Felsengegend, *f.* sziklásvidék.
- Felsenhöhle, *f.* sziklaüreg.
- Felsenkamm eines Bergzuges, *m.* sziklataraj.
- Felsenrücken, *m.* sziklahát.
- Felsenwand, *m.* sziklafal.
- Felsticht, *adj.* sziklás.
- Fernrohr, *n.* távcső.
- Fertig! kész! (Commandowort).
- Festung, *f.* vár; in eine Festung mit Gebäud einziehen, *v. n.* behordozkodni egy várba; die Festung ergeben, *v. n.* feladni a' várat.
- Festungsd, *n.* várszög.

- Festungsartillerie, *f.* vártüzérség.
 Festungsbatterie, *f.* vártüztelep.
 Festungsbau, *f.* várépítés.
 Festungsbewohner, *m.* várlakos.
 Festungsbezirk, *m.* vármegye.
 Festungscommandant, *m.* várnagy.
 Festungsgraben, *m.* várárok.
 Festungsgouverneur, *m.* várkormányzó.
 Festungsmauer, *f.* várfal.
 Festungsthor, *n.* várkapu.
 Festungswerk, *n.* vármű; Festungswerk beschütigen, *v. a.* várművet rombolni.
 Festungswiesen, *m.* vármező.
 Feuer, *n.* tűz.
 Feuer! tüzet! (Commandowort.)
 Feueranstalt, *f.* tüzoltóintézet.
 Feuereimer, *m.* tüzcsöbör.
 Feuereinstellen, *n.* tüzszüntetés.
 Feuerfest, *adj.* tüzálló, tüzmentes.
 Feuergefahr, *f.* tüzvész.
 Feuergewehr, *n.* tüzfegyver.
 Feuerkugel, *f.* tüzgömb.
 Feuerlanze, *f.* tüzgerely.
 Feuerlärm, *m.* tüzria.
 Feuer (lebhaftes), *n.* éléktűz.
 Feuerlinie, *f.* tüzvonal.
 Feuerlöcher, *m.* tüzoltó.
 Feuerlöschordnung, *f.* tüzszabály.
 Feuermauer, *f.* tüzfal.
 Feuern, *v. a.* tüzelni.
 Feuerpfanne, *f.* tüzbogrács.
 Feuerpfeil, *n.* tüznyil.
 Feuer (raasterendes), *n.* sodrótűz.
 Feuerrohr, *n.* tüzcső.
 Feuerspitze, *f.* tüzfecskendő.
 Feuerstätte, *f.* tüzhely a' táborban.
 Feuerstein, *m.* koha.
 Feuerstoff, *m.* tüzanyag.
- Feuert! tüzelj! (Commandowort).
 Feuertonne, *f.* tüzkád.
 Feuertopf, *m.* tüzsupor.
 Feuerwerk, *n.* tüzmív.
 Feuerwerker, *m.* tüzmivész.
 Feuer (zerstreutes), *n.* czikatűz.
 Feuerlicher Aufzug des Militärs, *m.* diszhadmenet.
 Feuertlichkeit, *f.* ünnepegy.
 Filzhüte, *f.* nemez-sátor.
 Filzmantel, *m.* nemez-köpeny.
 Finte, *f.* vivócsel.
 Flächeninhalt, *m.* térnagyság.
 Flächenmessung, *f.* térmérés.
 Fladdermine, *f.* pattogó akna.
 Flagge, *f.* hajózászló.
 Flagge aufstecken, *v. a.* lobogót kitűzni.
 Flanke, *l.* Flanke.
 Flankendeckung, *f.* oldaléktámasz.
 Flankenfeuer, *n.* oldaléktűz.
 Flankenmarsch, *m.* oldalmars.
 Flankenwinkel, *m.* oldalszög.
 Flankenwirkung, *f.* oldalhatás.
 Flanken der Vorposten, *pl.* végoldalékok.
 Flankiren, *v. a.* oldalozni.
 Flankierbatterie, *f.* oldalgó tüztelep.
 Flanke, *f.* oldalék.
 Flanke (hintere), *f.* utóoldal.
 Flanke (linke), *f.* baloldalék.
 Flechtwerk, *n.* sövénygát.
 Fleischportion, *f.* húsadag.
 Fleische, *f.* szöggát.
 Fliehen (ansfangen), *v. a.* futamlani.
 Flinte, *f.* puska.
 Flintenkugel, *f.* puskagolyó.
 Flintenlauf, *m.* puskacső.

Flintenschaſt, *m.* puskaagy.
 Flintenſchießen, *n.* puskázás.
 Flintenſchloß, *n.* puskaszerszám.
 Flintenſchuß, *m.* puskalövés.
 Flintenſtein, *m.* tűzkő.
 Floß, *n.* tutaj-
 Floßbrücke, *f.* tutajhid, szállhid.
 Flotte, *f.* hajóſereg, hajóhad.
 Flößberg, *m.* telephegy.
 Flucht, *futam*; in die Flucht ſchla-
 gen, *v. a.* futamítani; in die
 Flucht jagen, *v. a.* megfutamítani.
 Flucht ergreifen, *v. n.* megfutam-
 lani.
 Flüchtten, *v. n.* futni, ſzaladni.
 Flüchtigt, *adj.* megfutamlott.
 Flugkraft, *f.* röperő.
 Fluglinie, *f.* röpvonal.
 Flugmaſchine, *f.* röperőmű.
 Flugſand, *m.* futóhomok, si-
 ványhomok.
 Flur, *f.* sikmező.
 Fluß, *m.* folyó, folyóvíz.
 Fluß, der einen Kahn trägt, *m.*
 csajkázható folyó.
 Fluß (kleiner), *m.* folyány.
 Fluß (ein durchwatbarer), *m.* át-
 lábolható folyó.
 Fluß (ein reißenber), *m.* sebes fo-
 lyó.
 Fluß (ein ſchiffbarer), *m.* hajókáz-
 ható folyó.
 Fluß (ein tiefer), *m.* mély folyó.
 Flußarm, *m.* folyóág.
 Flußbett, *n.* vizágy, meder, fo-
 lyamágy.
 Fluth, *f.* özön.
 Fluthen, *v. n.* özönlenni.
 Flügel, *m.* szárny; der rechte,
 jobb—; der linke Flügel, bal
 szárny.

Flügel der Truppe, *m.* had-
 szárny.
 Flügel einer Armée, *m.* sereg-
 szárny.
 Flügeladjutant, *m.* szárnysegéd.
 Flügelmann, *m.* szárnylegény.
 Formiren, *v. a.* alakítani.
 Formirung, *f.* alakítás.
 Forst, *m.* pagony.
 Fort, *m.* várads.
 Fortgaloppiren, *v. n.* elnyargalni.
 Fortjagen, *v. a.* elriasztani.
 Fortkommen, *v. n.* előbbrelépni.
 Fortlaufen, *v. n.* elfutamlani.
 Fortreiten, *v. n.* ellovagolni.
 Fortſchiffen, *v. n.* elhajózni.
 Fortſegeln, *v. n.* elvitorlázni.
 Forttreiben, *v. a.* elűzni.
 Fortziehen, *v. n.* elvonulni.
 Fourage, *f.* takarmány, lótáp.
 Fourage (grüne), zöldtakarmány.
 Fouragiren, *v. n.* takarmányoz-
 ni.
 Fouragirungs-Quartiere, *pl.* ta-
 karmányzó tanyák.
 Fourier, *m.* számoló.
 Fracht, *f.* rak, rakteher.
 Frachtschiff, *n.* terehajó.
 Frachtwagen, *m.* rakszekér.
 Freudenschuß, *m.* örömlövés.
 Freybataillon, *n.* szabad zászló-
 alj.
 Freybeuter, *m.* szabadon zsák-
 mányzó.
 Freybrief, *m.* szabadlevél.
 Freycorps, *n.* szabadhad.
 Freyreiter, *m.* futár.
 Freywerber, *m.* szabadhadász.
 Freywillig, *m.* önkénytes.
 Friede, *m.* béke.
 Friedensbruch, *m.* békesértés.

Friedensfest, *n.* békeünnep.
 Friedensfuß, *m.* békeláb.
 Friedensschluß, *m.* békekötés.
 Friedensschuß, *m.* béketűz.
 Friedensstörer, *m.* békerontó.
 Friedensunterhandlung, *f.* béke-
 alkudozás.
 Fronte, *f.* arcvonal; in Front
 angreifen, *v. a.* arczultámadni.
 Front! arcvonal! (Commando-
 wort.)
 Frontalverteidigung, *f.* arczvé-
 delem.
 Frontveränderung, *f.* arcvonal-
 változat.
 Fucheln, *v. a.* kardlapozni.
 Fuhrweg, *m.* szekérút.
 Fuhrwerk, *n.* hajtmű.
 Fuhrwesen, *n.* szekerezés.
 Fuhrwesen-Mannschaft, *f.* sze-
 kerözők.
 Furte, *f.* gázló.
 Furtenübergang, *m.* gázlat.

Fusilier, *m.* puskás.
 Fuß, láb; zu Fuß gehen, *v. n.*
 gyalogolni.
 Fuß des Berges, *m.* hegytő.
 Fußbank auf den Festungswällen,
f. padló.
 Fußsteig, *m.* ösvény.
 Fußtritt, *m.* nyom.
 Fußvolk, *n.* gyaloghad.
 Fußweg, *m.* gyalogút.
 Futter, *n.* abrak; bélés.
 Futteral, *n.* burok.
 Futtermauer, *f.* bélsfal.
 Futtersack, *m.* abrakos zsák.
 Futerschwinge, *f.* abrakkosár.
 Futersieb, *m.* abrakrosta.
 Futterstroh, *n.* takarmányszalma.
 Futtertrog, *m.* zabló.
 Futtertornister, *m.* abraktorba.
 Führer, *m.* zászlóhordó.
 Füllung, *f.* tömedék.
 Fünfsäck, *n.* ötszög.
 Füttern mit Haber, *v. a.* zabolni.

Gabarre, *f.* gabarra.
 Gabelflinte, *f.* horgospuska.
 Gabelwagen, *m.* taligaszekér.
 Gage, *f.* hópénz.
 Galafleid, *n.* diszruha.
 Galeere, *f.* gálya.
 Galeerenanfer, *m.* gályahorgony.
 Galeeren-Capitaine, *m.* gályanagy.
 Galiote, *f.* galóta.
 Galopp, *m.* vágta, vágatás;
 im gestreckten Galopp, sebesvág-
 talva.
 Galopp (ein kurzer), rövid vágta.

Galoppiren, *v. n.* nyargalni,
 vágatni.
 Gangbares Terrain, *n.* járható
 földtér.
 Garde, *f.* őrhad.
 Garnison, *f.* őrsereg.
 Garnisons-Bataillon, *n.* várzász-
 lóalj.
 Garnisonssoldat, *m.* várkatona.
 Gassenlaufen, *n.* vesszőfutás;
 — *v. n.* vesszőt futni.
 Gatterthor, *n.* rácskapu.

Geleitbrief, *m.* védőtlevél.
 Gemeiner, *m.* közvitéz.
 Genésd'arme, *m.* rendőr, hadrend-
 űr.
 General, *m.* vezér, generál.
 Generaladjutant, *m.* vezérsegéd.
 General-Commando, *n.* főhadi
 kormányzék.
 General der Cavallerie, *m.* lovas-
 ság' vezére.
 General der Commandirende, *m.*
 főhadi kormányzó.
 Generalingenieur, *m.* várnokve-
 zér.
 Generalissimus, *m.* nagyszóvezér,
 legfőbbvezér.
 Generalität, *f.* generálság, had-
 vezérkar, hadvezérség.
 Generallieutenant, *m.* alhadve-
 zér.
 Generalmajor *m.* generálörnagy,
 vezérörnagy.
 Generalmarsch, *m.* nagyriadal.
 Generalmarsch schlagen, *v. a.* köz-
 riadalt ütni.
 Generalquartiermeister, *m.* tábor-
 nok.
 Generalquartiermeisterstab, *m.* tá-
 bornoki test.
 Generalbefehl, *m.* vezérparancs.
 Generalstab, *m.* generálkar, ve-
 zérkar.
 Geniecorps, *n.* várnoktest.
 Genieofficier, *m.* várnoktiszt.
 Gepäck, *n.* málha.
 Gepanzerter, *adj.* vértés.
 Gerad' aus! egyenest! (Com-
 mandowort.)
 Gerade Bertheidigung, *f.* egyenes
 védelem.

Gerathen (an einander), *v. n.* ösz-
 szecsapni.
 Gerathen (in Bestürzung), *v. n.*
 megzavarodni.
 Geschäfftyl, *m.* tisztitoll.
 Geschütz, *n.* pattantyú, lövőcse.
 Geschütz (das schwere), nehéz lö-
 vőcse.
 Geschütz ausflammen, kilángítani
 a' lövőcsőt.
 Geschütze (auf den nicht angegriffe-
 nen Werken), *pl.* bántalan lö-
 vőcsők.
 Geschütze (auf den Werken, welche
 bei einer Belagerung angegrif-
 fen werden), *pl.* védelmi lövő-
 csők.
 Geschütz in die Schießscharre brin-
 gen, *v. a.* álgút a' lőrésbe
 vonni.
 Geschütz unbrauchbar zu machen,
 lövőcsőt rombolni.
 Geschwader, *n.* hajócsapat.
 Geschwindigkeit, der abgeschossenen
 Projectile, *f.* gyorsasága a' ki-
 lött löketnek.
 Geschwindigkeit (beschleunigte), *f.*
 hamarított gyorsaság.
 Geschwindigkeit (verminderte), *f.*
 gyengült gyorsaság.
 Gesente Batterie, *f.* süllesztett *v.*
 süppesztett tüztelep.
 Gesichtslinie, *f.* látvonal, szem-
 vonal.
 Gesichtspunkt, *m.* látpont, szem-
 pont.
 Gesichtswinkel, *m.* látszög.
 Gestade, *n.* vizpart, mart.
 Getöse, *n.* zaj, robaj, csataj.
 Gewehr auseinander legen, *v. a.*
 szétszedni a' fegyvert.

Gewehre in Piramide stellen, *v. a.*
 gulát rakni.
 Gewehr heraus! fogyverbe! (Com-
 mandowort).
 Gewehrrolbe, *f.* puskatusa.
 Gewehrmantel, *m.* fegyversátor.
 Gewehrpatrone, *f.* puskatöltés.
 Gewehrpiramide, *f.* fegyvergula.
 Gewehrriemen, *m.* fegyverszija.
 Gewehrsmithede, *f.* csiszárház.
 Giebel, *m.* ormó.
 Gipfel, *m.* tető.
 Glacié, *n.* vársíkam.
 Gleiches Terrain, *n.* egyenlő föld-
 tér.
 Gleichförmige Bewegung, *f.* egyen-
 lő mozgás.
 Gleichlaufend, *adj.* közegyenés.
 Gleichseitig, *adj.* egyenoldalú.
 Gleitscher, *m.* jégdúc.
 Gliederfeuer, *n.* sortüzelés, rend-
 tűz.
 Glieder öffnen, *v. a.* rendet nyit-
 ni.
 Gliederweise, *adv.* rendenként.
 Gnade des Siegers, *f.* győző
 kegy.
 Gnadengehalt, *m.* kegyelemdíj.
 Graben, *m.* árok; mit einem
 Graben umgeben, *v. a.* kö-
 rülárkolni.
 Graben (der morastige), *m.* mo-
 csárárok.
 Grabenfutter, *n.* árokbélés.
 Grabenwinkel, *m.* árokszög.
 Granate, *f.* gránát.
 Granatier, *m.* gránátos.
 Granatier-Milze, *f.* gránátsü-
 veg.
 Granathagel, *f.* gránátraj.
 Granattanone, *f.* gránátálgyű.

Granatfugel, *f.* gránátgömb.
 Granatstück, *n.* gránátaraczk.
 Granattraube, *f.* gránátfürt.
 Granat werfen, *v. a.* gránát hány-
 ni.
 Gränte austreten, *v. a.* elme-
 gyézni, határt tüzni.
 Grabant, *f.* füvesláp.
 Gratislöhnung, *f.* ingyen zsold.
 Greniher, *m.* határnok, határőr.
 Grenzbestigung, *f.* határerősít-
 tés.
 Grenzbezeichnung, *f.* határjegy.
 Grenzcommandant, *m.* határnagy.
 Grenzen, *f. pl.* végek.
 Grenzfestung, *f.* végvár.
 Grenzhause, *n.* határház.
 Grenzhügel, *m.* határhalom.
 Grenzlinie, *f.* határszél.
 Grenzort, *m.* véghely.
 Grenzposten, *m.* végörs.
 Grenzregiment, *n.* határvédez-
 red.
 Grenzfäule, *f.* határoszlop.
 Grenzfloß, *n.* határvár.
 Grenztreitigkeiten, *f.* határvillon-
 gás.
 Grenzwache, *f.* határőr.
 Grenzweg, *m.* határút.
 Grenzwehre, *f.* határvéd.
 Griechisches Feuer, *n.* görögtűz.
 Griffbügel am Feuergewehr, sá-
 torkanyar.
 Griffbügelsschraube, *f.* sátorosa-
 var.
 Groß d' Armée, serozöm.
 Grund, *m.* fenék, fenéklap; zu
 Grunde gehen, *v. n.* tönkre jut-
 ni; zu Grunde richten, *v. a.*
 tönkre verni.

Grund (ein sumpfiger), *m.* tur-
jány.
Grundmauer, *f.* alapfal.

Grundriß, *m.* alaprajz.
Gruppe, *f.* csoportozat.
Gürtel, *m.* öv.

S.

Habt Acht! Agyelj! Agyelem!
(Commandowort.)

Hadern, *v. n.* ellenkedni.

Hafen, *m.* kikötő, rév.

Hafendamm, *m.* révgát.

Hafenstadt, *f.* réváros.

Hagelschuß, *m.* záporlövés.

Hahn auf die Flinte, *m.* puska-
sárkány.

Hahn aufziehen, *v. a.* sárkányt
húzni.

Hahn auf die Arme! fegyvert
ölbe! (Commandowort.)

Hahn in die Ruhe! nyugra! sár-
kányt nyugba! (Commando-
wort.)

Hahnmaul an den Gewehrschloß,
n. sárkányorr.

Hahnschraube, *f.* sárkánycsa-
var.

Hain, *m.* liget.

Halblinks! félbalra! (Commando-
wort.)

Halbrechts! féljobbra! (Com-
mandowort.)

Halbbrigade, *f.* féldandár.

Halfte des Weges, *f.* útfél.

Halfte eines Zuges, *f.* félsza-
kasz.

Halfter, *f.* kantár.

Halfterleine, *f.* pányvakötél.

Halb, *m.* nyak; über Halb und
Kopf, *adj.* nyakra före.

Halbinsel, *f.* nyakcsatló.

Halbinselstreich, nyakfodor.

Halbschlur, *m.* nyakfátyol.

Halten (sich), *v. n.* védelmileg az
ütközetet kiállani.

Halt — Front! megállj — ar-
czot! (Commandowort.)

Handbuch, *n.* kézikönyv.

Handeisen, *n.* kézvas.

Handgeld, *n.* kézpénz.

Handgemein werden, *v. n.* csa-
tázva összekeveredni.

Handgemenge, *n.* kéztusa.

Handgranate, *f.* kézgránát.

Handgriff, *m.* kézfogás.

Handhaxe, *f.* szekercze.

Handlanger, *m.* kézzeldolgos.

Handpferd, *n.* vezetőkló.

Handruber, *m.* kézevedző.

Handschlag, *m.* marok-csapás,
taps.

Handstreich, *m.* hadi csin.

Handvoll, *adj.* maroknyi.

Handwerker, *m.* kézműves.

Hangematte, *f.* függágy, függöny-
ágy.

Handelschiff, *n.* kalmárhajó.

Handlung, *f.* tét, tény; kereske-
dés.

Harnisch, *m.* fegyverderék.

Hartmüdig, *adj.* keményszájú.
 Hartnäsig, *adj.* nyakas.
 Haubiße, *f.* taraczk.
 Haubißen-Batterie, *f.* taraczk-
 üteg.
 Haubitgranate, *f.* taraczkgránát.
 Haubitplafette, *f.* taraczkalp.
 Hauptarmée, *f.* nagysereg, fő-
 sereg.
 Hauptcorps, *n.* főhadkar.
 Hauptfestung, *f.* főerősség.
 Hauptgestell, *n.* kantárfej.
 Hauptmann, *m.* kapitány.
 Hauptquartier, *n.* főtanya.
 Hauptquartier des General en Chef,
n. nagytanya, a' főhadvezér'
 szállása.
 Hauptquartier eines Armée-corps,
n. főtanya (a' hadvezér' szál-
 lása).
 Haupttrunde, *f.* főkerengör.
 Hauptschlacht, *f.* nagyütközet.
 Hauptstraße, *f.* nagyút.
 Hauptsturm, *m.* főroham.
 Hauptwache, *m.* nagyőr.
 Hauptwerke in einer Festung, *pl.*
 fővármű.
 Hautboist, *m.* zenész.
 Hauwaffe, *f.* vágfegyver.
 Hebel (beim Geschütze), *m.* emel-
 cső.
 Heide, *f.* sövény.
 Heide (lebendige), eleven sövény.
 Heer, *n.* tábor, hadsereg; das
 stehende Heer, állandó hadse-
 reg.
 Heerführer, *m.* hadfőnök.
 Heergeräth, *n.* táborszer.
 Heerstraße, *f.* nagyút.
 Heide, *f.* puszta.
 Held, *m.* hős.

Helbengeist, *m.* hőszellem.
 Helbentlieb, *n.* hősdal.
 Helbenmüthig, *adj.* hősi.
 Helbmüthig, *adv.* bajnokilag.
 Helbenthat, *f.* hőstét.
 Helfen, *v. a.* segílni.
 Helfer, *m.* segítő.
 Hellearbe, *f.* dárdabárd.
 Helm, *m.* sisak.
 Helmbinde, *f.* sisakkötő.
 Helmfamm, *m.* sisaktaréj.
 Helmschmuck, *m.* sisakdísz.
 Hemmkell, *m.* támaszék.
 Hengt Spiel an Riemen! dobot
 szíjra! (Commandowort).
 Herabrollen, *v. a.* legördülni.
 Herab'schießen, *v. a.* leledőzni.
 Heransprengen, *v. n.* eléugratni.
 Herausbrechen, *v. n.* kitörni.
 Herausfordern, *v. a.* kihívni, fel-
 hívni.
 Herausshauen (sich), *v. n.* kivág-
 ni magát.
 Heraus'schießen, *v. a.* kilőni.
 Herausstreiben, *v. a.* kiűzni.
 Herfallen (über einen), *v. a.* rajta
 ütni.
 Heroisch, *adv.* hősilög.
 Herumbalgen (sich), *v. n.* küzköd-
 ni.
 Herumbalfen (sich), *v. n.* csata-
 rázni.
 Herumfechten, *v. a.* hadazni.
 Herumhauen, *n.* vagdalkozás.
 Herumschwärmen, *v. n.* kalandoz-
 ni.
 Herumschwanken, *v. n.* körülka-
 nyarodni.
 Herumstreifen, *v. n.* száguldani,
 csapongani.
 Herüberleiten, *v. a.* átvezérleni.

Hervorbrechen, *v. n.* krontani.
 Hervortreten, *v. n.* előrelépni.
 Herzhaft, *adv.* vitézileg.
 Herzhaftigkeit, *f.* bátorság.
 Heumagazin, *n.* szénatár.
 Hieb, *m.* vágás; einen Hieb ver-
 setzen, *v. a.* megválni; mehrere
 Hiebe geben, *v. f.* megvagdálni.
 Hinabfahren, *v. n.* lehajtani.
 Hinabfliegen, *v. n.* leszállni.
 Hinabwärts, *adv.* lefelé.
 Hinauffahren, *v. n.* felhajtani.
 Hinaufwärts, *adv.* föfelé.
 Hinaufreiten, *v. n.* fellovagolni.
 Hinaufreiten im Carrier, *v. n.* fel-
 vágatni.
 Hinaufrennen, *v. n.* felnyargal-
 ni.
 Hinaufschleßen, *v. a.* fellődözni.
 Hinauswärts, *adv.* kifelé.
 Hinausgleichen, *v. n.* kisompo-
 lodni, kilopódkodni.
 Hinauswerfen, *v. a.* kidobni.
 Hindern, *v. a.* akadályozni.
 Hinderniß, *f.* akadály.
 Hineindringen, *v. n.* betolakodni.
 Hineinfahren, *v. n.* behajtani.
 Hineinschleichen, *v. n.* besurran-
 ni.
 Hineinsegeln, *v. n.* bevitórlázní.
 Hineinstürzen, *v. n.* berontani.
 Hineinwärts, *adv.* befelé.
 Hinfällig, *adj.* veszendő.
 Hinterhalt, *m.* les; in Hinterhalt
 fallen, *v. n.* lesben esni; in Hin-
 terhalt stehen, *v. n.* lesben állani;
 Hinterhalt legen, *v. a.* lest
 vetni.
 Hinüberreiten, *v. n.* átlovagol-
 ni.
 Hinüberreichen, *v. n.* átnyomulni.

Hinüberschießen, *v. a.* átlőni.
 Hinüberschiffen, *v. n.* áthajózni.
 Hinübersegeln, *v. n.* átvitórlázní.
 Hinübersegen, *v. n.* átkelni
 Hinüberspringen, *v. n.* átugratni,
 átvágtatni.
 Hinüberstreifen, *v. n.* átszágulda-
 ni.
 Hinüberstürmen, *v. n.* átrohanni.
 Hinüberstürzen, *v. n.* átsapni.
 Hinübertraben, *v. n.* átügetni.
 Hinziehen (sich), *v. n.* vonulni.
 Hinüberjagen, *v. a.* átlőzni.
 Hochbootemann, *m.* főhajós.
 Hochebene, *f.* magas róna.
 Hochgebirge, *n.* magashegység.
 Hochgebirgssee, *m.* bércztó.
 Hochland, *n.* hegyhát.
 Hochstraße, *f.* nagyút.
 Hochwald, *m.* szálaserdő.
 Hoffriegsrath, *m.* udvari hadi-
 tanács.
 Hohlflinge, *f.* vajtpenge.
 Hohlweg, *m.* mélyút.
 Holzbude, *f.* fasátor.
 Holzmagazin, *n.* farakhely.
 Holzmagazineur, *m.* fatárnok.
 Holzschlag, *m.* erdővágás.
 Horde, *f.* csordanép.
 Hordenweise, *adv.* csordakint.
 Horizont, *m.* láthatár.
 Horizontal, *adj.* vízirányos.
 Hornstein, *m.* szarukő.
 Hornwerk, *n.* szarvasvármű.
 Horst, *m. f.* bozót.
 Höhle, *f.* barlang.
 Hölzerne Brandröhre, *f.* fagyú-
 töcse.
 Hölzerne Brücke, *f.* fahíd.
 Huf, *m.* lókörom.

Hufeisen, *n.* patkó.
 Hufnagel, *m.* patkószeg.
 Hufschlag, *m.* lodoborgás.
 Hufschmied, *m.* orvoskovács, patács.
 Husar, *m.* huszár.
 Husarenpferd, *n.* huszárló.
 Husarenstreich, *m.* huszárcsin.
 Hut, *m.* kalap.
 Hut, *f.* figyelem; auf seiner Hut sein, *v. n.* magára figyelmezeni, ovakodni.
 Hutweide, *f.* legelő.
 Hügel, *m.* domb; der Rücken eines Hügel, dombhát; die Oberfläche eines Hügel, dombtető.

Hügel ab! parton le!
 Hügel auf! partnak! (Commandowörter).
 Hügelicht, *v.* Hügelig, *adj.* dombos, partos.
 Hilfe, *f.* segedelem, segély.
 Hülfßarmee, *f.* segédhad.
 Hülfßmittel, *n.* segédeszköz.
 Hülfßthor, *n.* segédkapu.
 Hülfßtruppen, *f. pl.* segédsereg.
 Hülfßvölfer, *n. pl.* segédnép.
 Hütte, *f.* kunyhó.
 Hüttenbau, *f.* kunyhócsinálás.
 Hydraulik, *f.* vízerőtan.
 Hydrometrie, *f.* vízmértan.
 Hydrotechnik, *f.* vízműtan.

Individuum vom Geniewesen, *várnoki* egyén.
 Infanterie, *f.* gyalogság.
 Infanterie-Feuer, *n.* gyalogtűz.
 Infanterie-Gewehr, *n.* gyalogfegyver.
 Infanterie (leichte), könnyű gyalogság.
 Infanterie (schwere), nehéz gyalogság.
 Infanterist, *m.* gyalogkatona.
 Ingenieur, *m.* mérnök.
 Ingenieurcorps, *n.* mérnöki kar.
 Inländer, *m.* belföldi.
 Innehalten, *v. a.* megszüntetni.
 Inquisit, *adj.* vallatott.

Insel, *f.* sziget.
 Inselgruppe, *f.* szigetecsoport.
 Inselmeer, *n.* szigettenger.
 Inspection, *f.* szemlézet.
 Instruction, *f.* utasítás.
 Intermediate, *adj.* közbelső.
 Intervall, *n.* térköz.
 Invalide, *m.* agharczos.
 Invalidenhaus, *n.* aghadház.
 Invasion, *f.* berohanás.
 Inventarium, *n.* leltár.
 Irgendwo sich aufhalten, *v. n.* tanyázni valahol.
 Irrweg, *m.* tévút.
 Isoliren, *v. a.* szigetelni.

Jagdhorn, *n.* vadászkiért.
 Jagen, *v. a.* üzni, kergetni.
 Jagen (in die Flucht), *v. a.* megfutamtíni.
 Jäger, *m.* vadász.
 Jäger - Bataillon, *f.* vadász-zászlóalj.
 Jägercorpö, *n.* vadászkar.
 Jäger zu Fuß, *m.* gyalog vadász.

Jäger zu Pferd, *m.* lovas vadász.
 Jährliche Musterung, *f.* évi szemle.
 Jenseits, tulrajta, tuli.
 Jochbrücke, *f.* járomhid.
 Jus gladii, *n.* vérhatalom, pallosjog.
 Jus gladii et aggratiandi, pallos és kegyelemjog.

Kadet, *m.* hadapród, kadét.
 Kahn, *m.* ladik.
 Kalbfell, *n.* borjubőr.
 Kaltblütig, *adj.* hidegvérű.
 Kaltblütigkeit, *f.* hidegvérűség.
 Kamasschen, *f. pl.* harisnya.
 Kamm der Brustwehre, *m.* mellvédtaraj.
 Kammerstück, *n.* kamráslövöcs.
 Kämpfe, *m.* bajvivó.
 Kampf, *m.* viadal, harc; sich zum Kampfe stellen, *v. n.* kiállni a' sikra; den Kampf bestehen, *v. a.* megviaskodni.
 Kampf der einzelnen, *m.* bajvívás.
 Kämpfen, *v. n.* küzdeni, viaskodni, harcolni.
 Kämpfen, *n.* harcolás.
 Kämpfen auf Leben und Tod, *v. n.* életre halálra víni.

Kämpfer, *m.* viaskodó.
 Kampfplatz, *m.* harczhely, osatamező; auf den Kampfplatz auftreten, *v. n.* sikra szállni.
 Kampfrichter, *m.* viadalbíró.
 Kanone, l. Canone *f.*
 Kapitulation, *f.* katonaszegődés.
 Kapelle, *f.* kápolna, zenekar.
 Kaper, *m.* kalóz, martalócz.
 Kaperschiff, *n.* kalózhajó.
 Kaperei, *f.* kalózás; auf Kaperei fahren, *v. n.* kalózkodni.
 Kapwellenzelt, *f.* imasátor.
 Kaplan, *m.* kápolnás, lelkész.
 Kapellmeister, *m.* zenenagy.
 Kapsel, *f.* lökupak.
 Karabine, *f.* karabély.
 Karabíner, *m.* karabélyos.

Karabinerhafen *f.* karabélyhorog.
Karabiner zu Fuß, *m.* gyalog karabélyos.
Karren, *m.* taliga.
Kartätsche, *f.* kartács.
Kartätschenbüchse, *f.* kartácsspör-söly.
Kartätschenfeuer, *n.* kartácsstüz.
Kartätschenfaßten, *m.* kartácsszek-rény.
Kartätschenfuzel, *f.* kartácssgömb.
Kartätschenschuß, *m.* kartácsslövés.
Kartaune, *f.* öreg álgú.
Kaserne, *l.* Casserne, *f.* hadház.
Kastell, *n.* várak, kastél.
Kastellan, *m.* kastélnagy.
Keiselförmig, *adj.* kúpalakú.
Keile, *f.* vártorok.
Keil, *m.* ék.
Keilsörmig, *adj.* ékalakú.
Kerbe an einer Armbrust, *f.* nyilaj.
Kernschuß, *m.* deréklövés.
Kerntruppe, *f.* sereg' java, derékhad.
Kesselbatterie, *f.* kazántüztelep.
Kettenkugel, *f.* lánczos golyó.
Kisselerde, *f.* kavicsos föld.
Kittel, *m.* foszlány.
Klappe, *f.* mellhajtóka.
Kleeblatmine, *f.* hármaskő.
Kleine Montour des Soldaten, *f.* alruházat.
Kleiner Krieg, *m.* apróharcz.
Klein Gewehr, *n.* aprófégyver.
Klinge, *f.* penge.
Klippe, *f.* szirt.
Klippiger Berg, *m.* szirteshegy.
Klopffechter, *m.* kardozó.
Kluft (eine tiefe), *f.* tátong.

Klumpen, *m.* gomoly.
Knallbüchse *f.* puffanó.
Knallen, *v. n.* durranni; das Knallen, durranás.
Knallpulver, *n.* durranlőpor.
Kniet nieder zum Gebet! térdelj imára! (Commandowort).
Knüppeldamm, *m.* gallytöltés.
Knüttelbrücke, *f.* doronghid.
Kocher, *m.* tegez, puzdra.
Kochloch im Lager, *n.* főző lyuk.
Kolbe, *m.* fégyvertusa.
Kolbenblech, *n.* tusapánt.
Kolbenhäls, *m.* tusanyak.
Kolben hoch! fégyvert vállra! (Commandowort).
Koller, *n.* bőring.
Kolpag, *m.* kalpag.
Kommen (über einander), *v. n.* összezendülni.
Kompaß, *m.* tájtó.
Kopf, *m.* fő, fej; von Kopf bis zum Fuß bewaffnet, *v. n.* tetőtől talpig fégyverbe.
Kopfzeug, *n.* kantárső.
Korn, *n.* célgömb; auf's Korn fassen, ozielra venni.
Kornpulver, *n.* daralűzpor.
Körperliche Beschaffenheit, *f.* testi tulajdonság.
Körperliche Übung, *f.* testgyakorlat.
Korporal, *m.* káplár.
Korporalschaft, *f.* káplárság.
Korporalstod, *m.* káplárbot.
Korrig, *m.* kalóz, martalóc, tengerrabló.
Korvette, *f.* korvéta.
Korvetten-Capitän, *m.* korvétfnök.
Korvetten-Lieutenant, *m.* korvétanagy.

Koge, *f.* pokrócz.
Kraft, *f.* erő, tehetség.
Kräftig, *adj.* erős, erőtéljes.
Kragen, *m.* gallér.
Krankenwärter, *m.* betegápoló.
Kreuz, *n.* kereszt; über Kreuz und Quer, *adv.* keresztülkaszul.
Kreuzbatterie, *f.* keresztűztelep.
Kreuzfeuer, *n.* keresztűz.
Kreuzmine, *f.* keresztlakna.
Kreuzschraube, *f.* keresztcsavar.
Kreuzweg, *m.* keresztút.
Krieg, *m.* háború; in den Krieg gehen, *v. n.* harczra kelni.
Krieg (der kleine), *m.* apróharcz.
Krieger, *m.* harczos.
Kriegerisch, *adj.* háborús, harczias.
Krieg erklären, *v. n.* hadat üzeni.
Krieg führen, *v. n.* hadat viselni.
Kriegführen, *n.* hadakozás.
Kriegsarchiv, *n.* hadlevéltár.
Kriegsartifel, *m.* hadtörvényczikk.
Kriegsbaufunft, *f.* hadépítész.
Kriegsbaumeister, *m.* hadépítő, hadépítész.
Kriegsbedürfnis, *n.* hadszüleség.
Kriegsbrücke, *f.* hadihid.
Kriegscamrad, *m.* bajnoktárs.
Kriegscasse, *f.* hadpénztár.
Kriegscommissär, *n.* hadbiztos.
Kriegsdienst, *m.* hadszolgálat.
Kriegslehre, *f.* hadibecs.
Kriegsentwurf, *m.* háborulterv.
Kriegsergebnis, *n.* harczesemény.
Kriegserklärung, *f.* hadüzenet.

Kriegs-fatiguen, *pl.* harczterhek.
Kriegsfuß, *m.* hadláb, hadi láb; auf den Kriegsfuß, *adv.* hadilábon.
Kriegsgefangener, *m.* hadfogoly.
Kriegsgefangenschaft, *f.* hadfogóság.
Kriegsgenosse, *f.* harcztárs.
Kriegsgeschick, *n.* hadsors.
Kriegsgeschichte, *f.* hadtörténet.
Kriegsgeld, *n.* harczzaj.
Kriegsglück, *n.* hadszerencse.
Kriegshausen, (aus verschiedenen Waffenarten zusammengesetzt), *m.* kevert had.
Kriegsheer, *n.* hadsereg.
Kriegskosten, *pl.* háboruköltség.
Kriegskunst, *f.* hadművészet.
Kriegslied, *n.* harczének, csatadal.
Kriegslist, *f.* hadcsel.
Kriegsmacht, *f.* haderő, harczhatalom.
Kriegsmann, *m.* hadfi, vitéz.
Kriegsrath, *m.* hadszék, haditanács, haditanácsnok.
Kriegsrecht, *n.* hadjog, hadtörvény.
Kriegschauplatz, *m.* hadmező, hadszin.
Kriegschiff, *n.* hadihajó.
Kriegsschule, *f.* hadtanoda.
Kriegspiel, *n.* hadijáték.
Kriegsteuer, *f.* hadiadó.
Kriegswesen, *n.* hadügy.
Kriegswissenschaft, *f.* hadtudomány.
Kriegszahlmeister, *m.* hadpénztárnok.
Kriegszucht, *f.* hadifegy.

- Krone der Brustwehr**, *f.* mellvéd-
orom.
Kronen (den bedeckten Weg), *v. a.*
ormozni a' takart útát.
Kronsfeldherr, *m.* koronavezér.
Kronung der Werke, *f.* ormozás.
Kronwert, *n.* oromgát.
Krumme Front, *f.* görbe arc-
rend.
Krümmung eines Klusses, folyóte-
kervény, folyókigyózás.
Kugel, *f.* teke, golyó.
Kugelhahn, *m.* röppálya.
Kugelhüchje, *f.* golyópuska.
Kugelfänger, *n.* golyópart.
Kugelform, *m.* golyóminta.
Kugelförmig, *adj.* tekealakú.
Kugelgießer, *m.* golyóöntő.
Kugelgießerey, *f.* tekeöntés.
Kugel (glühende), *f.* izzógolyó.
Kugelhaufen, *m.* tekegomoly.
- Kugelmodel**, *m.* tekeminta.
Kugelzieher, *m.* golyóhuzó, kö-
römvas.
Kundschaft, *f.* kémlet.
Kurassier, *m.* vértés, vasaskatona.
Kurtza, *f.* rövidke.
Kühleimer, *m.* hűtőkád.
Kühn, *adj.* merész.
Kürass, *m.* vért, mellvért.
Küste, *f.* tengerpart, mart; längs
der Küste hinsegeln, *v. n.* mart'
hosszában vitorlázni.
Küstenartillerie, *f.* martüzérség.
Küstenbatterie, *f.* tengerparti
tüztelep.
Küstenfahrer, *m.* parthajó.
Küstenlafette, *f.* martálgyútalp.
Küstenland, *n.* partvidék.
Küstenwache, *f.* partőr.
Küstenwachtschiff, *n.* partőrhajó.

- Ladje**, *f.* tócsa, csöpörke.
Laden, *v. a.* rakolni, megtölte-
ni, tölteni; laden! tölts! (Com-
mandowort).
Ladeschiff, *n.* rakhajó.
Ladestock, *m.* töltővessző.
Ladstange, *f.* töltörud.
Ladung, *f.* töltet.
Lafette, *f.* álgyútalp.
Lafettenstange, *f.* álgyútalprúd.
Lage einer Gegend, *f.* vidéksek-
vés.
Lage eines Orts, *f.* helyfokvés.
Lager, *n.* tábor.
- Lager abbrechen**, *v. a.* tábort szed-
ni.
Lager abstecken, *v. a.* kitűzni a'
tábort.
Lager (ein durchschnittenés), *n.*
szakadt tábor.
Lager (fliegendes), mozgó tábor,
röptábor.
Lagerfunde, *f.* tábortan.
Lagermütze, *f.* táborsapka.
Lagern, (das Lager aufschla-
gen), *v. n.* tábort ütni.
Lagern, *n.* táborozás.
Lagerordnung, *f.* táborrend.

Lagerstätte, *f.* táborhely.
Lager (verlassenes), *n.* hagyott tábor.
Lager (verschanztes), *n.* árkolt tábor.
Lagerwache, *f.* táborőr.
Lager (zerstreutes), *n.* szórt tábor.
Land, *n.* ország, szárazföld, föld.
Landbezirk, *m.* megye, kerület.
Landbrücke, *f.* parthíd.
Landenge, *f.* földszoros.
Landfriede, *f.* belbéke.
Landhöhe, *f.* dombozat.
Landhöhen, *pl.* halmozatok.
Landkarte, *f.* földabrosz.
Landkundig, *adj.* tájismerő.
Landmacht, *f.* szárazföldierő, országoserő.
Landmiliz, *f.* néphad.
Landtschaft, *f.* tájék.
Landspitze, *f.* földfok.
Landstrasse, *f.* országút.
Landstrich, *m.* földvonal.
Landsturm, *m.* népfelkelés.
Landung, *f.* kiszállítás.
Landvolk, *n.* földnépe.
Landwärtz, *adv.* belföldön.
Landwehre, *f.* honvéd.
Lang, *adj.* hosszú
Länge, *f.* hossza (valaminek).
Länglich, *adj.* hosszantás.
Längs der Küste hinsegen, *v. n.* mart' hosszában vitorlázni.
Langze, *f.* dsida, lándzsa.
Langze fallen, *v. a.* dsidát szegezni.
Langenreiter, *m.* dsidás.
Langenriemen, *m.* dsidaszlj.
Langenstich, *m.* dsidaszúrás.
Langenträger, *m.* lándzsás.

Lärmen sich zusammenrotten, *v. n.* összezúdulni.
Lastpferd, *n.* rakló, teherlő.
Lastschiff, *n.* rakhajó, terheshajó.
Lastwagen, *m.* terheskocsi.
Laufbrücke, *f.* futóhid.
Lauf einer Canone, *m.* álgycső.
Lauf eines Wassers, *m.* vizfolyás.
Lauf (einfacher), egyes cső.
Lauf (gebogener), *m.* sodrott cső.
Lauf (gezogener), *m.* húzott cső.
Laufen, *v. a.* futni, szaladni.
Laufen, *n.* futás, szaladás.
Lauffeuer, *n.* futótűz.
Laufgraben, futóárok, víárok.
Laufgrabenwache, *f.* vivárokör.
Laufugel, *f.* futgolyó.
Laufpaß, *m.* elcsaplevél.
Laufzeit!, *m.* körlevél.
Lavine, *f.* hógörgeteg.
Lebensmittel, *n.* élelem.
Lebensstrafe, *f.* halálbüntetés.
Lebhaft, *adj.* élénk.
Lederzeug, *m.* fegyverzetszlj.
Legion, *f.* tömsereg.
Leibcompagnie, *f.* főtársulat.
Leibel, *n.* mellény.
Leibesübung, *f.* testgyakorlás.
Leibgarde, *f.* testőrhad.
Leibgardist, *m.* testőr.
Leibgestalt, *f.* termet.
Leichenconduct, *m.* gyászhad.
Leichtbewaffneter, *m.* könnyű fegyveres.
Reiter, *f.* lábtó, hágcsó.
Reitersproße, *f.* hágcsófok.
Leuchtf Feuer, *n.* jeltűz, fénytűz.
Leuchtfugel, *f.* jelgolyó, fénygolyó.

euch tthurm, <i>m.</i> jeltorony, fénytorony.	Poßbrennen, <i>v. a.</i> elsütni.
Lieferant, <i>m.</i> szállító.	Poßhalftern, <i>v. a.</i> lefékezni.
Lieferung, <i>f.</i> szállítmány.	Poßschnallen, <i>v. a.</i> lekapcsolni.
Lieferung (täglich), <i>f.</i> napi táp.	Poßschrauben, <i>v. a.</i> lecsavarni.
Lieferungsschein, <i>m.</i> szállítmánylevél.	Poßtürmen, <i>v. n.</i> előrerohan-ni.
Liegen in einer Garnison, <i>v. n.</i> fe-küdni egy várörzetben.	Poßung, <i>f.</i> jelszó, őrszó.
Lieutenant, <i>m.</i> hadnagy.	Poßche, <i>m.</i> révkalauz.
Linie, <i>f.</i> vonal.	Pöbhnung, <i>f.</i> zsold
Linie (jähre), <i>f.</i> ferde vonal.	Pöbhnungstag, <i>m.</i> zsoldnap.
Linienregiment, <i>n.</i> sorozred.	Pöbhnungszettel, <i>m.</i> zsoldlevél.
Linien Schiff; <i>n.</i> sorhajó.	Pöschtonne, <i>f.</i> oltókád.
Linientruppen, <i>m. pl.</i> sorhadak.	Pösegeld, <i>n.</i> váltáságdíj.
Links, <i>adv.</i> bal, balra.	Luft in den Minengängen, <i>f.</i> ak-nalég.
Links schaut! balra nézz! (Com-mandowort).	Luftloch, <i>n.</i> légkürt.
Links schwenkt euch! balra kanya-rodj! (Commandowort).	Luftpumpe, <i>f.</i> légszivattyú.
Links um! balra fordulj! (Com-mandowort).	Luftrohre, <i>f.</i> légkürtő.
Liste, <i>f.</i> lajstrom.	Luftzieher, <i>m.</i> légszivó.
Littorale, <i>n.</i> tenger mellék.	Lunte, <i>f.</i> kanócz.
Loßbrechen, <i>v. n.</i> kirontani, ki-törni.	Luntenschloßbüchse, <i>f.</i> kanóczpus-ka.
	Luntenstoß, <i>m.</i> kanóczbot.
	Luftfeuer, <i>m.</i> örömtüz.
	Luftlager, <i>n.</i> dísz tábor.

M.

Macht, <i>f.</i> hatalom.	Mann, <i>m.</i> férfi; bis auf den lez-ten Mann, <i>adv.</i> egy lábíg.
Machtspruch, <i>m.</i> hatalomszó.	Mann für Mann, <i>adv.</i> egyen-ként.
Mächtig, <i>adj.</i> hatalmas.	Mann gegen Mann, <i>adv.</i> kard kard ellen.
Magazin, <i>n.</i> tár, raktár.	Mannhaft, <i>adv.</i> férfiasan.
Magazineur, <i>m.</i> raktárnok.	Mannschaft, <i>f.</i> legénység.
Magazinsaufseher, tárügyellő.	
Magazinverwalter, <i>m.</i> raktárnok.	
Major, <i>m.</i> őrnagy.	

Mannszucht, *f.* fegy, hadfenyték, hadifék.

Manöver, *n.* mozgalom.

Manöverschritt, *m.* mozgalmi lépés.

Mantel, *m.* köpeny.

Mantelfack, *m.* köpenyzsák.

Marodeur, *m.* maradozó.

Marine, *f.* tengerészet, tengerierő, hajóerő.

Martfelden, *m.* mezőváros.

Marobiren, *v. n.* maradozni.

Marquetender, *m.* hadcsaplár.

Marquetenderei, *f.* laktanyacsapszék.

Marquiren, *v. a.* jelelni.

Marsch, *m.* mars.

Marsch antreten, *v. n.* elindulni.

Marschcolonne, *f.* marscsapat.

Marsch (angestrongter), *m.* megörötetett mars.

Marsch (schräger), *m.* ferde mars.

Marsch (verstellter), *m.* álmar.

Marschiren, *v. n.* marsolni.

Marschfertig, *adj.* marsra-kész.

Marschlager, *n.* mars-tábor.

Marschmusik, *f.* mars-zenge.

Marschorbnung, *f.* marsrend.

Marschrout, *f.* hadútlevel.

Marsch schlagen, *v. n.* marsot verni.

Marschsegel, *n.* marsvitorla.

Marschstrasse, *f.* hadút.

Marschtag, *m.* marsnap.

Marschübung, *f.* marsgyakorlat.

Marschverhaltung, *f.* marsszabály.

Masacre, *m.* kaszabolás.

Masfiren, *v. a.* leplezni.

Masfirte Batterie, *f.* eltakart tüztelep.

Masse, *f.* tömeg.

Massenauffstellung, *f.* tömegbeni állás.

Matrose, *m.* matróz, hajócz.

Mauer, *f.* fal.

Mauerbrecher, *m.* faltörő.

Mauerbruch, *m.* falrom.

Mauerstein, *m.* falkő.

Mauerwert, *n.* falmű.

Mauerverkleidung, *f.* béliet.

Mebaille, *f.* mellpénz.

Meer, *n.* tenger; vom Meere, *adj.* tengeri.

Meerbusen, *m.* tengeröböl.

Meerenge, *f.* tengerszor.

Meersfahrer, *m.* tengerenhajózó.

Meergegend, *f.* tengertáj.

Meerhafen, *m.* tengerrév.

Meeresarm, *m.* tengerág.

Meeresfläche, *f.* tengersík.

Meeresfluth, *f.* tengerár.

Meeresstille, *f.* tengercsend.

Meereswelle, *f.* tengerhullám.

Meeresstrom, *m.* tengerfolyás.

Meerstrudel, *m.* tengerörvény.

Meldung, *f.* jelentés.

Melden, *v. a.* jelenteni, — (sich) *v. a.* magát jelenteni.

Menagebuch, *n.* étkönyv.

Menagegeld, *n.* konyhapénz.

Messette, *f.* mérőláncz.

Messfunde, *f.* mértan.

Meswissenschaft, *f.* mértudomány.

Militär, *n.* katonaság.

Militär-Commandant, *m.* hadparancsnok.

Militär-Commando, *n.* hadkormány.

Militär (regulíres), *m.* szabályos had.
Militärbienst, *m.* hadszolgálat.
Militär-Division, *f.* hadosztály-megye.
Militärgesetz, *a. pl.* hadi törvények.
Militärgesetzbuch, *n.* hadtörvénykönyv.
Militärgrenze, *f.* határérvidék.
Militärisch, *adj.* hadi.
Militärische Arbeit, *f.* hadi munka.
Militär-Literatur, *f.* hadirodalom.
Militärquartier, *m.* katonaszállás.
Militär-Regulament, *m.* hadszabálykönyv.
Militärsitt, *m.* hadinyelv.
Militärversaffung, *f.* hadállomány.
Militär-Bohnung, *f.* hadház.
Miliz, *f.* hadnép.
Mine *f.* tűzakna.
Mine, (*doppelte*), *f.* kettős akna.
Mine (*einfache*) *f.* egyszerű akna.
Mine in einem Graben, *v. a.* aknát vájni.
Minenbuzer, *f.* kürtöcső.
Minegalerie, *f.* aknatornác.
Minegewebe, *m.* tűzaknaszövet.
Minenkammer, *f.* aknakamra.
Minenladung, *f.* aknatöltés.
Minenöffnung, *f.* aknanyílás.
Minen Sprengung, *f.* aknalöb.
Minenzweig *m.* aknaág.
Mineur, *m.* tűzaknász.
Mineurcorps, *n.* tűzaknászkar.
Minitren (*zu Loge*), *v. a.* felakasztás.
Mitreiten, *v. a.* együttlovagolni.
Mittelhochbirge, *n.* középhegység, másodrendű hegység.

Mittelpferd, *m.* középló.
Mittelpunkt, *m.* központ.
Mittelpunkt einer Festung, *m.* várközep.
Mittelpunkt-Winkel, *der von zwei Halbmessern gemacht wird*, *m.* középponti szög.
Mobil, *adj.* mozogható.
Mobilmorps, *n.* mozgóhadkar.
Mobilmachung, *f.* mozgatás.
Molo, *m.* sarkantyúgát.
Montirung, *f.* ruházat.
Montonr (*kleine des Soldaten*), *f.* alruházat.
Monturs-Commission, *f.* ruházati biztosság.
Montursdepot, *m.* ruhatár.
Moor, *n.* láp, ingóvány.
Moor, *n.* mohaláp.
Morast, *m.* mocsár.
Morastiger Graben, *m.* mocsár-árok.
Morgenschuß, *m.* viradólövés.
Morscher, *m.* mocsár.
Mörserbatterie, *f.* mocsártűztelep, mocsártűteg.
Mörserbatterie, *f.* mocsárágyazat.
Mörserlafette, *f.* mocsártalp.
Munitionswach, *m.* tápszüléség.
Munition, *f.* tűzszer, lőszer.
Munitionair, *m.* lőszerártnok.
Munitionslager, *m.* lőszerhely.
Munitionswagen, *m.* lőszereszkér.
Munitionsträger, *m.* lőszerhordó.
Musik, *f.* zene.
Muskete, *f.* muskéta.
Mustern, *v. a.* szemlélni.
Mustern, *f.* szemle, hadszemle.

Musterung, (jährliche), *f.* évi szemle.
 Musterungs-Commission, *f.* szemlebiztosság.
 Musterplatz, *m.* szemletér.
 Mustertisch, szemleasztal.
 Muth, *m.* bátorság.
 Muth fassen, *v. n.* megbátorodni; den Muth verlieren, *v. n.* elcsüggedni.
 Muthig, *adj.* bátor.
 Muthlos, *adj.* bátortalan.

Muthlosigkeit, *f.* bátortalanság.
 Mücke auf dem Gewehr, *f.* czélgömb.
 Mündung der Canone, *f.* álgýtörök.
 Mühsam (sich) durcharbeiten, *v. n.* átvergödni.
 Mühsam (sich) herausarbeiten, *v. n.* kivergödni.
 Mühsam (sich) versammeln, *v. n.* összevergödni.

Nachbrennen, *n.* utógyűlés.
 Nachdrängen (sich), *v. n.* nyomakodni.
 Nachdrucklich, *adv.* nyomadékos.
 Nachfolgen (auf der Spur), *v. n.* nyomozni.
 Nachgeben (den Zügel), *v. a.* kantárt eresztetni.
 Nachsehen, *v. a.* sarkalni.
 Nachstellen, *v. n.* ólalkodni.
 Nachsager, *m.* éjítábor, éjszálás.
 Nachtrab, *m.* hátsapat, utóserég.
 Nachtrag, *m.* toldadag, pótpénz.
 Nachtragen, *v. a.* pótolni.
 Nachtrunde, *f.* éjkerengör.
 Nachtruppe, *f.* hátsereg, utóhad.
 Nachtwacht, *f.* éjör.
 Nächtllicher Überfall, *f.* éjenti roham.

Nachzug einer Armée, *m.* utólo.
 Nachzügler, *pl.* szakadozók.
 Nachenschirm, *m.* nyakfödőbőr.
 Namensverzeichnis, *n.* névjegyzék.
 Namentlich, *adv.* névszerint.
 Nationalgarde, *f.* nemzeti őr.
 Natural-Lieferung, *f.* természetényi szállítmány.
 Natural-Berpflegung, *f.* természetényi tápla.
 Nebenflüsse, *pl.* mellékfolyók.
 Neden, *v. a.* ingerleni.
 Nedeley, *f.* ingerlés.
 Neutral, *adj.* közönös, közömbös.
 Niedergang in den Graben, *m.* ároktorok.
 Niederhauen, *v. a.* lekaszabolni.
 Niederlage, *f.* csatavesztés, lönkrejulás.

Niedermachen, <i>v. a.</i> lekonzol- ni.	Norb, <i>m.</i> éj, éjszak.
Niedermeßeln, <i>v. a.</i> felkonzol- ni.	Norbost, <i>m.</i> éjkelet.
Niederbrennen, <i>v. a.</i> összegázol- ni.	Norbpol, <i>m.</i> éjgöncz.
Niederfäbeln, <i>v. a.</i> lekaszabolni.	Nordwest, <i>m.</i> éjnyugat, éjést.
Niederschließen, <i>v. a.</i> összelődöz- ni.	Nördlich, <i>adj.</i> éjszaki.
Niedererschlag, <i>m.</i> üledék.	Nothschuß, <i>m.</i> sanyarlövés, vész- lövés.
Niederstechen, <i>v. a.</i> leszúrni.	Nothwehr, <i>f.</i> vészvédelem.
Niederstossen, <i>v. a.</i> ledöfni.	Ruß am Gewehrschloß, <i>f.</i> roppan- tó.
Niederung, <i>f.</i> lapostér, lapály.	Rußschraube, <i>f.</i> roppantó csavar.

Oberadmiral, <i>m.</i> főadmirál, fő- tengernagy.	Obrigkeit, <i>f.</i> felsőség.
Oberadmiralschaft, <i>f.</i> főadmirál- ság, főtengertisztség.	Observationscorps, <i>n.</i> figyelőserég.
Oberarzt, <i>m.</i> főorvos.	Offene Gegend, <i>f.</i> nyílt vidék.
Oberbefehlshaber, <i>m.</i> főkormány- zó.	Offene Ordre, <i>f.</i> nyíltparancs.
Obercommando, <i>n.</i> főkormány.	Offensive, <i>adv.</i> támadólag, meg- támadólag.
Oberfeldherr, <i>m.</i> fővezér.	Öffnet die Pfanne! serpenyt nyiss! (Commandowort).
Oberfeldherrschaft, <i>f.</i> fővezérség.	Öhlfläschen, <i>n.</i> olajtűlök.
Oberfläche des Wassers, <i>f.</i> víz' szino.	Ohne Schuß, <i>adj.</i> sarutlan.
Oberfläche eines Hügel's <i>f.</i> domb- tető.	Officier, <i>m.</i> tiszt, hadi tiszt.
Obergewehr, <i>n.</i> felső fegyver.	Officiercorps, <i>n.</i> tisztikar.
Oberlieutenant, <i>m.</i> főhadnagy.	Officier (der affentirende), <i>m.</i> beik- tató tiszt.
Oberster, <i>m.</i> ezredes, ezredfő.	Officiersstelle, <i>f.</i> tisztség.
Obersteuermann, <i>m.</i> főkormá- nyos.	Officier (wochenhabender), <i>m.</i> he- testiszt.
Oberstlieutenant, <i>m.</i> alezredes.	Operation, <i>f.</i> munkálat, harc- munkálat.
Oberstwachmeister, <i>m.</i> őrnagy.	Operationsbasis, <i>m.</i> munkálati alap.
Oberthierarzt, <i>m.</i> főbaromvros.	

Operationslinie, f. munkálati vonal.
Operationsobject, m. munkálati tárgy.
Operationsplan, m. munkálati terv.
Orden, m. rend.
Ordensband, n. rendszalag.
Ordensfette, f. rendláncz.
Ordenskreuz, m. rendkereszt.
Ordensritter, m. rendlovag.
Ordenszeichen, n. rendjel.
Ordnen, v. a. rendezni.
Ordnung, f. rend; in Ordnung bringen, v. a. rendbeszedni.
Ordnung (sich aufgelöste), f. felbomlott rend.
Ordonanz, f. parancsór.

Ordonanzofficier, m. parancsőr-tiszt.
Ordre de Bataille, harczrend.
Orientiren, v. n. tájazni, tájékozni, eligazodni az égtájra nézve.
Orientirung, f. tájazás, tájékozás.
Ort, m. hely, tér.
Ortbeschreibung, f. helyleírás.
Ortbeschaffenheit, f. helysajátosság.
Ort (ein unsicherer), vészhely.
Ost, m. kelet.
Ostnord, m. keletéj, keletéjszak.
Ostfűd, m. keletdél.
Ostlich, adj. keleti.

Packen, v. a. rakolni.
Packnecht, m. raklegény.
Packordnung, f. rakrendszer.
Packpferd, n. lomló.
Packfattel, m. raknyereg.
Packwagen, m. lomszekér, málnaszekér.
Palanke, f. palánk.
Palisade, f. czövekzet, czölöpzet.
Palisadirtung im Wasser, f. vizczölöpzet.
Pallasch, m. pallos.
Panduren, pl. pandúrhad.
Panier, n. lobogó.
Panzer, m. vért.

Panzerhandschuh, m. vértkeztű.
Panzerhemb, n. vértíng.
Panzerkleid, m. fegyverderék.
Panzer, v. n. vértésíteni.
Baquet, n. bengyele, nyaláb.
Paradiren, v. n. diszkedni.
Parallel, adj. egyenközü.
Parallele bei einer Belagerung, f. táborlatvonal.
Parallellinie, f. közgyenvonal.
Pariren, v. n. mellőzni.
Parf, n. liget.
Parole, f. jelnév, hadszó.
Partei, f. párt.
Parteidänger, m. száguldó, portyázó.

Partey nehmcu, *v. n.* pártolal.
Paß, *m.* hágó, köz.
Paß (ein enger), szoros-hágó.
Paßferttel, *m.* engedelemlevél.
Patrone, *f.* töltő, álgútöltés.
Patrone (blinde), *f.* vaktöltény.
Patrontasche, *f.* tokmány, töltő-
 táská.
Patrouille, *f.* őrtjáró járőr.
Patrouilliren, *v. n.* őrtjární.
Paufe, *f.* üstdob.
Peckfachel, *f.* szurokszövetnek.
Peckfachine, *f.* szurokpös.
Peckfranz, *m.* szurokfűzér.
Peloton, *m.* szakasz.
Pelotonfeuer, szakaszlüz.
Pelotonführer, *m.* szakaszve-
 zénd.
Pelz, *m.* mento.
Pension, *f.* nyugdíj.
Pensioniren, *v. n.* nyugalmazni.
Pensionirt, *adj.* nyugalmazott.
Pensionirung, *f.* nyugalmazás.
Pensionsbogen, *m.* nyugív.
Percussion, *f.* csappantó.
Percussionskapsel, *f.* csapantyú.
Peripherie, *f.* köröskör.
Personale, *f.* személyzet.
Petarde, *f.* roncsa.
Petardier, *m.* roncsár.
Petardiern, *v. a.* roncsolni.
Pfahlbrücke, *f.* czölöpíhid.
Pfähle (gespitzte), *f.* lögyes
 czölöpzet.
Pfahlwerk, *n.* karózat, czölöp-
 vármű.
Pfählen, *v. a.* kiczölöpözni.
Pfanne auf dem Gewehrschloß, *f.*
 serpeny.
Pfannendackel, *m.* serpenyfüdél,
 aczél a' puskán.

Pfannenschraube, *f.* serpenyecsá-
 var.
Pfette, *f.* súp, fuvolya.
Pfeifer, *m.* sipos, fuvolyás.
Pfeil, *m.* nyíl; mit Pfeil schießen,
v. n. nyilazni.
Pfeilbogen, *m.* íj.
Pfeilböcher, *m.* nyílpuzdra.
Pfeilschuß, *m.* nyíllövés.
Pfeilschuh, *m.* íjász, nyilas.
Pfeilspitze, *f.* nyílhögy.
Pfeilstenge, *f.* nyilvas.
Pferd, *n.* ló; sich auf das Pferd
 schwingen, *v. n.* lóra pattanni;
 zu Pferd sitzen, *v. n.* nyereg-
 ben ülni.
Pferdearzt, *m.* lóorvos.
Pferd beschlagen, *v. a.* patkolni.
Pferdebede, *f.* lópokrócz.
Pferdefutter, *n.* lótakarmány.
Pferdgeschirr, *n.* lószerszám.
Pferdegurt, *m.* lóheveder.
Pferdehuf, *m.* pata.
Pferdewache, *f.* lóőr.
Pferd (das) wohl im Zaume halten,
v. a. fékentartani.
Pferd (zum Reiten geeignetes), *n.*
 nyerges.
Pferd zureiten, *v. a.* lovat beta-
 nitani.
Pflanzt ab das Bajonet! szu
 ronyt le! (Commandowort).
Pflanzt auf das Bajonet! szu-
 ronyt fel! (Commandowort).
Pflasterkugel, *f.* fojtott golyó.
Pfoste, *f.* golócs, aprógolyó.
Pfropf, *m.* fojtás.
Pfropfen, *v. a.* fojtani.
Pfüße, *f.* pocset.
Pic, *m.* (die höchste Spitze eines
 Felsenberges) csúcs.

Bidelhaube, *f.* vasföveg.
 Bionier, *m.* utász.
 Bioniercorpß, *n.* utászkar.
 Biquet, *m.* örfő, őrtanya, végta-
 nya.
 Bisfole, *f.* pisztoly.
 Bistolenhälfster, *f.* pisztolytok.
 Bistolenschuß, *m.* pisztolytűvés.
 Pivot, *m.* sarkpont.
 Plagen, *n. a.* zaklatás.
 Plan, *m.* tervrajz.
 Plan des Gefechtes, *m.* harcz-
 terv.
 Planiren, *v. a.* sikitni.
 Planke, *f.* palánk, czövekgát,
 mit Planfen umgeben, *v. a.* be-
 korlátozni.
 Plänkeln, *v. a.* csatározni.
 Plänkler, *m.* csatár.
 Plänklerfette, *f.* csatárláncz.
 Platz, *m.* tér, hely.
 Platz behaupten, *v. n.* helyt áll-
 ni.
 Plagen, prallen, *v. n.* pattanni.
 Platzhauptmann, *m.* térkapitány.
 Platzmajor, *m.* tőrőrnagy.
 Plünderer, *m.* zsákmányoló.
 Plündern, *v. a.* zsákmányolni.
 Plünderung, *f.* zsákmányolás.
 Point de vue, *m.* szemirány.
 Pollerfaß, *n.* csiszhardó.
 Pollerfaß zu den Flintenfugeln, *n.*
 sikárhardó.
 Polygon, *m.* sokszög, többszög.
 Polygon (außerer), külsokszöglet.
 Polygon (der innere), belsokszö-
 gület.
 Polygonwinkel (der äußere), kül-
 többszög.
 Pompier, *m.* szivattyór.
 Pompiercorpß, *n.* szivattyúskar.

Ponten, *m.* dereglye.
 Pontonier, *m.* dereglyész, hídász.
 Pontonsbrücke, *f.* dereglyehíd.
 Pontonsbarren, *m.* hidszekőr.
 Port, *m.* kikötő.
 Position, *f.* hadállás.
 Positiv, *adv.* tevőleg.
 Post, *f.* posta.
 Posten, *m.* (nähmlich der zu bewa-
 chende Platz), őrs; auf euerer
 Posten! őrsre! (Commando-
 wort).
 Posten, *m.* (nähmlich die Wache
 haltende Mannschaft), őrség.
 Posten einnehmen, *v. a.* őrsét fog-
 lalni.
 Postengefecht, *n.* 'örscsata.
 Postenfette, *f.* őrláncz.
 Postenreihaltung, *f.* őrsszabály-
 zat.
 Posten (verlorener), *m.* veszendő
 őrs.
 Poststrasse, *f.* postaut.
 Praesentirt! tisztelegj! üdvözlj!
 (Commandowort).
 Preisgeben (eine Stadt) der Plün-
 derung, *v. n.* felduladni egy
 várost.
 Prellschuß, *m.* visszapattantjő-
 vés.
 Prisse, *f.* martalékhajó.
 Pritsche, *f.* fekpád.
 Probeschuß, *m.* kísért lövés.
 Profil, *m.* oldalkép.
 Profosß, *m.* porkoláb.
 Projectile, löveték.
 Proße, *f.* bőröcz.
 Proßhade, *f.* bőröczhorog.
 Proßkasten, *m.* bőröczszekrény.
 Proßkette, *f.* bőröczláncz.

Proßkettensband, <i>m.</i> bőröczlánczköt.	Publiciren, <i>v. a.</i> nyilvánítani.
Proßnagel, <i>m.</i> bőröczszeg.	Pulver, <i>n.</i> puskapor.
Proßrad, <i>n.</i> bőröczkerék.	Pulver auf die Pfanne! serpeny- re port! porozd! (Commando- wort.)
Proßring, <i>m.</i> bőröczkarika.	Pulver auffchütten, <i>v. a.</i> felpo- rozni.
Proßschimmel, <i>m.</i> bőröczzsámoly.	Pulverhorn, <i>n.</i> löportülök.
Proßschimmelband, <i>m.</i> bőröczzsá- molyköt.	Pulverkammer des kleinen Gewehrs, <i>f.</i> porüreg, az apró fegyver- ben.
Proßt ab! bőröczről! (Comman- dowort.)	Pulvermagazin, <i>n.</i> löportár.
Proßt auf! bőröczre! (Comman- dowort.)	Pulvermaß, <i>n.</i> löpormérték.
Proviant, <i>m.</i> élelmiszer.	Pulvermühle, <i>f.</i> löporgyár.
Provianthaus, <i>n.</i> tápház.	Pulverthurm, <i>m.</i> löportorony.
Provianttiren, <i>v. a.</i> élelmesítni, éléssel ellátni.	Pulverwurf, <i>f.</i> portömlő.
Proviantmeister, <i>m.</i> élésmester.	Punct, <i>m.</i> pont, bögc.
Proviantschiff, <i>n.</i> éléshajó.	Punct (ein dominirender), ural- kodó pont.
Proviantwagen, <i>m.</i> élésszekér.	
Publication, <i>f.</i> nyilvánítás.	

Quaderstein, <i>m.</i> négyszögkő.	Quartiermeister, <i>m.</i> szállásmes- ter.
Quadrant, <i>m.</i> négyedkör.	Quartierzeichen, <i>n.</i> szállásjegy.
Quadrat, <i>n.</i> négyszög.	Quartierzettel, <i>m.</i> szálláslap.
Quadratmeile, <i>f.</i> négyszögmért- föld.	Quelle, <i>f.</i> forrás, kútforrás, vízfor- rás.
Quarée (Carrée), <i>f.</i> négyszög.	Queue der Colonne, <i>f.</i> csapat' utója.
Quartal, <i>n.</i> negyedév.	Quereisen, <i>n.</i> keresztvas.
Quarte, <i>f.</i> bojt, czafrang.	Quittung, <i>f.</i> nyugtatvány.
Quartiergehd, <i>n.</i> szállásbér.	
Quartier, <i>n.</i> szállásbér.	

Raisonoment, <i>m.</i> szóvita.	Rafette, <i>f.</i> röppentyű; eine Ra- fette anfeuern, <i>v. a.</i> röppentyűt
Raisonneur, <i>m.</i> visszafelelő.	

- gyújtani; die Rakette an den Stab binden, *v. a.* röppentyűt kötni.
- Rakette (congrevische), *f.* congregv-röppentyű.
- Rakettenbatterie, *f.* röppentyű-
üteg.
- Rakettenstod, *m.* röppentyűbot.
- Rang, *m.* rang, sor.
- Rangirliste, *f.* sorzójegyzék.
- Rangiren, *v. a.* sorzani.
- Rangliste, *f.* rangjegyzék.
- Rangordnung, *f.* rangsor.
- Ranzion, *f.* megmenekvülés a' fogságból.
- Ranzioniren. *v. n.* megmenek-
vülni.
- Rappier, *n.* vivópenge.
- Rafen, *m.* pázsit.
- Rafenbekleidung, *f.* hantbéllet.
- Rafenstück, *n.* hantdarab.
- Rastrende Batterie, *f.* sodró tűz-
telep.
- Rastrendes Feuer, *n.* sodrótüz.
- Rast, *f.* pihenés, nyugvás.
- Rasten, *v. n.* pihenni, nyugod-
ni.
- Rastlager, *n.* nyugtábor.
- Rast schlagen, *v. a.* pihenőt do-
bolni.
- Raststunde, *f.* szünóra.
- Rasttag, *m.* szünnap, pihenő-
nap.
- Raufen, *v. a.* verekedni, küzde-
ni.
- Raufer, *m.* verekedő.
- Rauferei, *f.* verekedés, küzdés.
- Raum, *m.* ür, férhely.
- Raum (innerer), *m.* belür.
- Raum (zwischen zwei Gewässern), *m.*
vizekz.
- Räumen, *v. a.* elhagyni.
- Raumanabel, *f.* szurkáló.
- Räumung, *f.* elhagyás.
- Räumung eines Posten, *f.* őrs-
ürités.
- Rayon, *m.* körvonal.
- Ravelin, *m.* vértgát.
- Realliren, *v. n.* sorba gyülni.
- Rebell, *m.* pártütő.
- Rebellion, *f.* pártütés.
- Recepisse, *m.* térítvény.
- Rechnung, *f.* számadás.
- Rechnungscanzelet, *f.* számiroda.
- Rechnungsführer, *m.* számvevő.
- Rechts, *adv.* jobb, jobbra.
- Rechts schauet! jobbra nézz!
(Commandowort).
- Rechts schwenkt euch! jobbra
kanyarodj! (Commandowort).
- Rechts um! jobbra fordulj! (Com-
mandowort).
- Recognosciren, *v. a.* szemreven-
ni.
- Recognoscirung, *f.* szemrevétel.
- Recognoscirungspunct, *m.* szemre-
vétpont.
- Recognoscirungspatrouille, *f.* szem-
revétőjárat.
- Reconvalescent, *m.* lábadozó, fel-
lábbadó.
- Reconvalescirte, *m.* felgyógyult.
- Recrut, *m.* ujjonc, katonaujjonc.
- Recrutenstellung, *f.* ujjonczállí-
tás.
- Recrutentransport, *m.* ujjonc-
szállítmány.
- Recrutirung, *f.* ujjoncztítás, uj-
jonzozás.
- Rebute, *f.* váracs.
- Regel, *f.* szabály.

- Regelmäßige Befestigung, *f.* rendszeres erősítés.
- Regelmäßiges Bollwerk, *m.* rendszeres bástya.
- Regiment, *n.* ezred; zum Regiment gehörig, *adj.* ezredű.
- Regiments-Adjutant, *m.* ezredsegéd.
- Regimentsarzt, *m.* ezred orvosa.
- Regiments-Caplan, *m.* ezred' lelkesze.
- Regiments-Cassa, *f.* ezredpénztár.
- Regiments-Commandant, *m.* ezred' parancsnoka, ezredfő.
- Regiments-Commando, *n.* ezredkormány.
- Regiments-Inhaber, *m.* ezredtulajdonos.
- Regiments-Spital, *n.* ezredkórház.
- Regiments-Stockhaus, *n.* ezredfogház.
- Regiments-Tambour, *m.* dobosnagy.
- Regulament, *n.* alapszabály; gegen das Regulament, *adj.* szabályelleni; nach dem Regulament, *adv.* szabályszerűleg.
- Reihe, *f.* sor.
- Reihe (geöffnete), *f.* nyílt sor.
- Reihe (geschlossene), *f.* zárkózott sor, zárt sor.
- Reisepaß, *m.* útlevél.
- Reisefchritt, *m.* ú tlépés.
- Reisholz, *n.* rözse.
- Reißbley, *m.* rajzón.
- Reitbar, *adj.* lovagolható.
- Reiten, *v. n.* lovagolni.
- Reiterey, *f.* lovasság.
- Reiter (leichter), *m.* könnyű lovas.
- Reiterposten, *m.* lovasörs.
- Reitertruppe, *f.* lovashad.
- Reitpferd, *m.* hátasló.
- Reitschule, *f.* lovaglótér.
- Reitzug, *n.* lovagszerszám.
- Remonte, *f.* pótlékló.
- Rempart, *m.* várfok, v. falga.
- Repressalien, *f.* visszatartás.
- Requisit, *n.* kellék.
- Requisitionssystem, *n.* zsarrendszer.
- Reservartillerie, *f.* tartaléktüzérség.
- Reservcorps, *n.* tartaléksereg.
- Reserve, *f.* tartalék.
- Reserve-Batterie, *f.* tartaléktűzcsapa.
- Reservposten, *m.* tartalékörs.
- Reservtruppe, tartalékhad.
- Rettrade, *f.* hátrálat.
- Reitbar, *adj.* menthető.
- Reveil, *m.* riadás; Reveil schlagen oder blasen, *v. a.* riadalt verni v. fújni.
- Reveilzeichen mit Trommel oder Trompeten, *n.* riadal.
- Revers, *m.* térítvény.
- Revision, *f.* vizsgálat, szemle.
- Revisionliste, *f.* szemlejegyzék.
- Revolve, *f.* lázadás.
- Rébe, *f.* révpart.
- Rhedung, *f.* hajókészület.
- Richten, *v. a.* igazítani.
- Richtig, *adv.* rendesen.
- Richtkeil, *m.* irányék.
- Richtung, *f.* irányzat.
- Richtung der Straße, *f.* útírány.
- Richtung (verlängerte), *f.* hossz-irány.
- Richtungspunct, *m.* iránypont.

Richtungswinkel, *m.* irányszög.
 Riegel, *f.* zár.
 Riemen, *m.* szij.
 Riemenbügel (obere und untere), *m.* szijkanyar, alsó és felső.
 Riemenbügelstange, *f.* szijkanyarcsav (a' puskán).
 Riemenpferd, *n.* kiséfás, gyeplős ló.
 Rifoschetteratterie, *f.* ugró tüztelep, paltogó tüztelep.
 Rifoschetschuß, *m.* ugrótűz.
 Ring, *f.* karika (a' puskán).
 Ringen, *n.* vívódni.
 Ringfeder, *n.* karikatal.
 Ringplatz, *m.* küzdőhely.
 Rinne, *f.* osordoga.
 Rippenhöfzer zu der Canonenbetätigung, *pl. n.* bordafák.
 Ritt, *m.* lovaglás.
 Ritter, *m.* lovag-vitéz.
 Ritterorden, *m.* vitézrend, lovagrend.
 Rittmeister, *m.* lovas-kapitány, százados.
 Rödel, *n.* kabát.
 Rohrbüschel, *n.* nádas.
 Rossbatterie, *f.* görgő tüztelep.
 Rollbrücke, *f.* görhid.
 Ronde, *f.* kerengőr, örkerülés.
 Rotte, *f.* sor.
 Rotten einbupfieren, *v. n.* beketőzni a' sorokat.

Rubriciren, *v. a.* rovatolni.
 Rubrif, *f.* rovat.
 Ruf, *m.* összehívás.
 Ruheort, *m.* enyhely.
 Ruhestand, nyugállapot.
 Ruhetag, *m.* nyugnap.
 Ruhm, *m.* dicsőség.
 Ruhmsucht, *f.* dicsvágy.
 Ruhmvoll, *adj.* dicsteli.
 Runderbefestigung, *f.* gömbölyerősítés.
 Rundförmiges Pulver, *n.* gömbörtűzpor.
 Rücken, *m.* nyakszirt, hát-möge; im Rücken angreifen, nyakára törni.
 Rückenbatterie, *f.* háttüztelep.
 Rücken eines Hügels, *m.* dombhát.
 Rückwärts, *adv.* hátra, hátrafelé von rückwärts angreifen, *v. a.* hátról megtámadni.
 Rückwärtsfeuer, *n.* hátratrűz.
 Rückwärts marsch! hátra marsch! (Commandowort).
 Rühmlich, *adj.* dicső.
 Rüsten, *v. v.* felkészíteni, fölfegyverkeztetni.
 Rüsthaus, *n.* fegyverház.
 Rüsthammer, *f.* fegyvertár.
 Rüstung, *f.* felkészület, fegyverkezet.
 Rüstwagen, *m.* rakszekér.

Säbel, *m.* szablya.
 Säbelgriff, *m.* kardfogás, kardmarkolat.

Säbelhieb, *m.* kardvágás.
 Säbelflinge, *f.* kardpenge.
 Säbelforb, *m.* markolatkosár.

Säbelscheibe, *f.* kardhüvely.
Säbeltafche, *f.* tarsoly.
Säbeltafchenriemen, *m.* tarsoly-
szij.
Sad und Paß, *czók-mok*; mit
Sad und Paß, *czók-mokos-
tul.*
Sackpistole, *f.* mordály.
Salutirung, *f.* üdvözlét.
Salvaquardia, *f.* védőr, bátor-
ságőr.
Salve, *f.* üdvlovés.
Salvus conductus, *m.* oltalomle-
vél.
Salzsee, *m.* savastó.
Sämischleder, *n.* puhanyosbőr.
Sammeln, *v. a.* gyűjteni.
Sammeln (fiß), *v. n.* csoportoz-
ni.
Sammelplatz, *m.* gyűltér.
Sand, *m.* homok, fővény.
Sandbant, *f.* homoktorlás, fő-
vénytorlat, zátony, porond.
Sandberg, *m.* homokhegy.
Sandhügel, *m.* fővényhalom.
Sandforb, *m.* fővénykosár.
Sandschelle, *f.* siványhomok.
Sandwüste, *f.* homokpuszta.
Sapeur, *m.* árkász, gátnász.
Sapeurbeil, *m.* gátnabárd.
Sapeurcorps, *n.* gátnakar.
Sapeurhaßen, *m.* gátnacsuklya.
Sapeurwerkzeug, *n.* árkász-
szám.
Sappe, *f.* árka, gátna.
Sappe (alte), *f.* régi gátna.
Sappe (doppelte), *f.* kettős gát-
na.
Sappe (doppelt gewandte), *f.* két-
szerfordított gátna.

Sappe (einfache), egyszerű gát-
na.
Sappe (fligende), *f.* repülő gát-
na.
Sappe (flüchtige) *f.* röpgátna.
Sappe (ganze), *f.* egész gátna.
Sappe (gerade doppelte), *f.* egye-
nes kettős gátna.
Sappe (halbe), *f.* félgátna.
Sappe (unbedeckte), *f.* nyílt gát-
na.
Sattel, *m.* nyereg.
Sattelbaum, *m.* nyeregfa.
Sattelblech, *n.* nyeregfa.
Sattelpogen, *m.* nyeregív.
Satteldecke, *f.* zsobrák.
Sattelturt, nyereghöveder, ter-
hellő.
Sattelholz, *n.* nyeregfa.
Sattelnopf, *m.* kápa; nyeregfő,
nyeregkápa.
Satteltoggen, *f.* nyeregpokrócz.
Sattelfüssen, *n.* nyeregpárna.
Satteln, *v. a.* nyergelni: baß
Satteln, nyergelés.
Sattelpelz, *m.* nyeregbőr.
Sattelpferd, *n.* nyergeslő.
Sattelpolster, *n.* nyeregpárna.
Sattelproße, *f.* bőröcznyereg.
Sattelunterlage, *f.* nyeregalj.
Sattelzeug, *n.* nyeregszorszám.
Saum einer Erhebung des Bo-
dens, halmozatpartszél.
Scarpbatterie, *f.* nyeseő tüzte-
lep.
Scarpiren, *v. a.* lenyesni.
Scarpirung, *f.* gátnyeset.
Schaar, *f.* csoport.
Schaaren (fiß), *v. n.* összese-
regelni, csoportosodni.

Schaarenweis, *adv.* soronként, csoportonként.

Schaarenweise sich einfinden, *v. n.* beseregleni.

Schachförmig, *adj.* koczkaalakú, koczkaként.

Schachförmiger Angriff, *m.* koczkakénti megtámadás.

Schanze, *f.* sáncz, harczgát.

Schanze (bastionirte), *f.* bástyás harczgát.

Schanztorb, *m.* gátkosár.

Schanztorb-Batterie, *f.* kosártűztelep.

Schanzbrücke, *f.* gátkosárhíd.

Scharmüchel, *n.* verekedés, csetepaté.

Schärpe, *f.* vitézőv.

Schartenbatterie, *f.* rovatékos tűztelep.

Scheibe, *f.* tárcsa.

Scheibenschiesßen, *n.* tárcsalövés.

Scheibenschießpulver, *n.* czéllőpor.

Scheidepunct, *m.* válópont.

Scheideweg, *m.* válóút.

Schieber, *m.* závárv.

Schief, *adj.* ferde.

Schiefe Richtung, *f.* ferde irányzat.

Schießen, *v. a.* löni tüzelni.

Schießen, *n.* lövés, tüzelés.

Schießen mit Flinten, *v. n.* puszkázni.

Schießgewehr, *n.* löfegyver.

Schießplatz, *m.* lötv.

Schießpulver, *n.* löpor.

Schießscharte, *f.* lövörös; das Öffnen der Schießscharte, lövörösnyitás.

Schießtabelle, *f.* lövésjegyzék.

Schiff, *n.* hajó; Schiff entern, hajót szigonyozni, Schiff vor Anker legen, horgonyra szállni.

Schiffbarer Fluß, *m.* hajókázható folyó.

Schiffbaukunst, *f.* hajóépítészet.

Schiffbruch, *m.* hajótörés.

Schiffbrücke, *f.* hajóhíd.

Schiffen, *v. n.* hajózni.

Schiffer, *m.* hajós.

Schiffsfähnrich, *m.* hajózászlós.

Schiffsfahrt, *f.* hajózás.

Schiffslieutenant, *m.* hajónagy.

Schiffscapitän, *m.* hajókapitány.

Schiffskadet, *m.* hajósapród.

Schiffslafette, *f.* hajóálgýútalp.

Schiffsmannschaft, *f.* hajósereg.

Schiffsofficier, *m.* hajótiszt.

Schiffsrüstung, *f.* hajószüléség.

Schiffspatron, *m.* hajósmester.

Schiffsjoldat, *m.* hajókatona.

Schiffswerfte, *f.* hajógyár.

Schild, *m. n.* paizs.

Schilderhaus, *n.* őrbutyka, fakö-pönyeg.

Schildfappe, *m.* paizshordozó.

Schildwache, *f.* őrálló.

Schildwache bei der Fahne, oder Standarde, *f.* zászlóőr.

Schildwache doppelte, *f.* kettős őrv.

Schildspfenstück, *n.* álgýüderék.

Schildbrücke, *f.* gyékényhid.

Schildflache, *f.* kákaposvány.

Schildleder, *n.* védbőr.

Schlacht, *f.* ütközet tűz.

Schlacht an! czélt! (Commandomort.)

Schlachtbefehl *m.* harczparancs.

- Schlacht (entscheidende), *f.* elválasztó ütközet.
- Schlachtfeld, *n.* osatater, ütközethely.
- Schlachtgetimmel, *n.* csatazaj.
- Schlacht liefern, *v. n.* megütközni.
- Schlachtopfer, *n.* harczáldozat.
- Schlachtordnung, *f.* csatarend; in Schlachtordnung stehen, *v. n.* csatarendben állani; in Schlachtordnung marschieren, *v. n.* csatarendben marsolni.
- Schlachtordnung (ausgebildete), *f.* kiszélesített; harczrend.
- Schlachtordnung (ausgedehnte), *f.* kinyújtott harczrend.
- Schlachtordnung (geschlossene), *f.* zárt csatarend.
- Schlachtordnung (zerstreute), *f.* szétszórt csatarend.
- Schlachtopfer, *n.* osataló.
- Schlachtschwert, *n.* pallos.
- Schlachtschwert (zweischneidiges), *n.* kétélű kard.
- Schlachttag, *m.* ütközetnap.
- Schlafgeld, *n.* ágypénz, háláspénz.
- Schlagbaum, *m.* soromp.
- Schlagbaum (ein schwimmender), *m.* úszósoromp.
- Schlagen, *v. a.* megverni.
- Schlagen (in die Flucht), *v. a.* szalasztani.
- Schlagen (sich), *v. n.* ütközni.
- Schlagen (über den Haufen), *v. a.* összeverni, rakásraverni.
- Schlagerei, *f.* verekedés.
- Schlagröhre, *f.* gyútölcső.
- Schlamm, *f.* kudaroz.
- Schlauchbrücke, *f.* tömlőhid.
- Schlepptrouille, lappangór.
- Schleidyweg, *m.* úlát, oselút.
- Schleuder, *f.* parittyá.
- Schleuderer, *m.* parittyász.
- Schleudern, *v. n.* parittyázni.
- Schleuderstein, *m.* parittyakő.
- Schleuse, *f.* zsilip.
- Schleusenfall, *m.* zsilipelés.
- Schleusenher, *n.* zsilipkapu.
- Schließt euch! zárkozz! csatlakozz! (Commandowort).
- Schließt die Pflanne! serpenyt zárj! (Commandowort).
- Schloß, *n.* vár.
- Schloß eines Feuergewehrs, *n.* zár, fegyverszerszám.
- Schloßblatt, *n.* szerszámlap.
- Schloßberg, *m.* várhegy.
- Schloßgarten, *m.* várkert.
- Schloßhauptmann, *m.* várkapitány.
- Schloßhof, *m.* várudvar.
- Schloßsaal, *m.* várterem.
- Schlucht, *f.* hegyzug.
- Schlupfwinkel, *m.* szurdok.
- Schlünbe (voll), *adj.* örvényes.
- Schlüssel, *z. B.* einer Position, *m.* nyitány, *v.* kulcsa az állodásnak.
- Schmispferd, *n.* ostorhőgyes.
- Schnapost, fegyverőr, sorompőr.
- Schneeberg, *m.* havas.
- Schneesturz, *m.* hóomlás.
- Schneef, *m.* ravaszpöcz, a' fegyverzáron.
- Schnellerstraße, *f.* ravaszpöczcsav.
- Schnurband, *n.* vitézkötés.
- Schonung, *f.* surjány.
- Schräg, *adj.* rézsút.

- Schräge Linie, *f.* rézsutvonal, csapinós vonal.
 Schräger Marsch, *m.* rézsut mars.
 Schrägeschritt, *m.* rézsutlépés.
 Schraube, *f.* csavar, csav.
 Schreiten, *v. n.* lépni.
 Schritt, *m.* lépés.
 Schritt (geschwinder), *m.* szaporalépés, gyorslépés.
 Schritt (ordinärer), *m.* közlépés.
 Schritt (manöver), *m.* mozgalmilépés.
 Schroff, *adj.* meredek.
 Schuh, *m.* saru.
 Schuhriemen, *m.* saruszij,
 Schuhsohle, *f.* sarutalp.
 Schuh (Maß), *nyom.*
 Schutert! fegyvert vállhoz! (Commandowort.)
 Schulterwaffe, *f.* vállvéd,
 Schulterwinkel, *m.* vállszög.
 Schuppiger Harnisch, *m.* pikkelyes vórt.
 Schuß, *m.* lövés.
 Schußfey *adj.* löment.
 Schußlinie, *f.* lövetvonal, lövonal.
 Schußweite, *f.* lövéstáv.
 Schußwunde, *f.* löttseb.
 Schuß, *m.* oltalom.
 Schütze, *m.* lövész.
 Schutzwaffe, *f.* védőfegyver.
 Schwanzriemen, *m.* farszij.
 Schwanzschranke, *f.* farcsavar, tősav.
 Schwärmerrakette, *f.* rajröppentyű.
 Schwenk auch! kanyarodj! (Commandowort.)
 Schwenkung, *f.* kanyarodás.
 Schwenkung des Gewehres, *f.* fegyverforgatás.
 Schwenken mit einem beweglichen Pivót, *f.* kanyarulatmozgópont körül.
 Schwenkungspunct, *m.* kanyarodáspont.
 Schwenkung um einem stehenden Punct, *f.* kanyarulat állópont körül.
 Schwert, *n.* kard.
 Schwertfeger, *m.* osziszár.
 Schwertsreich, *m.* kardosapás; ohne Schwertsreich, *adv.* kardosapás nélkül.
 Schwertträger, *m.* kardhordó.
 Schwingen sich auf das Pferd, *v. n.* lóra pattanni.
 Sechspännig, *adj.* hatfogattú.
 Second Rittmeister, *m.* alszázados (a' lovasságnál).
 Secundant, *m.* bajszegéd.
 See, *m.* tó; See, *f.* tenger in die See stehen, *v. n.* tengerre szállni.
 See die offene, *f.* siktenger.
 Seeartillerie, *f.* tengertüzérség.
 Seebeschreibung, *f.* tengerleírás.
 Seefahrt, *f.* tengerjárás.
 Seegefecht, tengeriesata.
 Seegericht, *n.* admirálszék.
 Seegesetz, *n.* tengertörvény.
 Seehafen, *m.* tenger rév.
 Seefarte, *f.* tengerabroz.
 Seekunde, *f.* tengertudomány.
 Seeküste, *f.* tengerpart.
 Seele des Geschüzes, *f.* lövécsür.
 Seemacht, *f.* tengeri hatalom v. erő.
 Seemann, *m.* tengerész.

Seeschlacht, *f.* tengeri ütközet.
 Seesoldat, *m.* tengeri katona.
 Seesturm, *m.* tengervihar.
 Seewesen, *n.* tengerészet, ten-
 gerügy.
 Segel, *n.* vitorla; unter Segel
 gehen, *v. a.* elvitorlázni.
 Segelstange, *j.* vitorlarúd.
 Segeltau, *n.* vitorlakötél.
 Seicht, *adj.* sekélyes.
 Seilbrücke, *f.* kötélahíd.
 Seite, *f.* oldal.
 Seitenangriff, *m.* oldalcsapás.
 Seitengewehr, *n.* oldalfegyver.
 Seitenschritt, *m.* oldallépés.
 Seitenvertheidigung, *f.* oldalti
 védelem.
 Seitenweg, *m.* oldalút.
 Seitenwerk, *n.* oldalvármű.
 Seitwärts, *adv.* oldalaslag.
 Selbstständig, *adj.* önálló.
 Selbstständigkeit, *f.* önállóság.
 Selbstvertheidigung, *f.* önvédelem.
 Senfrecht, *adj.* függirányos.
 Senfwerk, *n.* rőzsegát.
 Seher zu den Kassetten, *m.* tömös
 a' röppentyűhöz.
 Sicker, *m.* (Ausfluß sehr kleiner
 Quellen) szivorga.
 Sieg, *m.* győzelem.
 Siegen, *v. n.* győzni.
 Sieger, *m.* győzelmes; Gnade des
 Siegers, győzőkegy.
 Siegesgeschrei, *a.* diadalzaj.
 Siegesfranz, *m.* diadalkoszorú.
 Siegeskrone, *f.* diadalkorona.
 Siegeslied, *n.* győzelmidal.
 Siegespforte, *f.* diadalkapu.
 Siegeszeichen, *n.* diadaljel.
 Siegreich, *vdj.* diadalmas, győ-
 zelmes.

Signal geben zum Satteln, *v. n.*
 nyergezöt fűjni.
 Situationszeichnung, *f.* fekvés-
 rajz; vidékrajsz.
 Sitzen zu Pferd, *v. n.* nyeregben
 ülni.
 Sitzt ab! lóru!l!
 Sit auf! lóra! (Commandowort).
 Skizze, *f.* vázlat.
 Skizziren, *v. a.* vázolni.
 Skizzirt, *adj.* vázlatos.
 Sohle eines Grabens, *f.* árokta-
 lap.
 Sold, *m.* zsold.
 Soldat, *m.* katona; Soldat wer-
 den, *v. n.* katonának állani; Sol-
 daten werben, *v. a.* hadat fo-
 gadni.
 Soldatenstand, *m.* katonarend.
 Soldatenweib, *n.* katonanő.
 Soldatenwesen, *n.* katonaugy.
 Soldateska, *f.* labancznép.
 Soldner, *m.* zsoldos.
 Soldzulage, *f.* zsoldráadás.
 Sommerweg, *m.* nyári út.
 Sonde, *f.* kémvessző.
 Sondiren, *v. a.* kémvesszőlni.
 Sonnenschirm, *m.* napvédőbőr.
 Spadille, *f.* spádé.
 Spähpatrouille, *f.* fűrkésző őrjá-
 rat.
 Spallier, *n.* fegyverút.
 Spanische-Reiter, *m.* spanyoltö-
 vis.
 Speer, *m.* kelevész, dárda; mit
 dem Speere kämpfen, *v. a.* dár-
 dázni.
 Sperren, *v. a.* zárni.
 Spielraum, *m.* játékür.
 Spiel rühren, *v. n.* dobolni.
 Spion, *m.* kém.

- Spital, *n.* kórház.
 Spitze biethen, *v. a.* szembeszállni.
 Spitze der Vortruppen, *f.* elővéd' eleje.
 Sporn, *m.* sarkantyú.
 Spornleder, *n.* sarkantyúszij.
 Spornrädchen, *n.* sarkantyútaraj.
 Springfeder, *f.* rugony
 Spur, *f.* nyom, nyomdok; auf die Spur kommen, *v. n.* nyomába akadni; auf der Spur nachfolgen, *v. n.* nyomozni.
 Stab, *m.* törzs.
 Stabsofficier, *m.* törzstiszt
 Stabsstation, *f.* törzsállomás.
 Stabstrompeter, *m.* trombitásnagy.
 Stadt, *f.* város; in eine Stadt mit Truppen einziehen, *v. n.* behúzódni egy városba.
 Stadtviertel, *n.* városnegyed.
 Staffette, *f.* sürgöny.
 Stall, *m.* ól.
 Stallwache, *f.* ólőr.
 Standarte, *f.* zászló.
 Standartenschuh, *m.* zászlósark.
 Standrecht, *n.* rögtöntörvény.
 Stand- und Dienst-Tabelle, *f.* szám és szolgálat táblás jegyzéke.
 Stangelfeder am Gewehrschloß, *f.* ravaszrugony.
 Stangelfederschraube, *f.* ravaszrugesavar.
 Stangelschraube, *f.* ravaszcsavar.
 Stapelblock, *m.* hajóbak.
 Station, *f.* állomás.
 Staub, *m.* por; sich aus dem Staube machen, sátorfát fölszedni.
 Stechen, *v. a.* szúrni.
 Stedbrief, *m.* nyomozólevél.
 Steg, *m.* gyaloghid.
 Steigbügel, *m.* kengyelvas.
 Steinboller-Batterie, *f.* kőszóró tüztelep.
 Steinfugel, *f.* köteke.
 Steinmörser, *m.* kőmozsár.
 Stelle, *f.* helyzet; auf der Stelle, nyomban.
 Stellen, *v. a.* helyezni, kiállítani; sich zum Kampfe stellen, *v. n.* kiállni a' sikra.
 Stellt euch! helyezkedj! (Commandowort).
 Stellung, *f.* helyzet, állás (egy katonáé); Position, *f.* állódás (egész hadé.)
 Stellung à cheval, *f.* közbenvelt állás.
 Stellung (eine dünne), *f.* vékony állás.
 Stellung (geschlossene), *f.* zárkózott állás.
 Stellung (tiefe), *f.* zömök állás.
 Stellung (zerstreute), *f.* elszórt állás.
 Stellvertreter, *m.* helyettes.
 Steppensee, *m.* sivatagtó.
 Sternschanze, *f.* csillagharozgát, csillagvár.
 Stich, *m.* döfés.
 Stichblatt, *n.* szúrlap.
 Stockhaus, *n.* fogház.
 Stockhauswache, *f.* fogházőr.
 Stockwerks-Batterie, *f.* emeletes tüztelep.
 Stoßen auf den Feind, *v. n.* ellenségre bukni.
 Stoßen auf einander, *v. n.* egymásra bukni.

- Stoßen mit der Pike, *n.* dsidázás; *v. n.* dsidázni.
 Stoßgewehr, *n.* szurófégyver.
 Stoßklinge, *f.* szurópengő.
 Straßcompagnie, *f.* javító társulat.
 Straße (ausgepflasterte), *f.* kövezett út.
 Straßengraben, *m.* útárok.
 Strategist, *m.* hadtudós.
 Streifcommando, *n.* száguldó had.
 Streifen, *v. n.* száguldozni, portyázni.
 Streiferei, *f.* száguldozás, portyázás.
 Streifpatrouille, *f.* csapongór.
 Streifwunde, *f.* horzolt seb.
 Streifzug, *m.* száguldó had; auf einen Streifzug ausgehen, portyázni indulni.
 Streitart, *f.* vivóbárd.
 Streitbar, *adj.* hadakozó, viadalos.
 Streiten, *n.* megvívás.
 Streithammer, *m.* csákány, fokos.
 Streitkolben, *m.* buzogány.
 Streitroß, *n.* harczló.
 Streitwagen, *m.* küzdő szekér.
 Strich, *m.* vonalka.
 Strom, *m.* folyam.
 Stromabwärts, *adv.* vízmentiben.
 Strömen, *v. n.* özölneni.
 Stromfall, *m.* zuhatag.
 Stromhinauf, *adv.* vízellen.
 Stromrinne eines Flusses, *f.* folyam' árka.
 Stromstrich, *m.* folyamzsin.
 Strömung, *f.* ömlés.
 Stubenarrest, *m.* szobafogda.
- Sturm; *m.* roham rohany; Sturm laufen, *v. n.* rohanyt futni.
 Sturmbalfe, *f.* rohamhenger.
 Sturmband, *m.* rohamszj.
 Sturmbrett, *n.* rohamborona.
 Sturmbrücke, *f.* rohamhid.
 Sturmcolonne, *f.* rohamcsapat.
 Sturmbach, *n.* rohamföd.
 Sturmfaß, *m.* rohamkád.
 Sturmgeschrey, *n.* rohamzaj.
 Sturmglöde, *f.* vészharang.
 Sturmhaufen, *m.* rohamcsákla.
 Sturmhaube, *f.* rohamsisak.
 Sturmleiter, *f.* rohamhágcsó.
 Sturmmarsch, *m.* rohammars.
 Sturmpanzer, *m.* rohamczővek.
 Sturmschritt, *m.* rohamlépés.
 Sturmseife, *f.* rohamkaszta.
 Sturmwalze, *f.* rohamhenger.
 Sturz, *m.* zuhany.
 Stutzel im Gewehrschloß, *f.* dióágy a' fegyverszerszámban.
 Stuß, *m.* rövid cső.
 Stützrohr, *n.* kurtaly.
 Stückbettung, *f.* ágyazat.
 Stückgießerei, *f.* lövőcsöntés.
 Stürmen, *v. a.* megrohanni.
 Stürmend, *adv.* rohamlag.
 Stürmer, *m.* rohonz.
 Stürmisch, *adj.* rohamos.
 Stürzen, *v. a.* rázuhanni.
 Subaltern-Officier, *m.* alattas tiszt.
 Subordination, *f.* hadifék, hadfegy.
 Subsidiengeber, *pl. n.* segedelmi pénzek.
 Sumpf, *m.* süppedék.
 Sumpfiger Grund, *m.* imolya, turján.

Sumpstigeß Terrän, *n.* moosáros földtér.
 Sumpfwiese, *f.* ingovány.
 Süb, *m.* dél
 Süblich, *adj.* déli.

Süboft, *m.* délkelet.
 Sübpol, *m.* délgöncz.
 Sübmärtß, *adv.* délszakfelé
 Sübwest, *m.* délnyugat.

Tactif, *f.* taktika, hadművészet, harcztudomány.

Tactifer, *m.* hadművész, harcztudós.

Tagebuch, *n.* napló.

Tageordnung, *f.* napi rend.

Taggeld, *n.* napdíj.

Tägliche Lieferung, *f.* napi táp.

Tagreveil schlagen, *v. a.* ébresztőt dobolni, vagy verni.

Tagrunde, *f.* napkerengör.

Tagbefehl, *m.* napi parancs.

Tafelmeister, *m.* köztelmester.

Tambour, *m.* dobos.

Tapfer, vitéz, vitézül.

Tapferes Streiten, *n.* vitézkedés.

Tapferhaft, *adj.* vitézi.

Tapferkeit, *f.* vitézség.

Tapfer streitbar, *adj.* vitézülő.

Tapfer streitend, *adj.* vitézkedő.

Teich, *m.* tó.

Telegraph, *m.* táviró.

Tenailien, *f.* ollósgát.

Tenailienwinkel, *m.* ollósgátszög.

Terrän, *n.* földtér.

Terränkenntniß, *n.* földisméret.

Terränlehre, *f.* földszintan.

Terrän (ungleiches), *n.* egyenetlen földtér.

Thal, *n.* völgy.

Thalab, *adv.* lefelé, völgybe.

Thalicht, *adj.* völgyes.

That, *f.* tett, tény.

Theil (verlierender), *m.* vesztes fél.

Theilungspunct, *m.* választó pont.

Thorschluß, *m.* kapuzárat.

Thorwache, *f.* kapuőr.

Thurmwache, *f.* toronyőr.

Tief eindringen (stich), *v. n.* mélyen behatni.

Tiefe eines Bataillons, *f.* zömökése a zászlóaljnak.

Tiefer Fluß, *m.* mély folyó.

Tiefe Stellung, *f.* zömök állás.

Tirailleur, *m.* osatár.

Tirailleurfeuer, *n.* osatártüz.

Tirailleurgefecht, *n.* osatárharcz.

Tirailleurmine, *f.* ágas akna.

Tod, *m.* halál.

Todeskampf, *m.* halálküzdés.

Todesgefahr, *f.* halálvész.

Todesurtheil, *n.* halálos ítélet.

Todfeind, *m.* halálos ellenség.

Tödtlich, *adj.* halálos.

Tobt, *adj.* meghalt, elhunyt.
 Töbten, *v. a.* megölni.
 Topographie, *f.* helyírás, táj-
 irás.
 Torfgrund, *m.* zsombláp.
 Tornister, *m.* tarisznya.
 Trab, *m.* üg; im Trab reiten ober-
 fahren, *v. n.* ügetni.
 Trab (abgefürzter), *m.* kurtított
 üg.
 Trabend, *adv.* ügetve.
 Transport, *m.* szállítmány.
 Transportiren, *v. a.* szállítani.
 Transportirung, *f.* szállítás.
 Transportschiff, *n.* szállítóhajó.
 Traube, *f.* álgýügömb.
 Treffen (als Gefecht), *n.* harcz.
 Treffen (als Schlachtlinie), *n.*
 harczag.
 Treffen liefern, *v. n.* összeharcolni.
 Treiben in die Enge, *v. n.* sarokba
 szorítani.
 Treibsand, *m.* folyóhomok.
 Trenner, *m.* csavargó.
 Treppe, in die Kämpfplaze führende,
f. zajtérlepcső.
 Trichterring, *m.* tölcserkarika.
 Trift, *f.* marhacsapás.
 Triumph, *m.* diadal.
 Triumphiren, *v. n.* diadalmas-
 kodni.
 Trommel, *f.* dob.
 Trommelfell, *n.* dobbőr.
 Trommelfasten, *m.* dobkas.
 Trommelreif, *m.* dobkarika.
 Trommelriemen, *pl.* dobszjak.
 Trommelschlag, *m.* dobpergés.
 Trommelschläger, *m.* dobverő.
 Trommelschnur, *f.* dobzsínog.
 Trommlerei, *f.* dobolás.
 Trompete, *f.* trombita.

Trompete blasen, *v. n.* trombitál-
 ni.
 Trompetenquaste, *f.* trombita-
 bojt.
 Trompetenschall, *m.* trombitahang.
 Trompetenstoß, *m.* trombitahars.
 Trompeter, *m.* trombitás.
 Troß, *m.* dacz; Troß bieten dem Fein-
 de, *v. n.* daczolni az ellenséggel.
 Troßbündniß, *n.* daczszövetség.
 Trümmer, *pl.* rom.
 Trümmer einer Armée, *n.* sereg-
 rom.
 Truppe, *f.* had.
 Truppe aneifern, felbuzdítani a'
 sereget.
 Truppe (ausgerüstete), *f.* felkészült
 had.
 Truppe (geschlossene), *f.* zárkozott
 had.
 Truppenabanken, *n.* hadbocsá-
 lás.
 Truppenbewegung, *f.* hadmoz-
 gás.
 Truppenkörper, *m.* hadtestület.
 Truppen (leichte), könnyűhad.
 Truppentransport, *m.* hadszállí-
 tás.
 Truppen (unreguläre), szabályta-
 lan had.
 Truppenweise, *adv.* csoporton-
 ként.
 Escharbade, *f.* csárdaház.
 Escheifist, *m.* sajkás.
 Escheifisten-Bataillon, *f.* sajkás
 zászlóalj.
 Lummeln, *v. a.* hajhászni.
 Lummelplatz, *m.* bajhely.
 Lumul, *m.* zsivajgás.
 Lumuluant, *m.* zsivajgó.

Turnultuarisch, *adv.* zajogva.
Tunnel, *m.* alagút.
Turnier, *m.* harcjáték.

Turnierswaffe, *f.* harcjátéki fegyver.

U.

Ufer, *n. part.*
Uferlos, *adj.* partatlan.
Uhlaner, *m.* uhlán vagy dsidás.
Umfang, *m.* bekerítés.
Umfangen, *v. a.* bekeríteni.
Umfassung einer Festung, *f.* várkörzet
Umgeben mit einem Graben, *v. a.* körülárkolni.
Umgeben mit Pflanzen, *v. a.* bekorlátozni.
Umgebung eines Orts, *f.* helyvidék.
Umgebung eines Posten, *f.* őrskör, őrsvidék.
Umgehen, *v. a.* megkerülni.
Umgehung, *f.* megkerülés.
Umgraben, *v. a.* körül árkolni.
Umgrabung, *f.* körülárkolás.
Umherliegen, *v. n.* szerteszét tanyázni.
Umherschwärmen, *v. n.* szerteszét kalandozni.
Umkehr, *f.* visszafordulás.
Umkehren, *v. n.* visszafordulni.
Umkommen, *v. n.* elveszni.
Umfreis, *m.* körület.
Umlagern, *v. a.* körüláborozni.
Ummauern, *v. a.* körülfalazni.
Umreiten, *v. a.* körüllovagolni.
Umringen, *v. a.* körülvenni.

Umriss einer Zeichnung, *m.* rajzvázlat
Umschanzen, *v. a.* körülgátolni.
Umschiffen, *v. a.* körülhajózni.
Umsiegeln, *v. a.* körülvitorlázni.
Umweg, *m.* tekervényút.
Unbedeckt, (dem feindlichen Feuer ausgesetzt), *adj.* födellen.
Unberitten, *adj.* lovatlan.
Unbeschlagen, *adj.* patkolatlan.
Unbewacht, *adj.* őrizetlen
Unbewaffnet, *adj.* fegyvertelen.
Unbeweglich, *adj.* mozdulatlan.
Undurchbringlich, *adj.* áthatatlan.
Uneben, *adj.* egyenetlen.
Unentschieden, *adj.* határozatlan.
Unentschlossen, *adj.* eltökéletlen.
Unroberlich, *adj.* megvihatlan.
Unerschrocken, *adj.* rémíthetetlen.
Unerschütterlich, *adj.* rendíthetetlen.
Ungebanht, *adj.* járatlan.
Ungeladen, *adj.* töltetlen.
Ungesattelt, *adj.* nyergeletlen.
Ungestüm, *adj.* erőszakos.
Ungleiches Terrain, *n.* egyenetlen földtér.
Ungleichförmige Bewegung, *f.* egyenetlen mozgás.

- Unordentlich, *adj.* rendetlen.
 Unordnung, *f.* rendetlenség.
 Unreguläre Truppen, *pl.* szabálytalan had.
 Unreitbar, *adj.* nemhátas, t. i. ló.
 Unrettbar, *adj.* menthetetlen.
 Unruhig, *adj.* nyugtalan.
 Unschiffbar, *adj.* hajózhatatlan.
 Unschlüssig, *adj.* habozó.
 Unterbaute Batterie, *f.* sülszített v. süpsesztett tüztelep.
 Unterbrechen, *v. a.* félbenszakasztani.
 Unterdrücken, *v. a.* elnyomni.
 Unterfeldherr, *m.* alvezér.
 Untergang, *m.* végromlás.
 Untergebener, *adj.* alattvaló.
 Untergewehr, *m.* alfegyver; így nevezetik p. o. a' gyalogságnál a' kard, a' puskáról levett szurony.
 Untergraben, *v. a.* aláásni.
 Unterhalt der Soldaten, *m.* katonatartás.
 Unterhalt der Truppen, *m.* seregtartás.
 Unterhandeln, *v. n.* alkudozni, egyezkedni.
 Unterhandlung, *f.* alkudozás.
 Unterirdisch, *adj.* földalatti.
 Unterirdische Gewölbe in den Festungen, *pl.* földalatti boltozat.
 Unterjochen, *v. a.* meghódítani.
 Unterleutenant, *m.* alhadnagy.
 Unterliegen, *v. n.* meggyőzöttetni az ellentől.
- Unterminiren, *v. a.* aláaknázni.
 Unternehmen, *v. a.* vállalni; daß Unternehmen, vállalkozás.
 Unternehmend, *adj.* merénykedő.
 Unternehmer, *m.* vállalkozó, merénylő.
 Unternehmung, *f.* merény, vállalat.
 Unternehmung auf Gerathewohl, *f.* vészmerénylet.
 Unterofficier, *m.* altiszt.
 Unterordnung, *f.* alárendeltség.
 Unterricht, *m.* oktatás.
 Unterstützung, *f.* segedelem.
 Unterstützungsposten, *m.* segélyörs.
 Untersuchender, *adj.* vizsgáló,
 Untersuchung, *f.* megvizsgálat, vizsgálat.
 Unterwall, *m.* alsófalga.
 Unterwegs, *adv.* útközben.
 Unterwerfen (sich), *v. n.* meghódolni.
 Unterwerfung, *f.* meghódolás.
 Unthätig, *adj.* munkálatlan.
 Untiefe, *f.* sekély.
 Untödtlich, *adj.* nemhalálos.
 Unübersteiglich, *adj.* áthágtatlan.
 Unüberwindlich, *adj.* legyőzhetetlen.
 Unverleiglich, *adj.* sérthetetlen.
 Unverwundbar, *adj.* sebheteretlen.
 Unzerstörbar, *adj.* szétdúlhatatlan.
 Unzulänglich, *adj.* hozzáférhetetlen.
 Urlaub, *m.* engedmény.
 Urtheil, *n.* ítélet.

ü.

Überfarth, *f.* átkelés, átkelet.
 Überfall, *m.* rajtaütés.
 Überfall (der nächtliche), *m.* éjenti roham.
 Überfallen, *v. a.* megrohanni.
 Überflügeln, *v. a.* túlszárnyalni.
 Übergang, *m.* átmenet.
 Überhöhung eines Orts, *f.* partozás.
 Überläufer, *m.* átszökevény.
 Überliefern, *v. a.* átszállítani, kiadni.
 Überlisten, *v. a.* rászédni.
 Übermacht, *f.* erőhatalom, nagyobb erő.
 Überrascht werden, *v. p.* meglepetni.
 Überroth, *m.* öltöny.
 Überrumpeln, *v. a.* meglepni.
 Überrumpelung, *f.* meglepés.
 Überschleßen, *v. a.* átlőni.
 Überschiffen, *v. a.* áthajózni.
 Überschwemmung, *f.* kiáradás, özön.

Überschwungriemen, *m.* vállszij.
 Übersegen, *v. n.* átvitorlázni.
 Überseßen mit Mühe, *v. n.* átvergödni.
 Übersteigung, *f.* áthágás.
 Übertreten, überschreiten, *v. a.* átlépni.
 Überwältigen, *v. a.* erőt venni valamin.
 Überwerfen (sich), *v. n.* összekapni.
 Überwerfsefell der föntgl. ung. Garde, *n.* kaczagány.
 Überwinden, *v. n.* legyőzni.
 Überwinder, *m.* legyőző.
 Überwintern lassen, *v. f.* kiteleltetni.
 Überzählig, *adj.* számszeletti.
 Überzug, *m.* fede.
 Übung (körperliche), *f.* testgyakorlat.
 Übung (Waffen=), *f.* fegyvergyakorlat.
 Übung (Marsch), *f.* marsgyakorlat.

z.

Verabschieden, *v. a.* elbocsátni.
 Verabschiedet, *adj.* elbocsátott.
 Veränderung des Alignements, *f.* irányváltozat.

Verbandspital, *n.* sebkötési kórház.
 Verbarricadiren, *v. a.* megtorlasztani.

Berbaricabirung, *f.* megtorlasztás.
 Verbindung, *f.* közlekedés, kötelék.
 Verbrechen (ein militärisches), *n.* katonabűn.
 Verbündet, *adj.* szövetséges.
 Verdämmung der Minenfammer, *f.* aknakamragát.
 Verderben, *n.* romlás; dem Verderben nahe, *adj.* veszendék.
 Verdoppeln, *v. a.* megkettőztetni.
 Verdrängen, *v. a.* kiszorítani, elnyomni.
 Verdrängt werden, *v. p.* kiszorulni.
 Vereinen (sich), *v. n.* egyesülni.
 Vereinen, *v. a.* egyesíteni.
 Vereinigung, *f.* egyesítés.
 Vereinzeln, *v. a.* egyenkíteni.
 Verengen, *v. n.* szorulni.
 Verengung, *f.* szorulás.
 Verengung eines Thales, *f.* völgy-szoros.
 Verfechten, *v. a.* kiküzdeni.
 Verfolgen, *v. a.* megkergetni.
 Verfolgen, *n.* üldözés.
 Vergattern, *v. a.* összeriasztani.
 Vergatterung, *f.* gyűlözaj.
 Vergatterung schlagen, *v. n.* gyűlöt verni.
 Vergitterung, *f.* rácsozat.
 Vergleichung, *f.* megegyezkedés.
 Vergrößern, *v. a.* megnagyobbitni.
 Verhaften, *v. a.* elfogni, letartóztatni.
 Verhaftsbefehl, *m.* elfogóparancs.
 Verhaltung, *f.* utasító szabály, utasítvány.

Verhau, *m.* rigya.
 Verheeren, *v. a.* dúlni pusztítani, feldulni.
 Verheerung, *f.* pusztítás.
 Verhör, *n.* vallatás.
 Verjagen, *v. a.* elkergetni, elriasztani.
 Verkürzen, *v. a.* megrövidíteni.
 Verlängern, *v. a.* hosszabbítani; das Verlängern, *n.* meghosszabbítás.
 Verlängern (sich), *v. n.* meghosszabbodni.
 Verlängerte Richtung, *f.* hosszirány.
 Verlängerung, *f.* hosszabbítás.
 Verlassen eines Posten, *n.* örshagyás.
 Verlassenes Lager, *n.* hagyott tábor.
 Verlaufen (sich), *v. n.* szétfutni.
 Verlaufen (den Weg), utat veszteni.
 Verleiter zur Desertion, *m.* elcsábító.
 Verleitung, *f.* elcsábítás.
 Verlieren den Muth, *v. n.* elcsüggedni.
 Verlierender, *adj.* vesztes.
 Verlust, *m.* veszteség.
 Vermauern, *v. a.* elfalazni.
 Vermehren, *v. a.* megsaporítani.
 Vermehren (sich), *v. n.* szaporodni, megsaporodni.
 Vermengen, *v. a.* összekeverni.
 Vermengen (sich), *v. n.* összekeveredni.
 Vermindern, *v. a.* kevesbitni.
 Vermindern (sich), *v. n.* kevesedni fogyni.
 Verminderung, *f.* kevesbülés.

- Verminderte Geschwindigkeit, *f.* gyengült gyorsaság.
 Vernageln (ein Geschütz), *v. a.* beszegelni az álgút.
 Vernagelung der Canone, *f.* álgútbeszegezés.
 Vernichten, *v. a.* megsemmisíteni.
 Veröden, *v. a.* elpusztítani.
 Verordnung, *f.* rendelet.
 Verpfählen, *v. a.* elczövekezni.
 Verpfählung, *f.* czövekszár.
 Verpflegen, *v. a.* táplálni.
 Verpflegsbeamter, *m.* élelmezőtiszt.
 Verpflegeliste, *f.* táplajegyzék.
 Verpflegsmagazin, *n.* élelemtár.
 Verpflegung, *f.* tápla, élelmezés.
 Verproviantiren, *v. a.* élelmezni, élelmesíteni.
 Verproviantirung, *f.* élelmesítés.
 Verrammeln *v. a.* elzárgatni
 Verrammeln (sich), *v. n.* elzárgatodni
 Verrammelung, *f.* elzárgatás.
 Verrathen, *v. a.* elárulni.
 Verräther, *m.* áruló
 Verrätherei, *f.* árulás.
 Versagen (den einen Flügel), *v. a.* egyik szárnyát hátrább vonni.
 Versammeln, *v. n.* összegyűjteni; (sich) *v. n.* gyülekezni, összegyűlni; (sich haufenweise), *v. n.* összecsoportozni; (sich mühsam), *v. n.* összevergödni.
 Versammeln des Kriegsvolkes, *n.* hadgyűjtés.
 Versammlungslager, *n.* gyűltábor.
 Versammlungsort, *m.* gyűlőhely.
 Versammlungsplatz, *m.* gyűlőtér.
 Versammlungspunct, *m.* gyűlőpont.
 Verschanzen, *v. a.* elgátolni.
 Verschanztes Lager, *n.* árkolt tábor.
 Verschanzungen der Belagerer, *f.* táborlati gátak.
 Verschießen, *v. a.* ellődözni.
 Verschlag, *m.* rakasz.
 Verschwören, *v. n.* összeesküdni.
 Verschwörer, *m.* összeesküvő.
 Verschwörung, *f.* összeesküvés.
 Versperren, *v. a.* elzárni; (sich versperren), *v. n.* elzárkozni.
 Versperren (durch einen Graben), *v. a.* elárkolni.
 Versprengen, *v. a.* szétszórni.
 Verstärken (durch Zahl), *v. a.* többesíteni.
 Verstärkung, *f.* megerősbités, számszaporodás, erőnagybodás
 Versteck, *m.* rejthely.
 Versteck legen, *v. a.* lest vetni.
 Verstellter Marsch, *m.* álmars.
 Verstören, *v. a.* elzavarni.
 Verstümmeln, *v. a.* megosonkítani.
 Verstümmelung, *f.* megosonkítás.
 Vertheidigen, *v. a.* védni.
 Vertheidiger, *m.* védő; zur Vertheidigung gehörend, védelni.
 Vertheidigung (angestrengte), *f.* megerősített védelem.
 Vertheidigung einer Festung, *f.* várvédelem.
 Vertheidigung (gerade), *f.* egyenes védelem.
 Vertheidigung (hartnäckige), *f.* makacs védelem.
 Vertheidigungs-Befestigung, *f.* véd-erőség.

- Vertheidigungskrieg, *m.* védhá-
 ború.
 Vertheidigungslinie, *f.* védvonal.
 Vertheidigungsmine, *f.* védelmi
 akna.
 Vertheidigungsmittel, *n.* védesz-
 köz.
 Vertheidigungspost, *f.* védőrs.
 Vertheidigungsrath, *m.* védelmi
 tanács.
 Vertheidigungswaffe, *f.* védőfegy-
 ver.
 Vertheidigungsweise, *adv.* védel-
 milég.
 Vertheidigungswert, *n.* védmű.
 Vertheidigungszustand, *m.* védál-
 lapot.
 Vertheilung der Quartiere, *f.* ta-
 nyaosztás.
 Vertical, *adv.* tetőleg.
 Vertiefung, *f.* horpadék, behor-
 pázat.
 Vertiefungsböhl, *adj.* völgyele-
 ges.
 Vertreiben, *v. a.* elhajtani, szét-
 űzni.
 Vertrollen (sich), *v. n.* takarod-
 ni.
 Vervielfachen, *v. a.* többszöríteni.
 Verwickeln, *v. a.* összebonyolít-
 tani.
 Verwickeln (sich), *v. n.* összebo-
 nyolódni.
 Verwickelt, *adj.* összebonyoló-
 dott.
 Verwickelung, *f.* összebonyoló-
 dás.
 Verwirren, *v. a.* megzavarni;
 sich verwirren, *v. n.* összesza-
 varodni.
 Verwirrung, *f.* zavar.
- Verwunden, *v. a.* sebezni. meg-
 sebesíteni.
 Verwundung, *f.* sebzet.
 Verwüsten, *v. a.* pusztítani.
 Verwüster, *m.* pusztító.
 Verwüstung, *f.* pusztulás.
 Verzagt, *adj.* bátortalan.
 Veteran, *m.* hadastyán.
 Viceadmiral, *m.* altengernagy,
 admirál.
 Vicecorporal, *m.* alkáplár.
 Viehweg, *m.* csapás.
 Vieled, *n.* sokszög.
 Viereckig, *adj.* négyszögű.
 Vierspännig, *adj.* négylovas.
 Visir am Helme, *sisakszem.*
 Visitirpatrouille, *f.* vizsgálórjárat.
 Volk, *n.* nép.
 Volk (ein zusammengerafftes), *n.*
 gyűlevészhad.
 Völkerrecht, *n.* népjog.
 Volksaufstand, *m.* népzendülés.
 Volksmenge, *f.* népség.
 Volontär, *m.* szabadoncz.
 Vollstrecker, *m.* végrehajtó.
 Vollstreckung, *f.* végrehajtás.
 Vorbeisprengen zu Pferd, oder zu
 Wagen, *v. n.* elvágatni.
 Vorcolonne, *f.* előcsapat.
 Vordermann, *m.* előlegény.
 Vorbringen mit Mühe, *v. n.* elő-
 verekedni.
 Vorfechten, *n.* elővívás.
 Vorgebirge, *n.* hegyfok.
 Vorgefehite, *m.* előjáró, feljebb-
 való.
 Vorgegraben, *m.* előárok.
 Vorläufer, *m.* előfutó; (bei den
 Patrouillirungen).
 Vormauer, *f.* előfal.

Wormeister, m. főtüzér, irány-
mester.

Worposten, pl. előőrsök.

Worpostenfette, f. végőrláncz.

Worrath, m. szülesség.

Worrathshaus, n. tárház.

Worrathskammer, f. vagyontár.

Worrücken, n. előnyomulás.

Worschieben, v. a. előtolni.

Worschiesen, v. a. előrelőni.

Worschlag, m. álgyszerítés.

Worschlag zur Ladung, m. fojtás.

Worschrift, f. szabda.

Worspann, n. vontaték.

Worspannsfuhrmann, m. vontató.

Worprung, m. előbbrehatás.

Worstadt, f. előváros, külváros.

Wortrab, m. elősereg.

Wortreiben, v. a. előreüzni.

Wortruppen, pl. előhad, előcso-
port; die Spitze der Wortrup-
pen, f. elővéd' eleje.

Worübung, f. előgyakorlat.

Worwärts, adv. előre, előfelé.

Worwerk, n. elővármű.

Wach, adj. éber.

Wache, f. őr; auf die Wache zie-
hen, v. n. őrre menni.

Wache (abkommende), f. váltott
őr.

Wache (aufkommende), f. váltó
őr.

Wache stehen, v. n. őrt állani.

Wachen aufstellen, v. a. őroket
kiállítani.

Wachefrei, adj. őrment.

Wachefreiheit, f. őrmentesség.

Wacheinstruction, f. őrutasítás.

Wachenlinie, f. őrvonal.

Wacheordnung, f. őrend.

Wacheplatz, m. őrhely.

Wachereihe, f. őrsor.

Wachethurm, m. őrtorony.

Wachzeit, f. őridő.

Wachtcommandant, m. őrparancs-
nok.

Wachtfeuer, n. őrtűz.

Wachthaus, n. őrház.

Wachthügel, m. őrhalom.

Wachtmannschaft, f. őrizet.

Wachtmantel, m. őrgunya.

Wachtmeister, m. őrmester.

Wachtparade, f. őrdiszet.

Wachtrevue, f. őrszemle.

Wachtschiff, n. őrhajó.

Wachtstube, f. őrszoba.

Waffe, f. fegyver; zu den Waf-
fen! fegyverre! (Commando-
wort).

Waffenbruder, m. fegyvertárs.

Waffen ergreifen, v. a. fegyvert
fogni.

Waffenfähig, adj. fegyverfogha-
tó.

Waffengefährte, m. bajtárs.

Waffengerassel, n. fegyvercsör-
gés.

- Waffengeräusch**, *n.* fegyvercsattogás.
Waffen niederlegen, *v. a.* fegyvert lerakni.
Waffenplatz *m.* fegyvertér.
Waffenruf, *m.* fegyverszó.
Waffenrüstung, *f.* fegyveröltözet.
Waffenschau, *f.* fegyverszemle.
Waffenschmiede, *f.* fegyverhámor.
Waffenschmied, *m.* fegyvercsiszár.
Waffenstillstand, *m.* fegyverszünet, hadszünet.
Waffen tragen, *n.* fegyverviselés.
Waffenträger, *m.* fegyvernök.
Waffenübung, *f.* fegyvergyakorlat.
Waffenübung ohne Pulver *f.* tűznélküli hadgyakorlat.
Waffen (sich), *v. n.* fegyverkezni, fegyverbe öltözni.
Waffnung, *f.* fegyverkezés.
Wagen, *v. a.* merni.
Wagen, *m.* kocszi, szekér.
Wagenburg, *f.* szekérvár.
Wagenmeister, *m.* szekérmester.
Wagestück, *n.* mérénylet.
Wagrecht, *adj.* fekirányos.
Walb, *m.* erdő.
Waldung, *f.* erdőség.
Waldig, *adj.* erdős.
Wall, *m.* falga.
Wallkorb, *m.* falgakosár.
Wallstatt, *f.* csatahely.
Wartung der Pferde, *f.* loápolás.
Wasser, *n.* víz; neben Wasser befindlich, vízmelléki; zu Wasser und zu Land, vizen szárazon.
Wasserabzapfung, *f.* vízcsapolás.
Wasserader (eine kleine) *f.* zsegenye.
- Wasser aus den Festungsgraben ablassen**; *n.* vízocsátás.
Wasserbau, *m.* vízépítés.
Wasserflächlich, *adv.* vízszinleg.
Wasserflucht, *f.* vizár, vizözön.
Wassergraben, *m.* vizárok.
Wasserguß, *m.* vízömlés.
Wasserhöhe, *f.* vízmagasság.
Wasserhose, *f.* vízforgatag.
Wasserkarte, *f.* vízabrosz.
Wasserkasten, *m.* vízrekesz.
Wasserlehre, *f.* viztan.
Wasserleitung, *f.* vízvezetés.
Wasserlinie, *f.* vízvonal.
Wasserlos, *adj.* vizetlen.
Wasserpumpe, *f.* vízszivattyú.
Wasserquelle, *f.* vízfakadás, vízforrás.
Wasserrafette, *f.* vízröppentyű.
Wasserrinne, *f.* vízcsordoga.
Wasserriß, *m.* vízmosás, vízszakadás.
Wasserscheide, *f.* vízoszlás.
Wasserschloß, *n.* vízvár.
Wasserschucht, *f.* vízüreg.
Wasserschlund, *m.* vízodor.
Wasserstand, *m.* vízállás.
Wassertiefe, *f.* víz' mélye.
Wasserwerk, *n.* vízmű.
Wasserzug, *m.* vízirány.
Wechsersfurche, *f.* mesgye.
Webette, *f.* végör.
Weg, *m.* út; jemandem den Weg hemmen, útját állani; den Weg abschneiden (dem Feinde), útját vágni; sich auf den Weg machen, útnak indulni.
Wegbau, *m.* útosinálás.
Weg (bedeckter), *m.* földött út, takart út; den bedeckten Weg frönen, takart utat ormozni.

Wegdrängen, *v. a.* eltolni.
 Weg (ein ebener), *m.* térút.
 Weg (ein enger) *m.* szorosút.
 Wegfangen, einen nach den andern,
v. fr. elfogdosni.
 Wegjagen, *v. a.* elriasztani, el-
 kergetni.
 Wegsäule, *f.* útoszlop.
 Wegscheide, *f.* útoszlás.
 Wegweiser, *m.* útmutató, útve-
 zénd.
 Wegziehen, *v. n.* elköltözni.
 Wegziehen (sich), *v. n.* elvonulni.
 Wehr, *n.* vizgát.
 Wehr, *f.* védelem, fegyver.
 Wehren, *v. a.* védeni.
 Wehrhaft *adj.* fegyver-fogható.
 Wehrlos, *adj.* védetlen, fegy-
 vertelen.
 Wehrschanze, *f.* védgát.
 Wehrstand, *m.* védrend.
 Weichland, *n.* puhaföld.
 Weidenflechte, *f.* fűzcserény.
 Weidengebüsch, *n.* fűzserje.
 Weidenwald, *m.* fűzes.
 Weinberg, *m.* szőlőhegy
 Weingärten, *pl.* szőlőkertek.
 Weinportion, *f.* boradag.
 Wellenförmige Gegend, *f.* dombo-
 rú vidék.
 Wellenförmiges Gebirge, *n.* hul-
 lámhegység.
 Wendung, *f.* fordulat.
 Wendung (halbe) *f.* félfordulat.
 Wer da?! ki a'! ?
 Werbegetz, *n.* hadfogadásdíj.
 Werben, *n.* hadfogadás.
 Werben, *v. a.* hadatfogadni.
 Werben mit Musik, *n.* toborzó had-
 fogadás.
 Werbeplatz, *m.* hadfogadótér.

Werber, *m.* hadfogadó.
 Werbecommando, *n.* hadfogadó
 kormány.
 Werbtauz, *m.* toborzótáncz.
 Werbung, *f.* hadfogadás.
 Werk, *n.* vármű.
 Werk einer Festung demoliren, *n.*
 várműomlítás.
 Werk (ein gefröntes), *n.* ormo-
 zott vármű.
 Werk (ein geschlossenes), *n.* zárt
 vármű.
 Werk (ein geschultertes), *n.* váll-
 védés vármű.
 Werk (ein offenes), *n.* nyílt vármű.
 Werk (ein vorwärts gelegenes) *n.*
 elővármű.
 Werk mit Flanken, *n.* oldalékos
 vármű.
 Werk mit Schießarten versehen,
 lölökas vármű.
 Werk, was von hinten gesehen wer-
 den kann, hátul belátható vár-
 mű.
 Werk, was schräg beschossen wer-
 den kann, oldalt belövelhető
 vármű.
 West, *m.* napnyugat, nyugat.
 Westlich, *adj.* nyugati.
 Westnördlich, *adj.* nyugatéjsza-
 ki.
 Westüblich, *adj.* nyugatdéli.
 Westwärts, *adv.* nyugatfelé.
 Wichtig, *adj.* nyomos.
 Wichtigkeit, *f.* nyomosság.
 Widersehen (sich), *v. n.* ellentáll-
 ni.
 Widersetzung, *f.* ellenszegülés.
 Wiederbewaffnen (sich), *v. n.* új-
 rafelfegyverkezni.

Wiedererobren *v. a.* visszahódítani.
 Wiedervergelten, *v. a.* visszatorlani.
 Wiedervereinigen (sich), *v. n.* újra egyesülni.
 Wiese, *f.* rét, mező.
 Wiefenthal, *n.* rétvölgy.
 Wildbach, *m.* vadzuhony.
 Wildbahn, *f.* vadösvény.
 Windbruch, *m.* széltörés.
 Windbüchse, *f.* szélpuska.
 Windlicht, *n.* szélmécs.
 Windriffe, *f.* szélszóradék.
 Windung eines Wasser's, *f.* vízkanyarulat.
 Winkel, *m.* szög, szög, zug.
 Winkel (ausgehender), *m.* kigörbedő szög.
 Winkel (auspringender), *m.* kihajló szög.
 Winkel (spiziger), *m.* hegyes szög.
 Winkel (todter), *m.* holt szög.
 Winkelmesser, *m.* szögmérő.
 Winterquartier, *n.* télitanya.
 Wirbel, *m.* örvény, vízőrvény.
 Wirkungskreis, *m.* munkakör, hatáskör.

Wirrwarr, *m.* zavar.
 Wischer, *m.* kefeseprű.
 Wischerfolben, *m.* törköbunkó.
 Wochenhabender Officier, *m.* hetes tiszti.
 Wolfgrube, *f.* farkasverem.
 Wollsaß, *m.* gyapjuzsák.
 Wrad, *n.* hajórom.
 Wundarzt, *m.* sebész.
 Wunde, *f.* seb.
 Wunde (eine tödliche), *f.* halálos seb.
 Wundpflaster, *n.* sebtapasz.
 Wundsalbe, *f.* sebír.
 Wurf, *m.* hajtás.
 Wurfspeiß, *m.* hajtódárda.
 Wurfspeiß (ein kurzer), *m.* nyársgerely.
 Wurfwaffe, *f.* lökfegyver.
 Wurfweite, *f.* lökerő.
 Wurstwagen, *m.* nyeregkocsi.
 Wüstenei, *f.* kietlen, pusztaság, sivatag.
 Wuth, *f.* dühösség.
 Wüthen, *v. n.* dühösködni.
 Wüthend, *adj.* dühös, dühösködő.

3.

Zagen, *v. n.* csüggedezni.
 Zaghaft, *adj.* csüggedező, megfélemltet.
 Zaghaftigkeit, *f.* csüggedezés.
 Zahlkärte, *f.* számerő.
 Zangerförmige Befestigung, *f.* szög-erősítés.
 Zapfenstreich, *m.* takarodó, nyugvó (dobjel).

Zapfenstreich schlagend, nyugóráv dobolni.
 Zapfenstreicheit, *f.* nyugvóra.
 Zäumen, *v. a.* kantározni.
 Zaumgebiß, *n.* zabola.
 Zeichen der Tagwache, *n.* viradó (dobjel).
 Zeichenkunst, *f.* rajzművészség.

- Zeichnen, *v. a.* rajzolni; *daß* Zeichnen, *n.* rajzolás.
 Zeichnung, *f.* rajz, rajzolat.
 Zelt *n.* sátor.
 Zeltknopf, *m.* sátorgomb.
 Zeltlinie, *f.* sátorvonal.
 Zeltpfahl, *m.* sátorkaró.
 Zeltpflock, *m.* sátorczövek.
 Zeltschnur, *f.* sátorkötél.
 Zeltstange, *f.* sátorfa.
 Zerhauer, *v. a.* szétvagdalni.
 Zerlegen, *v. a.* szétszedni, *p. o.* a' fegyvert
 Zermalmen, *v. a.* összetörni.
 Zernichten, *v. a.* összerombolni.
 Zerrütten, *v. a.* szétrongálni.
 Zerschiesen, *v. a.* szétlődni.
 Zerschmettern, *v. a.* szétzúzni, összezúzni.
 Zersprengen, *v. a.* szétbontani, szétugratni
 Zerstorbar, *adj.* szétzúzható.
 Zerstoren, *v. a.* rombolni, lerombolni.
 Zerstreuen (sich), *v. n.* elszéledni; allmählig sich zerstreuen, *v. n.* széledezni.
 Zerstreuter Angriff *m.* szétszórt támadás.
 Zerstreutes Lager, *n.* szórttábor.
 Zerstreute Schlachtorbnung, *f.* szétszórt csatarend.
 Zerstaute Stellung, *f.* elszórt állás.
 Zerstückeln, *v. a.* eldarabolni.
 Zertreten, *v. a.* eltiporni.
 Zertrümmeln, *v. a.* roncsolni, elrombolni, szétrombolni.
 Zettergeschrey, *n.* rikoltás.
 Zeughaus, *n.* fegyvertár, hadszertár.
- Ziehen, *v. a.* húzni, vonni; an sich ziehen, magához vonni; nach sich ziehen, maga után vonni.
 Ziehen (sich), *v. n.* húzódni.
 Ziehet euch links! balra húzódj! (Commandowort.)
 Ziehet euch rechts! jobbra húzódj! (Commandowort.)
 Ziehung, *f.* húzódás.
 Ziel, *n.* cél; *daß* Ziel treffen, célzt találni; nach dem Ziele schießen, célba löni.
 Zielen, *v. a.* célózni, irányozni.
 Zimmerart, *f.* ácsbárd.
 Zimmermann, *m.* ács.
 Zirkel, *m.* kör.
 Zirkelabschnitt, *m.* körmetszlek.
 Zirkelbogen, *m.* körív.
 Zirkelförmig, *adj.* köralakú.
 Zirkellinie, *f.* körvonal.
 Zirkelpunct, *m.* körpont.
 Zisterne, *f.* vízfogó.
 Zögling, *m.* nevendék.
 Zuchthaus, *n.* fegyház.
 Zuflucht, *f.* menekvés.
 Zufluchtsort, *m.* menekvőhely.
 Zufuhren zu einer Armée, *n.* hadszállítás.
 Zug, *m.* szakasz.
 Zugbrücke, *f.* emelőhid, csapóhid, vonóhid.
 Zugweise, *adv.* szakaszonként.
 Zulage, *f.* pótpénz.
 Zulauf, *m.* tódulás.
 Zulaufen, *v. n.* odatódulni.
 Zumauern, *v. a.* befalazni.
 Zunder, *m.* gyujtag.
 Zunehmende Bewegung, *f.* gyorsabbodó mozgás
 Zurück! hátra! (Commandowort.)
 Zurückbleiben, *v. n.* hátramaradni.

- Zurückden, *v. n.* hozzányomulni.
 Zurückdrücken, *v. a.* visszanyomni.
 Zurückdrückung, *f.* visszanyomás.
 Zurückgezogen, *adj.* visszavonult.
 Zurückgehen, *v. n.* visszatérni.
 Zurückhauen, *v. a.* visszavágni.
 Zurückjagen, *v. a.* visszaüzni.
 Zurückprallen, *v. n.* visszapattanni.
 Zurückrufen, *v. a.* visszahívni.
 Zurückschlagen, *v. a.* hátraverni,
 visszaverni.
 Zurücksegen, *v. n.* visszavitor-
 lázni.
 Zurückweichen, *v. n.* visszahát-
 rálni.
 Zurückwirken, *v. n.* visszahatni.
 Zurückwirkend, *adj.* visszaható.
 Zurückziehen, *v. a.* visszavonni;
 visszahúzni.
 Zurückziehen (sich) *v. n.* hátravo-
 nulni. visszavonulni, vissza-
 húzódni.
 Zurückziehung, *f.* hátravonulás.
 Zusammengefasstes Kriegsvolk, *n.*
 behidort nép.
 Zusammengerathen, *v. n.* összeüt-
 közni.
 Zusammenhalten, *v. n.* összetar-
 tani.
 Zusammenhaltung, *f.* összetartás.
 Zusammenhang, *m.* összefüggés.
 Zusammenhauen, *v. a.* összevág-
 dalni.
 Zusammenlauf, *m.* összeszaladás.
 Zusammenlaufen, *v. n.* össze-
 szaladni.
 Zusammenrufen, *v. a.* összehozni.
 Zusammenrottung, *f.* csoportozat.
- Zusammenstellen, *v. a.* összeállítani.
 Zusammenstellung, *f.* összeállítás.
 Zusammenstoß, *m.* ütközés, ösz-
 szeütközés.
 Zusammenstoßen, *v. a.* összeválni.
 Zusammentreten, *v. n.* összeállni.
 Zusammentrommeln, *v. n.* össze-
 dobolni.
 Zusammenwirken, *v. n.* összehat-
 ni, összehuzni.
 Zusammenziehen (sich), *v. n.* ösz-
 szevonulni, összehúzódni.
 Zuwachß, *m.* szaporodás.
 Zügel, *m.* kantárszár; Zügel
 nachgeben, kantárt eresztetni;
 Zügel anziehen, kantárthúzni.
 Zünder zu den Bomben, *m.* bomba-
 gyújtacs.
 Zündfraut, *n.* gyújtacs.
 Zündfugel, *f.* gyúgólyó
 Zündloch, *n.* gyűluk.
 Zündpfanne, *f.* puskaserpeny.
 Zündpulver, *n.* gyújtótűzpor.
 Zwei und zwei, *adv.* kettőnként.
 Zweifampf, *m.* párviadal.
 Zweifünder, *adj.* kétfontos.
 Zweifädig, *adj.* kétkerekű.
 Zweirudrig, *adj.* kétrudú.
 Zweischneidiger Degen, *m.* kétélű
 kard.
 Zweischneidiges Schladtschwert,
 kétélű kard.
 Zweispännig, *adj.* kétfogatu.
 Zwieback, *m.* kétszersült.
 Zwietracht, *f.* villongás.
 Zwillingserafette, *f.* ikerröppentyű.
 Zwischenposten, *f.* közöttesör.
 Zwischenpunkt, *m.* közbensőpont.

A' második vagyis német-magyar részben előforduló rövidítések' magyarázatja.

m. masculinum, der —

f. femininum, die —

n. neutrum, das helyett.

adj. adjectivum, Beiwort.

adv. adverbium, Nebenwort.

pl. pluralis, Mehrfach.

v. a. verbum activum, Thätiges oder wirkendes Zeitwort.

v. n. verbum neutrum, Mittleres Zeitwort.

v. f. verbum factivum.

v. fr. verbum frequentativum.

v. p. verbum passivum, Leidendes Zeitwort.

A' nyomtatás után észrevett hibák.

I. Magyar-német rész.

Hiba.

3. 1. Ásóka, der Erdschnuffel
8. — Dobkarika, der Trommelreif
12. — Fegyvertusa, der Kolben
13. — Felmenteni a' várat 's a' t.
eine b. Festung bereuen
16 — Gránát hányni
17 — Gyujtólap
22 — Högyezett czölöpzet,
23. — Kalózkodni, auf Kopperei
fahren,
24 — Kavicsos föld, die Ristelerde
25. — Kideszkázni, ausschalen
— — Kirohanni anfallen,
26. — Koczkakénti megtám. der
schachförmige H.
27. — Lábpanczél, die Leiter
28. — Lefékezni, losshulstern
29. — Lövörös, die Schießcharte
31. — Megzsákmányolni, aus-
plündern
— — Mélyút, der Hohlweg,
32. — Mozgalom, der Manoeuvre
— — Nagysereg, Groß d. Armée,
33. — Nyak,
— — Nyilt,
40. — Roncsat,
44. — Szemirány, Point de vue
45. — Szétszóródva, ein Debande.
76. — Szuronyall megtámadás,
der griff mit B.
— — Talapatni az álgút.
53. — Váló támadás,
— — Várkörnyék, der Burgbahn,
55. — Viaskodás, der Kämpfer
56. — Vívófogas, der Fechterstreit

Javítsd.

- der Erdschnuffel.
der Trommelring.
der Gewehrkolben.
bereuen.
Gránát-hányás.
Gyujtólap.
högyes czölöpzet.
auf Kopperei f.
die Ristelerde.
ausschalen.
ausfallen.
der schachförmige H.
der Weinharnisch.
losshulstern.
die Schießcharte.
ausplündern.
der Hohlweg.
das Manöver.
die große Armée.
Nyakfodor.
Nyilt sor.
Roncsár.
Point de vue.
en Debande
der Angriff mit B.
talapítani.
Való megtámadás.
Burgbahn.
das Kämpfen
der Fechterstreich.

II. Német-magyar rész.

Hiba.

63. 1. Angriff (sachförmiger)
 67. — Bataillons-Commandant
 — — Befehlsbrief
 78. — Erdschuffel
 79. — Exercirhaus
 — — Fechterstreit
 98. — Minenladung, aknat met
 — — Munitionair
 108. — Sapeurcorps, gátnakar
 — — Sapeurhacsen, gátnacsuk-
 lya.
 115. — Tirailleur mine
 121. — Zur Vertheidigung gehö-
 rend, védelmi
 126. — Zapfenstreich schlagen, nyug-
 örrev dobolni.
 127. — Berthauer

Javitsd.

- (sachförmiger)
 Bataillons - C.
 Befehlsbrief.
 Erdschuffel.
 Exercirhaus.
 Fechterstreich.
 aknatömet.
 Munitionair.
 gátnászkar.

 gátnacsáklya.
 T. mine.

 védelmi.

 nyugvóra dobolni.
 Berthauer.

Nyomtatta Landerer és Heckenast.

Österreichische Nationalbibliothek

